SPECIJALNO IZDANJE DRAMSKOG TEKSTA

OSMA PRIČA. DEVETNAEST GODINA KASNIJE.

HARRY POTTER

I UKLETO DETE

PRVI I DRUGI DEO

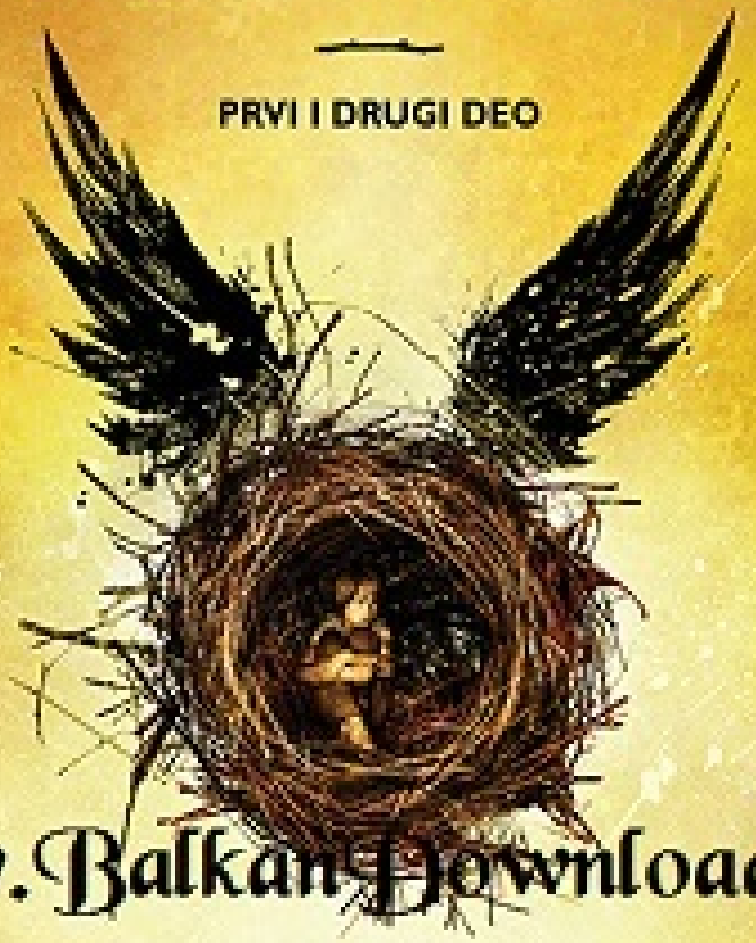

www.BalkanDownload.org

ZASNOVANO NA NOVOJ ORIGINALNOJ PRIČI

DŽ.K.ROULING

DŽONA TIFANIJA i DŽEKA TORNA

NOVA PREDSTAVA **DŽEKA TORNA**

EVRO BOOK

SPECIJALNO IZDANJE DRAMSKOG TEKSTA

HARRY POTTER
I UKLETO DETE

PRVI I DRUGI DEO

ZASNOVANO NA NOVOJ ORIGINALNOJ PRIČI
Dž.K. ROULING,
DŽONA TIFANIJA i DŽEKA TORNA
NOVA PREDSTAVA DŽEKA TORNA

S engleskog preveli:
Vesna Roganović i Draško Roganović

EVRO BOOK

By

DISCO Ninja

Naslov originala:

J.K. ROWLlNG,

JOHN TIFFANY & JACK THORNE

Harry Potter and the Cursed Child, Parts One and Two

- (Special Rehearsal Edition Script)

First published in print in Great Britain in 2016 by Little, Brown Text © Harry Potter Theatrical Productions Limited 2016

Harry Potter Publishing and Theatrical rights © J.K. Rowling

Artwork and logo are trademarks of and © Harry Potter Theatrical Productions Limited

Harry Potter characters, names and related indicia are trademarks of and © Warner Bros. Ent. All rights reserved.

J.K. ROWLING’S WIZARDING WORLD is a trademark of J.K. Rowling and Warner Bros. Entertainment lnc.

Posvećeno Džeku Tornu,
koji je ušao u moj svet i u
njemu stvorio prelepe stvari.

— Dž. K. Rouling

Džou, Luisu, Maksu, Soniju i Merlu…
sve samim čarobnjacima…

— Džon Tifani

Posvećeno Eliotu Tomu, rođenom 7. aprila 2016.
Dok smo mi bili na probama, on je gugutao.

— Džek Torn

Za moju drugaricu Erin i njen tim vrednih devojaka.
Samo napred devojke! I hvala Vam na svemu!

— D. N.

Sadržaj:

PRVI DEO

PRVI ČIN

- Scena prva
- Scena druga
- Scena treća
- Scena četvrta
- Scena peta
- Scena šesta
- Scena sedma
- Scena osma
- Scena deveta
- Scena deseta
- Scena jedanaesta
- Scena dvanaesta
- Scena trinaesta
- Scena četrnaesta
- Scena petnaesta
- Scena šesnaesta
- Scena sedamnaesta
- Scena osamnaesta
- Scena devetnaesta

DRUGI ČIN

- Scena prva
- Scena druga
- Scena treća
- Scena četvrta
- Scena peta
- Scena šesta
- Scena sedma
- Scena osma
- Scena deveta
- Scena deseta
- Scena jedanaesta
- Scena dvanaesta
- Scena trinaesta

Scena četrnaesta
Scena petnaesta
Scena šesnaesta
Scena sedamnaesta
Scena osamnaesta
Scena devetnaesta
Scena dvadeseta

DRUGI DEO
TREĆI ČIN
Scena prva
Scena druga
Scena treća
Scena četvrta
Scena peta
Scena šesta
Scena sedma
Scena osma
Scena deveta
Scena deseta
Scena jedanaesta
Scena dvanaesta
Scena trinaesta
Scena četrnaesta
Scena petnaesta
Scena šesnaesta
Scena sedamnaesta
Scena osamnaesta
Scena devetnaesta
Scena dvadeseta
Scena dvadeset prva
ČETVRTI ČIN
Scena prva
Scena druga
Scena treća
Scena četvrta
Scena peta
Scena šesta
Scena sedma

- Scena osma
- Scena deveta
- Scena deseta
- Scena jedanaesta
- Scena dvanaesta
- Scena trinaesta
- Scena četrnaesta
- Scena petnaesta

O pozorišnoj predstavi

Biografije dramaturškog tima originalne priče

- Dž. K. Rouling - Originalna priča
- Džon Tifani - Originalna priča i režija
- Džek Torn - Originalna priča i dramski tekst

Zahvalnost

PRVI DEO

PRVI ČIN

Prvi čin

Scena prva

KINGS KROS

Prometna i krcata železnička stanica. Prepuna ljudi koji pokušavaju nekud da odu. Usred te gužve i vreve, dva velika kaveza zveče povrh dvojih pretovarenih kolica za prenos prtljaga. Guraju ih dva dečaka, DŽEJMS POTER i ALBUS POTER, *a za njima ide i njihova majka,* DŽINI. *Tridesetsedmogodišnji muškarac* HARI *na ramenima nosi svoju ćerku* LILI.

ALBUS:

Tata. I dalje mi ono govori.

HARI:

Džejmse, prestani s tim.

DŽEJMS:

Samo sam mu rekao da može da završi u Sliterinu. I može… (*Videvši očev strogi pogled.*) Dobro de.

ALBUS (*gledajući naviše u svoju majku*):

Pisaćete mi, zar ne?

DŽINI:

Svakoga dana, ako želiš.

ALBUS:

Ne. Neću svakoga dana. Džejms kaže da većini dece pisma od kuće stižu jednom mesečno. Ne želim da se…

HARI:

Tvom bratu smo prošle godine pisali triput nedeljno.

ALBUS:

Šta? Džejmse!

ALBUS *optužujuće gleda u* DŽEJMSA.

DŽINI:

Da. Možda ne bi bilo pametno da veruješ svemu što ti brat bude pričao o Hogvortsu. Tvoj brat voli da se šali.

DŽEJMS (*sa osmehom*):

Možemo li sada da krenemo, moliću?

ALBUS *gleda u tatu, a potom u mamu*.

DŽINI:

Treba samo da prođeš pravo kroza zid između perona devet i deset.

LILI:

Baš sam uzbuđena.

HARI:

Bitno je da ne zastajkuješ i da se ne plašiš da ćeš se zakucati u njega. Najbolje je da to uradiš iz zaleta, ako si nervozan.

ALBUS:

Spreman sam.

HARI *i* LILI *polažu ruke na* ALBUSOVA *kolica* — DŽINI *se hvata za* DŽEJMSOVA *kolica — i cela porodica zajedno utrčava kroza zid.*

Prvi čin

Scena druga

PERON DEVET I TRI ČETVRTINE

Potpuno je prekriven gustom belom parom koja kulja iz HOGVORTS EKSPRESA.

Takođe je prometan — ali umesto skockanih ljudi koji idu svojim poslom — sada su tu čarobnjaci i veštice u odorama, koji uglavnom pokušavaju da se nekako oproste od svojih voljenih potomaka.

ALBUS:

Evo nas.

LILI:

Oho!

ALBUS:

Peron devet i tri četvrtine.

LILI:

Gde su? Jesu li tu? Možda nisu došli?

HARI *upire prstom ka* RONU, HERMIONI *i njihovoj ćerki* ROUZ.

LILI *im brže-bolje pritrčava.*

Ujka Rone! Ujka Rone!!!

RON *se okreće ka njima dok mu* LILI *trči u susret.*

On je uzima u naručje.

RON:

Pa to je moja miljenica iz porodice Poter.

LILI:

Imaš li trik za mene?

RON:

Jesi li čula za kradonosni dah s pečatom odobrenja *Vizlijevskih čarobnjačkih ludorija*?

ROUZ:

Mama! Tata opet izvodi onu bezvezariju.

HERMIONA:

Ti kažeš da je bezvezarija, on kaže da je to vrhunsko dostignuće, a ja kažem — nešto između.

RON:

Stani malo. Čekaj da sažvaćem ovaj… vazduh. I sad je sve prosto pitanje… Izvini ako malo zaudaram na beli luk…

On joj duva u lice. LILI *se kikoće.*

LILI:

Mirišeš na ovsenu kašu.

RON:

Bing-beng-boing. Mlada damo, oprosti se od svog čula mirisa…

On joj skida nos s lica.

LILI:

Gde mi je nos?

RON:

Tadaaa!

Šaka mu je prazna. U pitanju je bezvezan trik.

Svi uživaju u njegovoj bezveznosti.

LILI:

Baš si blesav.

ALBUS:

Opet svi zure u nas.

RON:

To je zbog mene! Ja sam nadaleko čuven. Moji eksperimenti s nosevima su legendarni!

HERMIONA:

Možda bi najbolje bilo da ih pustiš da odu u legendu.

HARI:

Jesi li se lepo parkirao?

RON:

Jesam. Hermiona nije verovala da ću uspeti da položim normalski vozački ispit, zar ne? Mislila je da ću morati da bacim Zbunjujuće čini na instruktora.

HERMIONA:

Ništa slično nisam pomislila. Imala sam puno poverenje u tebe.

ROUZ:

A ja u potpunosti verujem da je i te kako bacio Zbunjujuće činu na instruktora.

RON:

Ej!

ALBUS:

Tata…

ALBUS *vuče* HARIJA *za skut odore*.

HARI *spušta pogled.*

Misliš da će… a šta ako… a šta ako me stave u Sliterin…?

HARI:

A zašto bi to bilo loše?

ALBUS:

Sliterin je kuća zmije, kuća Mračne magije… to nije kuća hrabrih čarobnjaka.

HARI:

Albuse Severuse, dobio si ime po dvojici direktora Hogvortsa. Jedan od njih bio je sliterinac i verovatno najhrabriji čovek kog sam upoznao.

ALBUS:

Ali *recimo* da bude…

HARI:

Ako je tebi, tebi lično, to važno, Šešir za razvrstavanje uzeće i tvoj izbor u obzir.

ALBUS:

Stvarno?

HARI:

Meni jeste.

Toje nešto što nikada ranije nije priznao, i na trenutak mu

ta pomisao odjekuje u glavi.

Hogvorts će od tebe napraviti čoveka, Albuse. Dajem ti reč da tamo nemaš čega da se bojiš.

DŽEJMS:

Izuzev testrala. Drži testrale na oku.

ALBUS:

Pa zar oni nisu nevidljivi?!

HARI:

Slušaj svoje profesore, ne slušaj Džejmsa i ne zaboravi da uživaš. A sad, ako ne želite da ovaj voz pođe bez vas, bolje bi bilo da uskočite…

LILI:

Ja ću da trčim za vozom!

DŽINI:

Lili, kad krene, odmah da si se vratila.

HERMIONA:

Rouz, upamti da preneseš naše poljupce Nevilu.

ROUZ:

Mama! Ne mogu profesoru da prenosim poljupce!

ROUZ *izlazi sa scene da se ukrca u voz. A zatim se* ALBUS *okreće i poslednji put grli* DŽINI i HARIJA *pre nego što će i on poći za njom.*

ALBUS:

Dobro, onda. Ćao!

On se ukrcava u voz. HERMIONA, DŽINI, RON i HARI *stoje i posmatraju voz — - dok se peronom razležu zvižduci pištaljke.*

DŽINI:

Biće oni dobro, zar ne?

HERMIONA:

Veliki je Hogvorts.

RON:

Veliki. Čudesan. Ima hrane u izobilju. Sve bih dao da mogu tamo da se vratim.

HARI:

Baš čudno što se Al brine da će ga Razvrstati u Sliterin.

HERMIONA:

Nije to ništa, Rouz se brine hoće li uspeti da obori kvidički rekord u broju pogodaka u prvom ili drugom razredu. Ili kada najranije može da polaže ispit za O. Č. N.

RON:

Pojma nemam na koga je toliko ambiciozna.

DŽINI:

A kako bi se ti osećao, Hari, ako bi Ala… ako ga razvrstaju tamo?

RON:

Znaš, Džin, oduvek smo mislili da postoji šansa da tebe razvrstaju u Sliterin.

DŽINI:

Molim?

RON:

Časna reč, Fred i Džordž su primali opklade.

HERMIONA:

Možemo li da krenemo? Ljudi zure u nas, znate.

DŽINI:

Ljudi uvek zure kad ste vas troje na okupu. A i pojedinačno. U vas ljudi uvek zure.

Njih četvoro izlaze sa scene.

DŽINI *zaustavlja* HARIJA.

Hari… Biće mu dobro, zar ne?

HARI:

Naravno da hoće.

Prvi čin

Scena treća

HOGVORTS EKSPRES

ALBUS *i* ROUZ *idu kroz vagon.*

Približava im se VEŠTICA S KOLICIMA, *nudeći slatkiše.*

VEŠTICA S KOLICIMA:

Hoćete nešto s kolica, dušice? Pite od bundeve? Čokoladne žabice? Kazanske kolače?

ROUZ (*primetivši kako* ALBUS *čežnjivo gleda u čokoladne žabice*):

Ale. Moramo da se usredsredimo.

ALBUS:

Na šta da se usredsredimo?

ROUZ:

Na to s kim ćemo odabrati da se družimo. Znaš, moji mama i tata su upoznali tvog tatu kad su se prvi put vozili *Hogvorts ekspresom*…

ALBUS:

Znači, sada treba da odaberemo s kime ćemo ceo život biti prijatelji? To je baš zastrašujuće.

ROUZ:

Naprotiv, baš je uzbudljivo. Ja sam Grejndžer-Vizli, ti si Poter — svi će želeti da nam budu prijatelji, pa ćemo moći da odaberemo koga god poželimo.

ALBUS:

Pa kako onda da odlučimo… u koji kupe da uđemo?

ROUZ:

Daćemo im ocene, napravićemo rang-listu, pa ćemo onda odlučiti.

ALBUS *otvara vrata — i ugleda usamljenog plavokosog dečaka —* SKORPIJUSA *— u praznom kupeu.* ALBUS *mu se osmehuje.* SKORPIJUS *uzvraća osmehom.*

ALBUS:

Ćao. Da li je ovaj kupe…?

SKORPIJUS:

Slobodan je. Tu sam samo ja.

ALBUS:

Sjajno. Znači možemo… da uđemo… samo na trenutak… ako ti ne smeta?

SKORPIJUS:

Ne smeta mi. Ćao.

ALBUS:

Albus. Al. Ja sam… zovem se Albus…

SKORPIJUS:

Ćao, Skorpijus. Hoću reći, ja sam Skorpijus. A ti si Albus. Ja se zovem Skorpijus. A ti si onda sigurno…

Izraz na ROUZINOM *licu iz časa u čas postaje sve hladniji.*

ROUZ:

Rouz.

SKORPIJUS:

Ćao, Rouz. Hoćete malo mojih praskavih zujalica?

ROUZ:

Neka hvala, upravo sam doručkovala.

SKORPIJUS:

Imam i malo čokošoka, ljutkastih vragolana, čak i nekoliko žele-puževa. To je ideja moje mame — ona kaže (*pevušeći*): „Slatkiši će ti uvek pomoći da stekneš prijatelje.” (*Shvata da je pogrešio što je pevušio.*) To je verovatno glupa ideja.

ALBUS:

Ja ću da probam malo… meni mama ne dozvoljava da jedem slatkiše. Od čega bi ti počeo?

ROUZ *ćuška* ALBUSA *kad* SKORPIJUS *ne gleda.*

SKORPIJUS:

To je bar lako. Oduvek sam smatrao ljutkaste vragolane kraljem slatkiša u kesici. To su pepermint bombone od kojih ti izbije para na uši.

ALBUS:

Genijalno, onda ću to da… (ROUZ *ga ponovo ćuška*.) Rouz, hoćeš li već jednom prestati da me udaraš?

ROUZ:

Ne udaram te.

ALBUS:

Nego šta nego me udaraš, i baš boli.

SKORPIJUS *se snuždi.*

SKORPIJUS:

Udara te zbog mene.

ALBUS:

Molim?

SKORPIJUS:

Slušaj, ja znam ko si ti, tako da je red da i ti znaš ko sam ja.

ALBUS:

Kako to misliš, ti znaš ko sam ja?

SKORPIJUS:

Ti si Albus Poter. Ona je Rouz Grejndžer-Vizli. A ja sam Skorpijus Melfoj. Moji roditelji su Astorija i Drako Melfoj. Naši roditelji… pa, nisu se baš najbolje slagali.

ROUZ:

Blago rečeno. Tvoji mama i tata su Smrtožderi!

SKORPIJUS (*uvređeno*):

Tata je bio — ali mama nije.

ROUZ *odvraća pogled, a* SKORPIJUS *zna zašto to čini.*

Znam kakve glasine kruže, ali to su sve same laži.

ALBUS *gleda čas u* ROUZ, *kojoj je nelagodno, čas u očajnog* SKORPIJUSA.

ALBUS:

A kakve… tačno glasine kruže?

SKORPIJUS:

Kruže glasine da moji roditelji nisu mogli da imaju dece. Da su moji otac i deda toliko očajnički želeli moćnog naslednika, kako bi sprečili kraj loze Melfojevih, da su… da su upotrebili vremenski okretač kako bi poslali moju majku nazad…

ALBUS:

Kuda su je to poslali?

ROUZ:

Albuse, kolaju glasine da je on Voldemorov sin.

Nastupa užasna, neprijatna tišina.

To su obične gluposti. Mislim… pogledaj, imaš nos.

To delimično razbija napetost.

SKORPIJUS *se smeje, tugaljivo zahvalan.*

SKORPIJUS:

I to isti kao očev! Nasledio sam njegov nos, njegovu kosu i njegovo prezime. Doduše, to i nije baš sjajno. Mislim, imam silne komplekse zbog odnosa s ocem. Ali sve u svemu, radije bih bio Melfoj nego… pa, znate, sin Mračnog gospodara.

SKORPIJUS *i* ALBUS *se zgledaju i na neki način razumeju.*

ROUZ:

Da, pa dobro, verovatno bi trebalo da sednemo negde drugde. Hajde, Albuse.

ALBUS *pomno razmišlja.*

ALBUS:

Neću. (A zatim, posto ga ROUZ prekorno pogleda.) Biću ja dobro. Idi ti…

ROUZ:

Albuse. Neću te čekati.

ALBUS:

I ne očekujem to od tebe. Ali ja ostajem ovde.

ROUZ *ga na trenutak pogleda, a zatim izađe iz kupea.*

ROUZ:

Neka!

SKORPIJUS *i* ALBUS *ostaju sami i — nesigurno — razmenjuju poglede.*

SKORPIJUS:

Hvala ti.

ALBUS:

Ne, ne. Nisam ja ostao… zbog tebe…. ostao sam zbog tvojih slatkiša.

SKORPIJUS:

Baš je opasna.

ALBUS:

Jeste. Izvini.

SKORPIJUS:

Neka. Sviđa mi se. Da li više voliš da te zovu Albus ili Al?

SKORPIJUS *se široko osmehuje i ubacuje dve bombone sebi u usta.*

ALBUS (*razmislivši*):

Albus.

SKORPIJUS (*dok mu para izbija iz ušiju*):

HVALA TI ŠTO SI OSTAO ZBOG MOJIH SLATKIŠA, ALBUSE!

ALBUS (*smejući se*):

Oho!

Prvi čin

Scena četvrta

PRELAZNA SCENA

Sada zalazimo u nesvet proticanja vremena. A ova scena se u potpunosti bavi magijom. Dok skačemo iz jednog u drugi svet, okruženje se naglo menja. Ne postoje zasebne scene, već samo fragmenti, delići koji pokazuju neumoljiv protok vremena. Najpre smo u Hogvortsu, u Velikoj sali, gde svi plešu oko ALBUSA.

POLI ČEPMAN:

Albus Poter.

KARL DŽENKINS:

Poter. U našoj generaciji.

JAN FREDERIKS:

Ima njegovu kosu. Ima istu kosu kao on.

ROUZ:

To je moj rođak. (*Dok se okreću ka njoj.*) Rouz Grejndžer-Vizli. Drago mi je.

ŠEŠIR ZA RAZVRSTAVANJE *prolazi između učenika, koji poprimaju boje svojih kuća.*

Ubrzo postaje jasno da prilazi ROUZ, *koja napeto iščekuje svoju sudbinu.*

ŠEŠIR ZA RAZVRSTAVANJE:

Vekovima već ovu dužnost obavljam

Svakom đaku sedeh ja na glavi
Popis njihovih misli ja sastavljam
Ja, Šešir za razvrstavanje slavni
Razvrstavao sam đake uzduž i popreko
I u dobru i u zlu obavljao dužnost često
Zato me navuci na glavu, da bih ti reko
U kojoj ti je kući zapravo mesto…
Rouz Grejndžer-Vizli.

On stavi šešir ROUZI *na glavu.*

GRIFINDOR!

Čuje se klicanje grifindoraca dok im se ROUZ *priključuje.*

ROUZ:

Hvala Dambldoru!

SKORPIJUS *trči da zauzme* ROUZINO *mesto pod strogim pogledom* ŠEŠIRA ZA RAZVRSTAVANJE.

ŠEŠIR ZA RAZVRSTAVANJE:

Skorpijus Melfoj.

On stavi šešir SKORPIJUSU *na glavu.*

SLITERIN!

SKORPIJUS *je to i očekivao, pa klima glavom i bezmalo se osmehuje.*

Čuje se klicanje sliterinaca dok im se on pridružuje.

POLI ČEPMAN:

Pa, moglo se očekivati.

ALBUS *hitro izlazi nasred pozornice.*

ŠEŠIR ZA RAZVRSTAVANJE:

Albus Poter.

On stavi šešir na ALBUSU *na glavu — ali ovog puta mu treba više vremena — kao da je i on zbunjen.*

SLITERIN!

Zavlada muk. Savršen i potpun muk.
Onaj što vreba iz prikrajka čuči u pozadini, blago se izvija,
sam po sebi izgleda preteće…

POLI ČEPMAN:

Sliterin?!

KREJG BOUKER MLAĐI:

Au! Jedan Poter, u Sliterinu?

ALBUS *nesigurno gleda oko sebe.* SKORPIJUS *mu se osmehuje, obradovan, pa mu dovikuje s drugog kraja prostorije.*

SKORPIJUS:

Možeš da staneš ovde pored mene!

ALBUS (*potpuno zatečen*):

Da. Važi.

JAN FREDERIKS:

Mada, nije baš da u dlaku liči.

ROUZ:

Albuse? Ali ovo je skroz naopako, Albuse. Nije trebalo da bude ovako.

I iznenada se nalazimo na času letenja kod MADAM BUĆKURIŠ.

MADAM BUĆKURIŠ:

Pa, šta čekate? Svi da ste stali pored svojih metli. Hajde, požurite.

Sva deca žurno zauzimaju mesto pokraj svojih metli.

Ispružite ruke iznad svoje metle, a zatim recite:

„GORE!”

SVI:

GORE!

ROUZ *i* JANU *metle uleću u šake.*

ROUZ i JAN:

Da!

MADAM BUĆKURIŠ:

Hajde već jednom, ja ne trpim dangube. Recite: „GORE!”. Morate i da se usredsredite!

SVI (*izuzev* ROUZ *i* JANA):

GORE!

Metle jezde uvis, uključujući i onu SKORPIJUSOVU.

Samo je ALBUSOVA *metla ostala na tlu.*

SVI (*izuzev* ROUZ, JANA *i* ALBUSA):

DA!

ALBUS:

Gore. GORE. GORE!

Njegova metla se ne miče. Ni za milimetar. On zuri u nju s nevericom i očajanjem. Čuje se kikot ostale dece u razredu.

POLI ČEPMAN:

Merlinove mu brade, kakvo poniženje! On nije ni nalik svom ocu, zar ne?

KARL DŽENKINS:

Albus Poter, sliterinska Poruga.

MADAM BUĆKURIŠ:

U redu, deco. Vreme je da letimo.

Iznenada se pored ALBUSA *niotkuda pojavljuje* HARI, *a pozornicu obavija para.*

Ponovo se nalazimo na peronu devet i tri četvrtine, a vreme neumoljivo grabi dalje. ALBUS *je sada godinu dana stariji (baš kao i* HARI, *ali je kod njega to manje primetno).*

ALBUS:

Tata, samo te molim ako možeš da… da stojiš malo dalje od mene.

HARI (*razonođeno*):

Drugaci ne vole da ih vide u društvu s roditeljima, je li to posredi?

Oko njih počinje da kruži jedan
PRETERANO ZNATIŽELJAN ČAROBNJAK.

ALBUS:

Ne. Nego samo… ti si ti, a…. a ja sam ja, pa…

HARI:

Ljudi nas samo gledaju, znaš? Ljudi stalno gledaju. I gledaju u mene, a ne u tebe.

PRETERANO ZNATIŽELJAN ČAROBNJAK *pruža* HARIJU *nešto da mu se potpiše — a ovaj potpisuje.*

ALBUS:

Gledaju u Harija Potera i njegovu bruku od sina.

HARI:

Šta ti sad to znači?

ALBUS:

U Harija Potera i njegovog sina sliterinca.

DŽEJMS *protrčava pored njih, noseći svoju torbu.*

DŽEJMS:

Sliterinče siktavi, prestani da slinaviš, vreme je da se ukrcaš u voz.

HARI:

Nema potrebe za time, Džejmse.

DŽEJMS (koji je već daleko odmakao).

Vidimo se za Božić, tata.

HARI *zabrinuto gleda u* ALBUSA.

HARI:

Ale…

ALBUS:

Zovem se Albus, a ne Al.

HARI:

Da li te deca zadirkuju? Je li u tome stvar? Možda kada bi pokušao da stekneš još neke prijatelje… da nisam imao Rona i Hermionu, ne bih preživeo u Hogvortsu, pa ni van njega.

ALBUS:

Ali meni ne trebaju Ron i Hermiona. Ja… Ja imam prijatelja, Skorpijusa, i znam da ga ti ne voliš, ali meni niko drugi i ne treba.

HARI:

Slušaj, meni je bitno samo da si ti srećan.

ALBUS:

Tata, nisi morao da me pratiš na stanicu.

ALBUS *podiže svoj kovčeg i brzo se udaljava.*

HARI:

Ali želeo sam da dođem…

No ALBUS *je već otišao. Iz gomile pokraj* HARIJA, *u savršeno krojenoj odori i s precizno nameštenim konjskim repom, izranja* DRAKO MELFOJ.

DRAKO:

Treba mi usluga.

HARI:

Drako.

DRAKO:

Ove glasine… o poreklu moga sina… nikako da prestanu. Ostali đaci u Hogvortsu neprekidno zadirkuju Skorpijusa zbog toga… ako bi Ministarstvo moglo da objavi proglas u kojem ponovo potvrđuje da su svi vremenski okretači uništeni u Bici u Odeljenju za misterije…

HARI:

Drako, pusti da to samo zamre… uskoro će bataliti sve to.

DRAKO:

Moj sin pati, a… Astoriji u poslednje vreme nije dobro… pa mu je potrebna sva moguća podrška.

HARI:

Ako odgovoriš na glasine, samo ih pothranjuješ. Već godinama se govorka da je Voldemor imao dete, Skorpijus nije prva žrtva tih glasina. Ministarstvo ne sme da se upliće u to, zarad vašeg ali i našeg dobra.

DRAKO *se mršti, ozlojeđen, a pozornica se prazni i na njoj sada spremno stoje* ROUZ *i* ALBUS *sa svojim kovčezima.*

ALBUS:

Čim voz pođe, ne moraš više da pričaš sa mnom.

ROUZ:

Znam. Ali i dalje moramo da se pretvaramo pred odraslima.

SKORPIJUS *dotrčava — sa velikim nadanjima i još većim kovčegom.*

SKORPIJUS (*pun nade*):

Ćao, Rouz.

ROUZ (*odsečno*):

Zbogom, Albuse.

SKORPIJUS (*i dalje pun nade*):

Polako smekšava.

Iznenada smo se obreli u Velikoj sali, a na samom njenom pročelju stoji PROFESORKA MEK GONAGAL, *sa širokim osmehom na licu.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Sa zadovoljstvom objavljujem da je najnoviji član Grifindorovog kvidičkog tima… naša… (iznenada shvata da ne sme da bude pristrasna) vaš neverovatni novi Gonič — Rouz Grejndžer Vizli.

Salom se prolama radosno klicanje.

SKORPIJUS *tapše zajedno s ostalima.*

ALBUS:

Zar joj i ti tapšeš? Mi mrzimo kvidič, a ona igra za suparničku kuću!

SKORPIJUS:

Ona je tvoja rođaka, Albuse.

ALBUS:

Misliš da bi ona meni tapšala?

SKORPIJUS:

E pa, ja mislim da je ona sjajna.

Učenici ponovo okružuju ALBUSA *i odjednom počinje čas Napitaka.*

POLI ČEPMAN:

Albus Poter. Potpuno beznačajan. Kad se on penje stepenicama, čak i portreti okreću glavu.

ALBUS *stoji povijen nad nekim napitkom.*

ALBUS:

A sada dodajemo… beše dvorogov rog?

KARL DŽENKINS:

Ma pustite ga, neka ga s Voldemorovim detetom.

ALBUS:

I još malčice salamanderove krvi…

Napitak glasno ekslodira.

SKORPIJUS:

Dobro. A šta je protivsastojak? Šta treba da promenimo?

ALBUS:

Sve.

Vreme protiče — ALBUSOVE *oči su sve tamnije, a lice usukanije. I dalje je privlačan dečak, ali se opire da to prizna. Odjednom se opet obreo na peronu devet i tri četvrtine sa svojim ocem — koji još uvek pokušava da ubedi sina (a i sebe) da je sve kako treba. Obojica izgledaju godinu dana starije.*

HARI:

Treća godina. Bitna godina. Evo ti pismena dozvola za posetu Hogsmidu.

ALBUS:

Mrzim Hogsmid.

HARI:

Kako možeš da mrziš mesto koje još nisi ni posetio?

ALBUS:

Zato što znam da će biti puno učenika s Hogvortsa.

ALBUS *gužva list papira.*

HARI:

Makar probaj… hajde… ovo ti je prilika da se do mile volje počastiš u Mednom vojvodi a da tvoja mama ne sazna… ne, Albuse, da se nisi usudio!

ALBUS (uperivši štapić):

Insendio!

Plamen zahvati zgužvani papir, koji poleti uvis, izvan pozornice.

HARI:

Nisi mogao nešto gluplje da uradiš?!

ALBUS:

Ironija je u tome što nisam ni očekivao da ću uspeti. Te čini mi nikako ne idu od ruke.

HARI:

Ale… Albuse, razmenjivao sam sove s profesorkom Mek Gonagal… kaže mi da si počeo da se izdvajaš… da se ne javljaš na časovima… da si osoran… da si…

ALBUS:

A šta bi ti hteo da uradim? Da bacim vradžbinu kako bih postao popularan? Da izmađijam sebi drugu kuću? Da se preobrazim u boljeg učenika? Važi, tata, samo baci neke čini, i pretvori me u ono što želiš da budem, može? To bi bilo najbolje za obojicu. Moram da idem. Da uhvatim voz. Da pronađem prijatelja.

ALBUS *pritrčava* SKORPIJUSU, *koji sedi na svom kovčegu potpuno otupeo i nesvestan sveta oko sebe.*

(*Razdragano.*) Skorpijuse… (*Zabrinuto.*) Skorpijuse… Jesi li dobro?

SKORPIJUS *ničim ne uzvraća.* ALBUS *pokušava da pronikne u pogled svog prijatelja.*

Tvoja mama? Pogoršalo se?

SKORPIJUS:

Loše je da gore ne može biti.

ALBUS *seda pokraj* SKORPIJUSA.

ALBUS:

Mislio sam da ćeš mi poslati sovu…

SKORPIJUS:

Nisam znao šta bih ti rekao.

ALBUS:

A sad ja ne znam šta da kažem…

SKORPIJUS:

Nemoj ništa da kažeš.

ALBUS:

Mogu li nekako da…?

SKORPIJUS:

Dođi na sahranu.

ALBUS:

Naravno.

SKORPIJUS:

I budi moj dobar drug.

Iznenada je ŠEŠIR ZA RAZVRSTAVANJE *opet na sred pozornice i ponovo se nalazimo u Velikoj sali.*

ŠEŠIR ZA RAZVRSTAVANJE:

Da li se bojiš šta ćeš da čuješ?

Da ću reći ime od kog strahuješ?

Ne Sliterin! Ni Grifindor!

Ni Haflpaf! Nit Rejvenklo!

Ne brini, dete, ja znam svoj posao, vala,

Naučićeš da se smeješ, makar prvo jecala.

Lili Poter. GRIFINDOR!

LILI:

To!

ALBUS:

Sjajno.

SKORPIJUS:

Zar si stvarno mislio da će doći kod nas? Poterovima nije mesto u Sliterinu.

ALBUS:

E pa, ovom jeste.

Dok pokušava da se utopi u pozadinu, ostali učenici se smeju.

On diže pogled ka svima njima.

Nisam ja to birao, znate? Nisam odabrao da budem njegov sin.

Prvi čin

Scena peta

MINISTARSTVO MAGIJE, HARIJEVA KANCELARIJA

HERMIONA *sedi u* HARIJEVOJ *neurednoj kancelariji s hrpama papira ispred sebe. Polako ih razvrstava.* HARI *užurbano ulazi. Krvari iz posekotine na obrazu.*

HERMIONA:

Kako je prošlo?

HARI:

Istina je.

HERMIONA:

Teodor Not?

HARI:

U pritvoru je.

HERMIONA:

A vremenski okretač?

HARI *pokazuje vremenski okretač. On primamljivo svetluca.*

Je li pravi? Da li radi? To nije običan jednosatni okretač… može da vodi još dalje u prošlost?

HARI:

Još uvek ništa ne znamo. Hteo sam na licu mesta da ga isprobam, ali su me odvratili mudriji od mene.

HERMIONA:

Pa, sad je kod nas.

HARI:

Jesi li sigurna da želiš da ga zadržimo?

HERMIONA:

Mislim da nemamo izbora. Pogledaj ga. Potpuno je drugačiji od vremenskog okretača kakav sam ja imala.

HARI (*sarkastično*):

Ko bi rekao da je čarobnjaštvo toliko uznapredovalo od vremena kad smo mi bili klinci.

HERMIONA:

Pa ti krvariš.

HARI *gleda svoj odraz u ogledalu. Briše ranu odorom.*

Bez brige, slagaće mi se s ožiljkom.

HARI (*s osmehom*):

Šta tražiš u mojoj kancelariji, Hermiona?

HERMIONA:

Jedva sam čekala da čujem vesti o Teodoru Notu, pa sam… pomislila da svratim i proverim jesi li održao obećanje da ćeš srediti svoju dokumentaciju.

HARI:

Aha. Pa, izgleda da nisam.

HERMIONA:

Ne, nisi. Kako možeš išta da uradiš u ovolikom neredu, Hari?

HARI *zamahuje svojim štapićem, a papiri i knjige se preslažu u uredne gomile.* HARI *se osmehuje.*

HARI:

Eto, više nije nered.

HERMIONA:

Ali ih i dalje zapostavljaš. Znaš, ovde ima ponečeg zanimljivog… Planinski trolovi jašu graboroge širom Mađarske, džinovi s krilatim tetovažama na leđima pešače preko grčkih mora, a vukodlaci su se načisto povukli u ilegalu…

HARI:

Sjajno, hajdemo odavde. Okupiću ekipu.

HERMIONA:

Razumem te, Hari. Sređivanje dokumentacije je dosadno…

HARI:

Tebi nije.

HERMIONA:

Ja sam prezauzeta svojom. Ovo su ljudi i zveri koji su se borili uz Voldemora tokom velikih čarobnjačkih ratova. Ovo su saveznici tame. Ovo — u sprezi s onim što smo upravo otkrili kod Teodora Nota… možda znači nešto. Međutim, ukoliko šef Odseka za sprovođenje magijskih zakona ne čita izveštaje…

HARI:

Ali ja i ne moram da ih čitam… sve to čujem iz prve ruke, na terenu. Eto, Teodor Not — ja sam prvi čuo glasine o vremenskom okretaču, ja sam taj koji je preduzeo akciju. Nema potrebe da mi držiš pridike.

HERMIONA *gleda u* HARIJA — *ovo je pipava tema.*

HERMIONA:

Jesi li za karamelu? Ali nemoj da kažeš Ronu.

HARI:

Skrećeš s teme.

HERMIONA:

Nego šta nego skrećem. Karamelu?

HARI:

Ne smem. Trenutno se odvikavamo od šećera. (*Pauza*.) Znaš da to može da izazove zavisnost?

HERMIONA:

Šta da ti kažem? Moji roditelji su bili zubari, bilo je pitanje vremena kada ću početi da im teram inat. Jeste da sam u četrdesetoj malo zakasnila, ali… Upravo si uradio nešto sjajno. Nipošto ti ne držim pridike… samo mi treba da s vremena na vreme obratiš pažnju na svoju dokumentaciju, to je sve. Recimo da je ovo… nežan… podsticaj ministarke magije.

HARI *shvata na sta ona cilja naglašenim rečima, pa klima glavom.*

Kako je Džini? Kako je Albus?

HARI:

Čini se da mi očinstvo ide podjednako dobro kao i sređivanje dokumentacije. Kako je Rouz? A Hjugo?

HERMIONA (*iskezivši se*):

Znaš, Ron misli da češće viđam svoju sekretaricu, Etel, (pokazuje rukom negde u stranu) nego njega. Šta misliš, jesmo li se u jednom trenutku opredelili — da li ćemo biti najbolji roditelji, ili najbolji činovnici Ministarstva? Hajde. Idi kući, svojoj porodici, Hari, ovogodišnji Hogvorts ekspres samo što nije krenuo… uživaj u vremenu koje ti je preostalo… a onda se vrati ovamo odmoran, pa pročitaj sve ove izveštaje.

HARI:

Stvarno misliš da bi sve ovo moglo nešto da znači?

HERMIONA (s osmehom):

Moglo bi. Ali čak i da znači, uspećemo nekako da se izborimo s time,

Hari. Uvek smo uspevali.

Ona se ponovo osmehuje, stavlja karamelu u usta i izlazi iz kancelarije.
HARI *ostaje sam. Pakuje svoju torbu. Izlazi iz kancelarije i ide hodnikom. Kao da ceo svet nosi na plećima. Iscrpljen, ulazi u telefonsku govornicu. Ukucava 62442.*

TELEFONSKA GOVORNICA:

Zbogom, Hari Poteru.

On se diže i napušta Ministarstvo magije.

Prvi čin

Scena šesta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER

ALBUS ne može da spava. Sedi na vrhu stepeništa i sluša glasove odozdo. Čujemo HARIJEV glas i pre nego što se on pojavi. Sa njim je stariji čovek u kolicima, AMOS DIGORI.

HARI:

Amose, razumem, zaista razumem — ali tek što sam ušao u kuću i…

AMOS:

Pokušao sam da zakažem sastanak u Ministarstvu. A tamo mi kažu: „Ah, gospodine Digori, možemo da vas primimo, ček da vidim, za dva meseca.” I ja sačekam. Krajnje strpljivo.

HARI:

…da mi tek tako banete u kuću u pola noći… dok se moja deca spremaju za polazak u školu… to stvarno nije lepo.

AMOS:

I prođu dva meseca, a meni stiže sova: „Gospodine Digori, veoma mi je žao, ali gospodin Poter je hitno morao službeno da otputuje, moraćemo malo da pomerimo sastanak, da li ste slobodni da vam zakažem za… ček da vidim… za dva meseca?” I tako unedogled, iznova i iznova… Izbegavaš me.

HARI:

Naravno da vas ne izbegavam. Samo, nažalost, ja sam… kao šef Odseka za sprovođenje magijskih zakona, nažalost, ja sam odgovoran i za…

AMOS:

Za svašta si ti odgovoran.

HARI:

Molim?

AMOS:

Moj sin, Sedrik, sećaš se Sedrika, zar ne?

HARI (boli ga podsećanje na Sedrika).

Da, sećam se vašeg sina. To što ste ga izgubili…

AMOS:

Voldemor je hteo tebe! Ne mog sina! Sam si mi ispričao, rekao je: „Ubij drugoga.” Drugoga. Moj sin, moj prelepi sin, bio je drugi.

HARI:

Gospodine Digori, kao što znate, podržavam vaše napore da Sedriku postavite spomen-ploču, ali…

AMOS:

Spomen-ploču? Ne interesuje mene spomen-ploča — više ne. Ja sam starac… starac na samrti… i ovde sam da te zamolim… da te preklinjem… da mi pomogneš da ga vratimo.

HARI *podiže pogled, zapanjen.*

HARI:

Da ga vratimo? Amose, to je nemoguće.

AMOS:

Ministarstvo ima vremenski okretač, zar ne?

HARI:

Svi vremenski okretači su uništeni.

AMOS:

Dojurio sam čim sam čuo glasine… pouzdane glasine… da je Ministarstvo od Teodora Nota zaplenilo nelegalni vremenski okretač i

zadržalo ga. Radi proučavanja. Dozvoli mi da upotrebim taj vremenski okretač. Dozvoli mi da vratim sina.

Vlada duga smrtna tišina. HARIJU *to izuzetno teško pada. Posmatramo kako se* ALBUS *sve bliže primiče, osluškujući.*

HARI:

Da se poigravamo vremenom, Amose? Znate da to ne smemo.

AMOS:

Koliko je ljudi izginulo zbog Dečaka Koji Je Preživeo? Tražim od tebe da spaseš bar jednog od njih.

HARIJA *to pogađa. Razmišlja, sve nepopustljivijeg izraza lica.*

HARI:

Žao mi je, Amose, ali šta god da ste čuli, ta priča o Teodoru Notu čista je izmišljotina.

DELFI:

Zdravo.

ALBUS *poskoči u trenutku kada primeti* DELFI *— mladu i odlučnu ženu od dvadesetak godina — koja gleda u njega kroz ogradu stepenica.*

O, izvini. Nisam htela da te prepadnem. I ja sam nekada i te kako uživala u prisluškivanju s vrha stepeništa. Sedela bih tu i čekala da neko kaže nešto iole interesantno.

ALBUS:

Ko si ti? Jer, znaš, ovo je u neku ruku moja kuća, i…?

DELFI:

Ja sam lopov, naravno. Sad ću da ti ukradem sve što imaš. Daj mi sve

svoje zlato, štapić i čokoladne žabice! (*Naroguši se, a zatim se osmehuje.*) Ili to ili sam Delfini Digori. (*Penje se uza stepenice i pruža mu ruku.*) Delfi. Ja se brinem o njemu o Amosu — ili, makar, pokušavam. (*Pokazuje na* AMOSA.) A ko si ti?

ALBUS (*sa žalobnim kezom*):

Albus.

DELFI:

Pa naravno! Albus Poter! Znači, Hari je tvoj tata? To je malo, ono kao… strava, zar ne?

ALBUS:

Ne baš.

DELFI:

Ah! Jesam li upravo rekla nešto što nije trebalo? Stalno su mi to prebacivali u školi. Delfini Digori… Ta ne zna ni šta zbori, ni ‘di gori.

ALBUS:

I mom imenu se rugaju.

On zastaje. Ona ga pažljivo odmerava.

AMOS:

Delfi.

Ona kreće ka izlazu, ali zatim okleva. Osmehuje se ALBUSU.

DELFI:

Ne možemo da biramo s kim ćemo biti u rodu. Amos… nije samo moj pacijent, on mi je i stric, zbog toga sam, delimično, i prihvatila posao u Gornjem Flegliju. Ali mi je bilo utoliko teže. Teško je živeti s ljudima koji su i dalje zarobljeni u prošlosti, zar ne?

AMOS:

Delfi!

ALBUS:

Gornji Flegli?

DELFI:

Dom za stare veštice i čarobnjake „Sv. Osvald”. Dođi neki put da nas obiđeš. Ako želiš.

AMOS:

DELFI!

Ona mu se osmehuje, a zatim se sapliće silazeći niza stepenice. Ulazi u prostoriju u kojoj su AMOS *i* HARI. ALBUS *je posmatra.*

DELFI:

Da, striče?

AMOS:

Upoznaj nekadašnjeg velikana Harija Potera, koji je postao okrutni poslušnik Ministarstva. Ostaviću te na miru, gospodine. Ako je mir prava reč za to. Delfi, moja kolica…

DELFI:

Evo, striče.

Ona izgura AMOSA *u kolicima iz prostorije.* HARI *ostane unutra sav neveseo.* ALBUS *i dalje posmatra i pomno razmišlja.*

Prvi čin

Scena sedma

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, ALBUSOVA SOBA

ALBUS sedi na krevetu dok se za njegovih vrata život ide svojim tokom. Nepomičan je, što je suprotnost spoljašnjem neprekidnom kretanju. Čujemo DZEJMSA kako urla (van pozornice).

DŽINI:

Džejmse, molim te, batali kosu i pospremi tu prokletu sobu…

DŽEJMS:

Kako da je batalim? Ružičasta je! Moraću da se poslužim svojim Nevidljivim ogrtačem!

DŽEJMS *se pojavljuje na vratima. Ima ružičastu kosu.*

DŽINI:

Nije ti otac zato dao taj Ogrtač!

LILI:

Da li je neko video moj udžbenik iz Napitaka?

DŽINI:

Lili Poter, da ti nije palo na pamet da sutra tako odeš u školu…

LILI *se pojavljuje na* ALBUSOVIM *vratima.*

Na leđima ima lepršava vilinska krila.

LILI:

Obožavam ih. Baš su lepršava.

Sklanja se baš kada se na ALBUSOVIM *vratima pojavi* HARI.

On zaviruje unutra.

HARI:

Ćao.

Između njih vlada neprijatna tišina. DŽINI *se pojavljuje na vratima. Shvata sta se dešava, pa zastane na trenutak.*

Samo da isporučim poklon… poklone… za polazak u Hogvorts… Ovo ti je Ron poslao…

ALBUS:

Dobro. Ljubavni napitak. U redu.

HARI:

Mislim da je to neka fora na račun… pojma nemam čega. Lili je dobila baštenske patuljke koji prde, Džejms je dobio češalj koji mu je kosu obojio u ružičasto. A Ron… Pa, Ron je Ron, znaš?

HARI *spušta* ALBUSOV *ljubavni napitak na njegov krevet.*

A i ja… ovo ti je od mene…

On mu pokazuje malo ćebe. DŽINI gleda u njega, vidi da se HARI *trudi, a zatim se tiho udaljava.*

ALBUS:

Staro ćebe?

HARI:

Mnogo sam razmišljao o tome šta bih mogao da ti dam ove godine. Džejms… pa, Džejms, otkad zna za sebe, ne prestaje da priča o Nevidljivom ogrtaču, a Lili — znao sam da će joj se svideti ona krila — ali ti… Ti si napunio četrnaest godina, Albuse, pa sam želeo da ti poklonim nešto… posebno. Ovo je… poslednje što mi je ostalo od majke. Jedino što mi je ostalo. Bio sam umotan u njega kada su me dali Darslijevima. Mislio sam da je nepovratno izgubljeno, a onda, kada je tvoja baba-tetka Petunija umrla, Dadli je, na sveopšte iznenađenje, ovo pronašao skriveno među njenim stvarima, te je bio toliko ljubazan da mi ga pošalje, a od tada — pa, kad god mi je ustrebala sreća, uzeo bih ga u ruke i pronašao bih je, zato sam se pitao da li bi ti…

ALBUS:

Da li bih i ja hteo da ga držim? Dobro. Evo, gotovo. Nadajmo se da će mi doneti sreću. Svakako mi je potrebna.

On dodiruje ćebe.

Ali ti bi trebalo da ga zadržiš.

HARI:

Ja mislim… verujem… da je Petunija želela da mi ga da, zato ga je i sačuvala, a sada ja želim da ga dam tebi. Svoje majke se i ne sećam… ali mislim da bi i ona želela da ovo bude kod tebe. A možda… možda bih ja mogao da dođem po tebe… i po njega… na Noć veštica. Voleo bih da bude kod mene na noć kada su umrli… to bi moglo da bude dobro i za nas dvojicu…

ALBUS:

Slušaj, treba mnogo toga da spakujem, a ti sigurno imaš obaveza preko glave u Ministarstvu, zato…

HARI:

Albuse, želim da poneseš ćebe sa sobom.

ALBUS:

I šta da radim s njim? Vilinska krila imaju nekog smisla, tata, baš kao i

nevidljivi ogrtači… ali ovo…. ma daj?!

HARIJA *to pomalo pogađa. Gleda u svog sina, očajnički pokušavajući da dopre do njega.*

HARI:

Da li ti treba pomoć? Pakovanje. Oduvek sam voleo da se pakujem. To je značilo da napuštam Šimširovu ulicu i vraćam se u Hogvorts. Koji je bio… pa, znam da ga ti ne voliš, ali…

ALBUS:

Za tebe je on bio najbolje mesto na svetu. Znam. Nesrećno siroče, koje su zlostavljali tetka i teča Darsli…

HARI:

Albuse, molim te… zar ne možemo samo da…?

ALBUS:

…kojeg je njegov rođak Dadli kinjio, a Hogvorts ga spasao. Znam sve napamet, tata. Bla-bla-bla…

HARI:

Neću nasesti na tvoje provokacije, Albuse Poteru.

ALBUS:

Nesrećno siroče koje je potom sve nas spaslo. Smem li da kažem — u ime celog čarobnjačkog soja — koliko smo ti zahvalni na iskazanoj hrabrosti. Da li da padnem na kolena, ili je dovoljan samo naklon?

HARI:

Albuse, lepo te molim… znaš da nikada nisam očekivao zahvalnost.

ALBUS:

Ali ja sam prosto preplavljen njome… biće da je zato što si mi darovao ovo buđavo ćebence…

HARI:

Buđavo ćebence?

ALBUS:

Šta si očekivao? Da ćemo se zagrliti? Da ću ti reći kako sam te uvek voleo? Šta? Šta?

HARI *(najzad izgubivši živce):*

Znaš šta? Sit sam toga da mene kriviš za svoju nesreću. Ti makar imaš oca. Jer ja ga nisam imao, znaš?

ALBUS:

I misliš da je to bilo loše? Ja ne mislim.

HARI:

Voleo bi da sam mrtav?

ALBUS:

Ne! Samo bih voleo da mi nisi otac!

HARI *(kome je pao mrak na oči)*:

Pa, ima trenutaka kada i ja poželim da mi ti nisi sin.

Zavlada muk. ALBUS *klima glavom. Tajac.*

HARI *shvata šta je upravo izgovorio.*

Ne, nisam tako mislio…

ALBUS:

Da. Jesi.

HARI:

Albuse, znaš da umeš da me iznerviraš…

ALBUS:

Stvarno si to mislio, tata. I pravo da ti kažem, ne krivim te.

Vlada užasan muk. Sada bi mogao da me ostaviš.

HARI:

Albuse, molim te…

ALBUS *uzme ćebence i baci ga. Pogodi* RONOV *ljubavni napitak, koji se prosipa svuda po ćebencetu i krevetu, stvorivši oblačak dima.*

ALBUS:

Eto, nema za mene ni sreće, a ni ljubavi.

ALBUS *istrčava iz sobe.* HARI *kreće za njim.*

HARI:

Albuse. Albuse… Molim te…

Prvi čin

Scena osma

SAN, KOLIBA NA STENI

Čuje se VELIKI PRASAK. *A zatim* VELIKI TRESAK. DADLI DARSLI, TETKA PETUNIJA i TEČA VERNON *se kriju iza kreveta.*

DADLI DARSLI:

Mama, ovo mi se ne dopada.

TETKA PETUNIJA:

Znala sam da smo pogrešili što smo došli ovamo. Vernone. Vernone. Nigde ne možemo da se sakrijemo. Čak ni svetionik nije dovoljno daleko!

Čuje se još jedan VELIKI TRESAK.

TEČA VERNON:

Čekaj. Stani. Šta god da je, neće ovde ući.

TETKA PETUNIJA:

Prokleti smo! On nas je prokleo! Dečak nas je prokleo! (*Gledajući u* MLADOG HARIJA.) Za sve si ti kriv. Marš nazad u svoju rupu!

MLADI HARI *se trza kad* TEČA VERNON *izvadi pušku.*

TEČA VERNON:

Ko god da je tamo napolju, moram da vas upozorim da sam naoružan!

Čuje se GROMOGLASAN TRESAK vrata izvaljenih iz šarki.

Nasred vrata stoji HAGRID *i sve ih redom odmerava.*

HAGRID:

Mož‘te l’ da nam skuvate po šolju čaja, je li? Naporan mi bio put…

DADLI DARSLI:

Vidi… ti.. njega.

TEČA VERNON:

Odbij. Odstupi. Stani iza mene, Petunija. I ti, Dadli. Sad ću ja da oteram ovog nedotupavnika.

HAGRID:

Nedo… šta?

Otima TEČA VERNONU *pušku.*

HAGRID:

Odavno nisam vido jednu od ovi’. (*Savija cev puške i vezuje je u čvor. Opala! A zatim mu nešto odvraća pažnju. Primetio je* MLADOG HARIJA) Hari Poter.

MLADI HARI:

Zdravo.

HAGRID:

Ka’ sam te poslednji put vido, bijo si beba. Ličiš na svog tatu, al’ imaš mamine oči.

MLADI HARI:

Poznavali ste moje roditelje?

HAGRID:

Baš sam neotesan! Želim ti mlogo srećan rođendan. Dono sam ti neš‘o

— mož bit’ da sam slučajno seo na nju, al’ će ipak da bidne ukusna.

Iz unutrašnjosti svog kaputa on izvlači pomalo spljeskanu čokoladu tortu na kojoj je zelenim šlagom ispisano: „Srećan rođendan, Hari”.

MLADI HARI:

Ko ste vi?

HAGRID (grohotom se smejući).

Istina, nesam se predstavijo. Rubeus Hagrid, Čuvar ključeva i imanja u Hogvortsu. (On se osvrne oko sebe.) Š‘a bi s tim čajem, je li? Pravo da ti kažem, nećem da odbijem ni nešto jače, ak’ imaš.

MLADI HARI:

Gde rekoste?

HAGRID:

U Hogvortsu. Al’ dobro, ti, naravski, znaš sve o Hogvortsu.

MLADI HARI:

Ovaj… ne znam. Žao mi je.

HAGRID:

Žao? Njima bi trebalo da je žao! Znao sam da ne dobijaš pisamca, al’ nikad ne bi pomislijo da nisi čak ni čuo za Hogvorts, za ime sveta! Zar se nikad nisi zapito ‘de su tvoji roditelji sve to naučili?

MLADI HARI:

Šta to?

HAGRID *se preteće okreće ka* TEČA VERNONU.

HAGRID:

Nećete mi valjda reć da ovaj dečak — ovaj dečak! — ne zna niš’ o… o NIČEMU?!

TEČA VERNON:

Zabranjujem vam da dečaku bilo šta kažete!

MLADI HARI:

Šta da mi kaže?

HAGRID *gleda najpre u* TEČU VERNONA *a zatim u MLADOG* HARIJA.

HAGRID:

Hari… ti s’ čarobnjak… ti si sve promenijo. Ti s’ najčuveniji čarobnjak na celome svetu.

Zatim se iz zadnjeg dela sobe čuje šapat. Reči izgovorene onim prepoznatljivim glasom. VOLDEMOROVIM *glasom…*

Haaaaari Poteeerrrr.

Prvi čin

Scena deveta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, SPAVAĆA SOBA

HARI *se naglo budi. Duboko diše u noći. Čeka nekoliko trenutaka da se pribere. A zatim oseća jak bol na čelu. U ožiljku. Oko njega se kovitla Mračna magija.*

DŽINI:

Hari…

HARI:

Sve je u redu. Nastavi da spavaš.

DŽINI:

Lumos.

Sobu ispunjava svetlost s vrha njenog štapića. HARI *gleda u nju.*

Košmar?

HARI:

Da.

DŽINI:

O čemu?

HARI:

O Darslijevima…. to jest tako je počeo… a onda se pretvorio u nešto drugo.

Tajac. DŽINI *gleda u njega pokušava da dokuči gde je u mislima.*

DŽINI:

Hoćeš li prašak za spavanje?

HARI:

Neka. Biće mi dobro. Spavaj ti.

DŽINI:

Ne izgledaš baš dobro.

HARI *ništa ne uzvraća.*

(*Primetivši da je uzrujan.*) Sigurno ti nije bilo lako sa… Amosom Digorijem.

HARI:

Njegov gnev još i mogu da podnesem, ali malo teže činjenicu da je u pravu. Amos je izgubio sina zbog mene…

DŽINI:

Nisi sad baš fer prema sebi…

HARI:

…a ja na to ništa ne mogu da kažem… nikome ništa ne mogu da kažem… izuzev onog što ne treba, naravno…

DŽINI *zna na šta se — ili bolje rečeno, na koga — to odnosi.*

DŽINI:

A, to te je, znači, uznemirilo? Noć pred odlazak u Hogvorts nikada nije laka, ako ti se ne ide tamo. Lep pokušaj, to što si Alu dao ćebence.

HARI:

Otad je sve krenulo nizbrdo. Rekao sam mu neke stvari, Džini…

DŽINI:

Čula sam.

HARI:

I još uvek razgovaraš sa mnom?

DŽINI:

Jer znam da ćeš mu se izviniti kad kucne pravi čas. Da ćeš mu reći kako nisi to stvarno mislio. Da je to što si rekao prikrivalo… nešto drugo. Budi iskren prema njemu, Hari… To je sve što mu treba.

HARI:

Samo bih voleo da je više nalik Džejmsu ili Lili.

DŽINI (suvo):

Pa dobro, možda ne baš toliko iskren.

HARI:

Ne, kod njega ništa ne bih menjao… ali njih dvoje mogu da razumem, a…

DŽINI:

Albus je drugačiji, i to je dobro. Pritom, znaš, ume da prepozna kad navučeš svoju haripoterovsku masku. On želi da te vidi onakvog kakav zapravo jesi.

HARI:

„Istina je i divna i strašna, i zato s njom treba biti oprezan.”

DŽINI *iznenađeno gleda u njega.*

Dambldor.

DŽINI:

Čudno je reći tako nešto jednom detetu.

HARI:

Nije, ukoliko veruješ da će to dete morati da umre kako bi spaslo svet.

HARI *ponovo stenje, trudeći se iz petnih žila da ne dotakne čelo.*

DŽINI:

Hari, šta nije u redu?

HARI:

Dobro sam. Dobro. Čuo sam te. Pokušaću da budem…

DŽINI:

Da li te boli ožiljak?

HARI:

Ne. Ne. Dobro sam. A sad noksuj to svetlo, pa da se bar malo naspavamo.

DŽINI:

Hari. Kad te je poslednji put zaboleo ožiljak?

HARI *se okreće ka* DŽINI, *a sve mu piše na licu.*

HARI:

Pre dvadeset dve godine.

Prvi čin

Scena deseta

HOGVORTS EKSPRES

ALBUS *hitro korača hodnikom vagona.*

ROUZ:

Albuse, tebe tražim…

ALBUS:

Mene? Zašto?

ROUZ *ne zna kako da sroči to ho ima da kaže.*

ROUZ:

Albuse, početak je četvrtog razreda, i početak nove školske godine za nas dvoje. Volela bih da ponovo budemo prijatelji.

ALBUS:

Mi nikada nismo bili prijatelji.

ROUZ:

Ne budi zao! Bio si mi najbolji prijatelj kada sam imala šest godina!

ALBUS:

To je bilo veoma davno.

On pokušava da se udalji. Ona ga uvlači u prazan kupe.

ROUZ:

Jesi li čuo glasine? Velika racija Ministarstva pre nekoliko dana. Tvoj tata je navodno bio neverovatno hrabar.

ALBUS:

Kako to da ti uvek sve saznaš, a ja ne?

ROUZ:

Kažu da je on — taj čarobnjak kojem su upali u kuću… mislim da se zvao Teodor Not — imao svakojake magijske predmete koje je, po zakonu, zabranjeno posedovati, uključujući — a zbog toga su skroz flipnuli — nelegalan vremenski okretač. I to prilično moćan.

ALBUS *gleda u* ROUZ*, a uglavi mu i poslednji komadić slagalice pada na svoje mesto.*

ALBUS:

Vremenski okretač? Tata je pronašao vremenski okretač?

ROUZ:

Psst! Jeste. Znam. Baš sjajno, zar ne?

ALBUS:

Sasvim si sigurna?

ROUZ:

Potpuno.

ALBUS:

Onda smesta moram da pronađem Skorpijusa.

Žuri kroz vagon. ROUZ *ga sledi, i dalje rešena da kaže svoje.*

ROUZ:

Albuse!

ALBUS *se odlučno okreće.*

ALBUS:

Ko ti je rekao da moraš da razgovaraš sa mnom?

ROUZ (*zatečeno*):

Pa dobro, možda je tvoja mama poslala sovu mom tati ali samo zato što se brine za tebe. I stvarno mislim da bi…

ALBUS:

Ostavi me na miru, Rouz.

SKORPIJUS *sedi u svom uobičajenom kupeu.*

ALBUS *prvi ulazi, a* ROUZ *ga i dalje sledi.*

SKORPIJUS:

Albuse! O, zdravo, Rouz, na šta to mirišeš?

ROUZ:

Na šta mirišem?!

SKORPIJUS:

Ne, nisam mislio ništa loše, mirišeš na mešavinu svežeg cveća i svežeg… hleba.

ROUZ:

Albuse, tu sam, u redu? Ako ti zatrebam.

SKORPIJUS:

Mislim, lep hleb, dobar hleb, hleb… šta fali hlebu?

ROUZ *se udaljava, vrteći glavom.*

ROUZ:

Šta fali hlebu!

ALBUS:

Svuda sam te tražio…

SKORPIJUS:

A sada si me i našao. Tadaa! Nije baš da sam se krio. Znaš da ja volim da se… ranije ukrcam. Da ljudi ne bi zurili. Dobacivali. Pisali „Voldemorov sin” po mom kovčegu. To, vala, ne zastareva. Ona me baš ne voli, zar ne?

ALBUS *zagrli prijatelja. Žustro. Ostaju zagrljeni nekoliko trenutaka.*

SKORPIUS *je iznenađen.*

Dobro. Zdravo. Ovaj… jesmo li se ikada ranije grlili? Zar se mi grlimo?

Dva dečaka se s nelagodom razdvajaju.

ALBUS:

Samo su mi protekla dvadeset četiri sata bila pomalo čudna.

SKORPIJUS:

Šta se dogodilo?

ALBUS:

Objasniću ti kasnije. Moramo da siđemo s voza.

Odnekud izvan pozornice dopire zvuk pištaljki. Voz lagano kreće.

SKORPIJUS:

Prekasno. Voz je krenuo. Pravac — Hogvorts!

ALBUS:

Onda moramo da iskočimo iz voza u pokretu.

VEŠTICA S KOLICIMA:

Hoćete li nešto s kolica, dušice?

ALBUS *otvara prozor i pokušava da izađe.*

SKORPIJUS:

Iz začaranog voza u pokretu.

VEŠTICA S KOLICIMA:

Pitu od bundeve? Kazanske kolače?

SKORPIJUS:

Albuse Severuse Poteru, prestani da me tako čudno gledaš.

ALBUS:

Prvo pitanje. Šta znaš o Tročarobnjačkom turniru?

SKORPIJUS (*veselo*).

Uuuuu, kviz! Tri škole biraju tri šampiona da se takmiče u tri podviga kako bi osvojili jedan pehar. Kakve veze to ima s bilo čim?

ALBUS:

Ti si neverovatan štreber, znaš?

SKORPIJUS:

Aha.

ALBUS:

Drugo pitanje. Zašto se Tročarobnjački turnir već dvadeset godina ne održava?

SKORPIJUS:

U poslednjem takmičenju su učestvovali tvoj otac i dečak po imenu Sedrik Digori… njih dvojica su odlučili da zajedno pobede, ali pošto je Tročarobnjački pehar zapravo bio teleportacioni ključ… oni su završili kod Voldemora. Sedrik je ubijen. Odmah posle toga su ukinuli takmičenje.

ALBUS:

Dobro. Treće pitanje: Da li je Sedrik morao da pogine? Lako pitanje, još lakši odgovor: nije. Reči koje je Voldemor izgovorio bile su: „Ubij

drugoga”. On je bio drugi. Poginuo je samo zato što je bio s mojim ocem, a moj otac nije mogao da ga spase — ali mi možemo. Učinjena je nepravda, a mi ćemo je ispraviti. Upotrebićemo vremenski okretač da ga spasemo.

SKORPIJUS:

Albuse, ja iz očiglednih razloga nisam veliki ljubitelj vremenskih okretača…

ALBUS:

Kada je Amos Digori zatražio vremenski okretač, moj otac je poricao da tako nešto uopšte postoji. Lagao je starca koji samo želi da mu se sin vrati… koji prosto voli svoga sina. A to je učinio zato što mu nije stalo — i dalje mu nije stalo. Svi pričaju o tim hrabrim delima koja je tata izveo. Ali napravio je i neke greške. Zapravo, velike greške. A ja bih da ispravim jednu od tih grešaka. Hoću da spasemo Sedrika.

SKORPIJUS:

Dobro, čini mi se da ti je pukla neka daska u glavi koja ti je držala mozak na mestu.

ALBUS:

Ja ću to da uradim, Skorpijuse. Moram to da uradim. A obojica znamo da ću sve da zabrljam ukoliko ti ne pođeš sa mnom. Hajde.

Smeje se, a zatim nestaje uvis kroz prozor.

SKORPIJUS *okleva na trenutak. Mršti se pa se popne kroz prozor*

i nestaje za ALBUSOM.

Prvi čin

Scena jedanaesta

KROV HOGVORTS EKSPRESA

Vetar fijuče sa svih strana, i to veoma žustro.

SKORPIJUS:

Dobro, evo nas na krovu voza, brzo je, jezivo, sjajno smo se proveli, mislim da sam štošta naučio o sebi, pomalo i o tebi, ali…

ALBUS:

Po mojim proračunima, uskoro bi trebalo da se približimo vijaduktu, a potom nam sledi kratka šetnja do Doma za stare veštice i čarobnjake „Sv. Osvald”…

SKORPIJUS:

Šta? Gde? Čuj, ushićen sam koliko i ti što sam prvi put buntovnik — jupi! — krov voza, luda zabava… ali sada… O, ne.

SKORPIJUS *primećuje nešto što nije želeo da vidi.*

ALBUS:

Voda će nam poslužiti za rezervni plan, ako ne uspemo da bacimo Jastučne čini.

SKORPIJUS:

Albuse. Veštica s kolicima.

ALBUS:

Hoćeš da kupimo neke grickalice za usput?

SKORPIJUS:

Ne. Albuse. Veštica s kolicima ide ka nama.

ALBUS:

Ne, to je nemoguće, nalazimo se na krovu voza…

SKORPIJUS *pokazuje* ALBUSU, *te sada vidimo i*
VEŠTICU S KOLICIMA, *koja im se nonšalantno približava,*
i dalje gurajući kolica.

VEŠTICA S KOLICIMA:

Hoćete li nešto s kolica, dušice? Pitu od bundeve? Čokoladne žabice? Kazanske kolače?

ALBUS:

Au.

VEŠTICA S KOLICIMA:

Ljudi ne znaju mnogo o meni. Kupuju moje kazanske kolače — ali nikada ne obraćaju pažnju na mene. Ne sećam se kada me je neko poslednji put pitao kako se zovem.

ALBUS:

A kako se zovete?

VEŠTICA S KOLICIMA:

Zaboravila sam. Mogu samo da vam kažem da mi je, kada je linija Hogvorts ekspresa tek uspostavljena, čuvena Otalina Gambol lično ponudila ovaj posao…

SKORPIJUS:

To je bilo pre… sto devedeset godina. Radite ovaj posao već sto devedeset godina?

VEŠTICA S KOLICIMA:

Ove šake su umesile preko šest miliona pita od bundeve. Izveštila sam se da ih pravim. Ali ono što ljudi nisu primetili kod mojih pita od bundeve jeste to koliko lako one postaju nešto drugo…

Uzima pitu od bundeve. Baci je kao da je granata.

Ova eksplodira.

Nećete verovati šta mogu da uradim sa čokoladnim žabicama. Nikada… ama baš nikada… nisam dozvolila da iko napusti ovaj voz pre nego što on stigne do odredišta. Neki su pokušali — Sirijus Blek i njegovi pajtaši, Fred i Džordž Vizli. ALI NIKO NIJE USPEO. ZATO ŠTO OVAJ VOZ… NE VOLI DA GA NAPUŠTAJU…

Šake VEŠTICE S KOLICIMA *se preobražavaju u veoma oštre šiljke.*

Ona se osmehuje.

Zato vas molim da ostatak putovanja provedete u svojim sedištima.

ALBUS:

Bio si u pravu, Skorpijuse. Ovaj voz jeste začaran.

SKORPIJUS:

To što sam bio u pravu u ovom trenutku mi ne pričinjava nikakvo zadovoljstvo.

ALBUS:

Ali i ja sam bio u pravu — za vijadukt — eno vode tamo dole, vreme je da isprobamo Jastučne čini.

SKORPIJUS:

Albuse, ovo je mnogo loša ideja.

ALBUS:

Jel’ jeste? (*Na trenutak okleva, a zatim uviđa da nema vremena za oklevanje.*) Sad je prekasno. Tri. Dva. jedan. *Molijare!*

Dok skače, izgovara čin.

SKORPIJUS:

Albuse… Albuse…

On očajnički gleda naniže za prijateljem. Zatim diže pogled ka VEŠTICI S KOLICIMA, *koja se približava. Kosa joj je razbarušena. Šiljci su joj poprilično šiljati.*

Pa, iako deluješ kao neverovatno zabavna osoba, ipak moram da pođem za svojim prijateljem.

Zapušivši nos prstima, on skače za ALBUSOM *i usput uzvikuje čin.*

Molijare!

Prvi čin

Scena dvanaesta

MINISTARSTVO MAGIJE, VELIKA SALA ZA SASTANKE

Pozornicu ispunjavaju brojni čarobnjaci i veštice. Larmaju i čeretaju kao što samo pravi čarobnjaci i veštice umeju. Među njima su DŽINI, DRAKO *i* RON. *Poviše njih, na podijumu, stoje* HERMIONA *i* HARI.

HERMIONA:

Mir u sali. Mir u sali. Da li moram da prizovem tišinu? (Ona zamahom štapića izaziva muk) U redu. Dobro došli na ovu vanrednu sednicu. Drago mi je što ste se odazvali u ovolikom broju. Čarobnjački svet već mnogo godina živi u miru. Prošlo je dvadeset dve godine otkako smo porazili Voldemora u Bici za Hogvorts, i s radošću mogu da kažem kako je stasala nova generacija koja nije iskusila ni najmanji sukob. Sve do sada. Hari.

HARI:

Voldemorovi saveznici su već mesecima u pokretu. Pratili smo trolove koji se probijaju kroz Evropu, džinove koji polako prelaze preko mora, a vukodlaci… pa, sa žaljenjem vam moram reći da smo pre nekoliko nedelja izgubili svaki kontakt s njima. Ne znamo kuda su se zaputili, niti ko ih je na to nagovorio… ali svesni smo da su u pokretu… i brine nas šta to može da znači. Zato vas pitamo — da li je iko išta video? Osetio? Budite ljubazni pa podignete štapić, sve ćemo vas redom saslušati. Profesorka Mek Gonagal — izvolite.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Kada smo se vratili s raspusta, učinilo nam se da je neko petljao po zalihama za napitke, ali nije nedostajala prevelika količina sastojaka, nešto malo kože drekavca i čipkastokrile muve, ali ništa što je u Registru

kontrolisanih sastojaka. Pripisali smo to Pivsu.

HERMIONA:

Hvala vam, profesorka. Istražićemo to. (Ona se osvrće po prostoriji.) Još neko? U redu, a… što je najzloslutnije… i što se nije dogodilo još od Voldemorovog doba — Harija ponovo boli ožiljak.

DRAKO:

Voldemor je mrtav, nema više Voldemora.

HERMIONA:

Da, Drako, Voldemor jeste mrtav, ali sve ovo nas navodi na pomisao da postoji mogućnost da se Voldemor — ili makar neki delić Voldemora — možda vratio.

To veći zaziva reakciju okupljenih.

HARI:

E sad, ovo nije lako, ali moramo da pitamo kako bismo odbacili tu mogućnost. Vi koji imate Mračni znak… Jeste li išta osetili? Makar peckanje?

DRAKO:

Vraćamo se na predrasude o onima s Mračnim znakom, je li, Poteru?

HERMIONA:

Ne, Drako. Hari samo pokušava da…

DRAKO:

Znate li o čemu je ovde reč? Hari samo želi da ponovo vidi svoje lice u novinama. Svake godine bar jednom čitamo u Dnevnom proroku glasine o Voldemorovom povratku…

HARI:

Nijedna od tih glasina nije potekla od mene!

DRAKO:

Ma nemoj? Zar nije tvoja žena urednica Dnevnog proroka?

DŽINI *mu prilazi, zgranuta.*

DŽINI:

Sportske rubrike!

HERMIONA:

Drako. Hari je skrenuo Ministarstvu pažnju na ovo. Aja sam — kao ministarka magije…

DRAKO:

Za koju su te postavili samo zato što si njegova prijateljica.

DŽINI *zadrži* RONA, *koji kidiše na* DRAKA.

RON:

Hoćeš da te zveknem po labrnji?

DRAKO:

Pomirite se s tim — svi ste vi pod uticajem njegove slave. A ima li boljeg načina da navede sve da ponovo šapuću prezime Poter negoli (*on oponaša* HARIJA). „boli me ožiljak, boli me ožiljak”. A znate šta sve to znači — da će tračare ponovo dobiti priliku da klevećу moga sina ispredajući one sulude glasine o njegovom poreklu.

HARI:

Drako, niko ne tvrdi da ovo ima ikakve veze za Skorpijusom…

DRAKO:

E pa, ja smatram da je ova sednica farsa. I napuštam vas. On izlazi. Ostali se razilaze za njim.

HERMIONA:

Ne. Nemojte tako… Vratite se. Treba nam nekakva strategija.

Prvi čin

Scena trinaesta

DOM ZA STARE VEŠTICE I ČAROBNJAKE „SV. OSVALD”

Ovo je haos. Ovo je magija. Ovo je Dom za stare veštice i čarobnjake „Sv. Osvald” i čudesan je koliko to i očekujete.

Hodalice čarolijom oživljavaju, vuna za štrikanje se pomoću čini pretvara u uskovitlanu hrpu, a bolničari plešu tango.

Tu ljudi magiju ne izvode iz nekog posebnog razloga — te veštice i čarobnjaci izvode magiju isključivo zabave radi.

I neviđeno se zabavljaju. ALBUS *i* SKORPIJUS *stupaju na scenu, osvrćući se oko sebe, razgaljeni, ali i, da se ne lažemo, pomalo uplašeni.*

ALBUS i **SKORPIJUS:**

Ovaj, izvinite… Izvinite. IZVINITE!

SKORPIJUS:

Dobro, ovo mesto je prava ludnica.

ALBUS:

Tražimo Amosa Digorija.

Iznenada nastupa potpuni muk. Istog trena sve prestaje da se miče.

I svi deluju pomalo utučeno.

ŽENA S VUNICOM:

A šta će vama, momci, taj smrknuti starkelja?

DELFI *se pojavljuje, s osmehom na licu.*

DELFI:

Albuse? Albuse! Došao si? Baš divno! Dođi da se pozdraviš s Amosom!

Prvi čin

Scena četrnaesta

DOM ZA STARE VEŠTICE I ČAROBNJAKE „SV. OSVALD”, AMOSOVA SOBA

AMOS *gleda u* SKORPIJUSA i ALBUSA — *iznerviran.*

DELFI *posmatra svu trojicu.*

AMOS:

Dakle, da vidim jesam li te dobro razumeo. Načuo si razgovor… razgovor koji nije trebalo da čuješ… pa si odlučio a I da ti to niko nije tražio, štaviše, bez ičijeg dopuštenja — da se | umešaš, i to ozbiljno, u tuđa posla.

ALBUS:

Moj otac vas je slagao — znam da jeste. Oni imaju vremenski okretač.

AMOS:

Naravno da imaju. A sad, moliću, idi svojim putem.

ALBUS:

Molim? Ne. Došli smo da vam pomognemo.

AMOS:

Pomognete? Kakve bih ja koristi imao od dva nedorasla I tinejdžera?

ALBUS:

Moj otac je dokazao da ne morate da budete odrasli da biste promenili čarobnjački svet.

AMOS:

Znači, treba da ti dozvolim da se umešaš samo zato što si Poter? Uzdaš se u svoje slavno prezime, je li?

ALBUS:

NE!

AMOS:

Poter iz kuće Sliterina… da, čitao sam ja o tebi… dolazi mi u posetu s jednim Melfojem… i to Melfojem koji je možda Voldemor? Otkud ja znam da se vi ne bavite Mračnom magijom?

ALBUS:

Ali…

AMOS:

Niste mi doneli nikakve novosti, ali korisno je što ste mi to potvrdili. Tvoj otac me je slagao. A sada idite. Obojica. I nemojte više da mi traćite vreme.

ALBUS (*silovito i odlučno*):

Ne, morate da me saslušate, i sami ste rekli… da je moj otac okrvavio ruke. Dozvolite da vam pomognem da to promenite. Dozvolite da vam pomognem da se ispravi jedna od njegovih grešaka. Verujte mi.

AMOS (*povisivši ton*):

Zar me nisi čuo, dečače? Ne vidim zašto bih ti verovao. Zato idi. Smesta. Pre nego što te nateram da odeš.

On preteće podigne svoj štapić.

ALBUS *gleda u štapić — a zatim se pokunji —* AMOS *ga je dotukao.*

SKORPIJUS:

Hajde, druže, ako nam nešto ide od ruke, to je da prepoznamo kada nismo dobrodošli.

ALBUSU *se ne ide.* SKORPIJUS *ga vuče za ruku.*

On se okreće i njih dvojica odlaze.

DELFI:

Meni pada na pamet bar jedan razlog zašto bi im verovao, striče.

Zastaju.

Oni su se jedini dobrovoljno prijavili da nam pomognu. Spremni su da se smelo izlože riziku ne bi li ti vratili sina. Zapravo, prilično sam sigurna da su se već izložili riziku samim tim što su došli ovamo…

AMOS:

Ali ovde je reč o Sedriku…

DELFI:

Zar nisi i sam rekao kako bi bilo neverovatno korisno kad bi imao nekog na samom Hogvortsu?

DELFI *ljubi* AMOSA *u teme.*

AMOS *gleda u* DELFI, *a zatim skreće pogled na dečake.*

AMOS:

Zašto? Zašto uopšte želite da se izlažete riziku? Šta vi imate od toga?

ALBUS:

Ja znam kako je to biti „onaj drugi”. Vaš sin nije zaslužio da pogine, gospodine Digori. Mi vam možemo pomoći da ga vratite.

AMOS (*najzad iskazujući bar neke emocije*):

Moj sin… moj sin mi je bio najveća radost u životu i u pravu ste, to jeste nepravda… strahovita nepravda. Ako ste ozbiljni…

ALBUS:

Smrtno smo ozbiljni.

AMOS:

Ovo će biti opasno.

ALBUS:

Znamo.

SKORPIJUS:

Da li znamo?

AMOS:

Delfi… da li bi ti, možda, bila voljna da pođeš s njima?

DELFI:

Ako bi te to usrećilo, striče.

Ona se osmehuje ALBUSU, *a on joj uzvraća osmeh.*

AMOS:

Shvatate li da ćete rizikovati život čak i prilikom samog pribavljanja vremenskog okretača?

ALBUS:

Spremni smo da rizikujemo život.

SKORPIJUS:

Jesmo li spremni?

AMOS (*smrknuto*):

Nadam se da ćete uspeti.

Prvi čin

Scena petnaesta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, KUHINJA

HARI, RON, HERMIONA i DŽINI *sede i zajedno obeduju.*

HERMIONA:

Ne znam koliko sam već puta rekla Draku — niko iz Ministarstva ništa nije ni pisnuo o Skorpijusu. Te glasine ne dolaze od nas.

DŽINI:

Ja sam mu pisala — nakon što je ostao bez Astorije — da ga pitam možemo li bilo kako da mu pomognemo. Mislila sam, možda… pošto su on i Albus toliko dobri prijatelji… možda bi Skorpijus hteo da dođe na neko vreme kod nas tokom božićnih praznika, ili… Ali se moja sova vratila s pismom u kojem je pisala samo jedna složena rečenica: „Reci svom mužu da jednom zasvagda opovrgne one optužbe na račun moga sina”.

HERMIONA:

On je kao opsednut.

DŽINI:

On je u rasulu — rasulu zbog žalosti.

RON:

I meni je žao zbog njegovog gubitka, ali kada optuži Hermionu da je… Pa… (*On gleda preko stola u* HARIJA.) Ajde, šta si napunio gaće, kao što i ja njoj stalno govorim, možda| sve to nije ništa.

HERMIONA:

Njoj?

RON:

Trolovi su možda pošli na neku žurku, džinovi na venčanje, tebe možda muče ružni snovi jer si zabrinut za Albusa, a ožiljak te boli jer si počeo da stariš.

HARI:

Počeo sam da starim? Baš ti hvala, druže.

RON:

Časna reč, sada svaki put kada sednem, ispustim jedno malo „uuuf". „Uuuf', zamisli! A stopala… kakve tek imam probleme sa stopalima… mogao bih pesme da spevam o bolu koji osećam u njima… Možda je tako i s tvojim ožiljkom.

DŽINI:

Ti baš mnogo lupetaš.

RON:

Za to sam se specijalizovao. Za to i za svoj asortiman zabušantskih bombonjera. I za to da vas sve redom volim. Pa čak i Mini Džini.

DŽINI:

Ronalde Vizli, ako se ne budeš lepo ponašao, tužiću te mami.

RON:

Ne bi valjda.

HERMIONA:

Ako je neki deo Voldemora preživeo, ma u kom obliku, moramo biti spremni. A ja se plašim.

DŽINI:

I ja se plašim.

RON:

Ja se ničega ne plašim. Izuzev mame.

HERMIONA:

Ozbiljna sam, Hari, nemam nameru da budem kao Kornelijus Fadž. Neću da zabijam glavu u pesak. I baš me briga što zato neću biti previše popularna u očima Draka Melfoja.

RON:

Ti nikada i nisi marila za popularnost, zar ne?

HERMIONA *strelja* RONA *pogledom, spremajući se da ga udari, ali se* RON *izmiče.*

Promašaj.

DŽINI *udara* RONA. RON *se trgne.*

Pogodak. Prilično jak pogodak.

Iznenada se u prostoriji pojavljuje i sova. Ona ponire i baca pismo HARIJU *u tanjir.*

HERMIONA:

Malo je kasno za sove, zar ne?

HARI *otvara pismo. Iznenađen je.*

HARI:

Pismo je od profesorke Mek Gonagal.

DŽINI:

Šta piše?

HARI *se sneveseli.*

HARI:

Džini, Albus… Albus i Skorpijus… nisu stigli u školu. Nestali su.

Prvi čin

Scena šesnaesta

VAJTHOL, PODRUM

SKORPIJUS *škilji u neku bočicu.*

SKORPIJUS:

Znači, samo ga popijemo?

ALBUS:

Skorpijuse, zar zaista tebi — super-štreberu i ekspertu za Napitke — moram da objašnjavam kako deluje višesokovni napitak? Zahvaljujući sjajnoj Delfinoj pripremi, ispićemo ovaj napitak, preobraziti se i tako zamaskirani ući u Ministarstvo magije.

SKORPIJUS:

Dobro, dve stavke. Prvo, da li boli?

DELFI:

Veoma — bar koliko ja znam.

SKORPIJUS:

Hvala ti. To je dobro znati. I druga stavka: da li iko od vas dvoje zna kakav je ukus višesokovnog napitka? Jer sam ja čuo da ima ukus ribe. Ukoliko je tako, ja ću ga odmah povratiti. Riba mi ne prija. Nikada mi nije prijala. Niti će ikada.

DELFI:

Smatraj da smo upozoreni. (*Ona iskapi napitak.*) Nema ukus ribe. (*Počinje da se preobražava. To deluje neverovatno bolno.*) Zapravo, ukus je krajnje prijatan, njam. Jeste da boli, ali… (*Glasno podriguje.*) Povlačim reč. Ima… blag… (*Ponovo podriguje, a zatim se pretvara u* HERMIONU.) Blag… strahovit… ukus ribe.

ALBUS:

Dobro, to je… opa.

SKORPIJUS:

Opa, opa, nego šta.

DELFI/HERMIONA:

Ovo nije ni nalik onom što sam… pa čak i zvučim kao ona! Triput opa.

ALBUS:

U redu. Ja sam sledeći.

SKORPIJUS:

Ne. Neće moći ove noći. Ako ćemo da radimo ovo, uradićemo to (on navlači na glavu nama već dobro poznate naočari) zajedno.

ALBUS:

Tri. Dva. Jedan.

Oni ispijaju napitak.

Ma ne, ovo je baš dobro. (*Grči se od bola*.) Ovo je već manje dobro.

Obojica počinju da se preobražavaju trpeći stravične bolove. ALBUS *se pretvara u* RONA, SKORPIJUS *u* HARIJA. *Njih dvojica se zgledaju. Nastupa tajac.*

ALBUS/RON:

Ovo će biti pomalo čudno, zar ne?

SKORPIJUS/HARI (*krajnje dramatično — vidi se da uživa u tome*):

Marš u svoju sobu. Smesta da si otišao u svoju sobu. Ti si strahovito užasan i loš sin.

ALBUS/RON (*s osmehom*):

Skorpijuse…

SKORPIJUS/HARI (*zabacujući ogrtač preko ramena*):

To je bila tvoja ideja — da ja budem on, a ti da budeš Ron! Samo bih da se malo zabavim pre nego što se… (*A zatim i on glasno podriguje.*) Dobro, ovo je baš ogavno.

ALBUS/RON:

Gle, iako to lepo prikriva, ujka Ron je malo nabacio stomačić.

DELFI/HERMIONA:

Zar ne mislite da treba da krenemo?

Izlaze na ulicu. Ulaze u telefonsku govornicu. Biraju broj 62442.

TELEFONSKA GOVORNICA:

Dobro došli, Hari Poteru. Dobro došli, Hermiona Grejndžer. Dobro došli, Rone Vizli.

Osmehuju se dok telefonska govornica uranja u tlo.

Prvi čin

Scena sedamnaesta

MINISTARSTVO MAGIJE, SOBA ZA SASTANKE

HARI, HERMIONA, DŽINI *i* DRAKO *nervozno se šetkaju po malenoj prostoriji.*

DRAKO:

Jesmo li temeljno pretražili oblast duž pruge…?

HARI:

Moj odsek je već jednom pretražio i sada ponovo pretražuju.

DRAKO:

A Veštica s kolicima nije u stanju da nam pruži bilo kakvu korisnu informaciju?

HERMIONA:

Veštica s kolicima je poludela od besa. Neprestano priča o tome kako je izneverila Otalinu Gambol. Izuzetno se ponosi uspešnim sprovođenjem dece do Hogvortsa.

DŽINI:

Jesu li Normalci prijavili neki slučaj korišćenja magije?

HERMIONA:

Zasad ništa. Obavestila sam normalskog premijera, a on mi je rekao da će podneti prijavu za ono što oni zovu nestala lica. Zvuči kao neke čini. Ali nisu.

DRAKO:

Znači, sad se uzdamo u to da će Normalci pronaći našu decu? Jesmo li i njima rekli za Harijev ožiljak?

HERMIONA:

Normalce smo prosto zamolili za pomoć. A ko zna da li Harijev ožiljak ima bilo kakve veze sa svim ovim, ali to svakako ozbiljno razmatramo. Naši Aurori trenutno istražuju sve koji su na bilo koji način povezani s Mračnom magijom i…

DRAKO:

Ovo nema nikakve veze sa Smrtožderima.

HERMIONA:

Nisam u to ubeđena kao ti.

DRAKO:

Nisam ubeđen, nego sam u pravu. Ti krelci koji se danas bave Mračnom magijom… Moj sin je Melfoj, ne bi se usudili.

HARI:

Sem ukoliko se nije pojavilo nešto novo, nešto što bi…

DŽINI:

Slažem se s Drakom. Ako je ovo kidnapovanje — razumem zašto bi oteli Albusa, ali da ih obojicu otmu…

HARI *gleda* DŽINI *pravo u oči i jasno mu je šta ona želi da čuje od njega.*

DRAKO:

Skorpijus je sledbenik, a ne vođa, uprkos svemu što sam pokušao da mu utuvim. Prema tome, nema sumnje da ga je Albus odvukao s tog voza, a mene interesuje — kuda bi ga odveo?

DŽINI:

Hari, i ti i ja znamo da su zajedno pobegli.

DRAKO *primećuje zagledani bračni par.*

DRAKO:

Tako dakle! Znate? Šta krijete od nas?

Nastupa tajac.

Kakve god informacije skrivali, savetujem vam da nam ih sada saopštite.

HARI:

Albus i ja smo se prekjuče posvađali.

DRAKO:

Dobro, i…

HARI *okleva a zatim smelo gleda* DRAKA *pravo u oči.*

HARI:

I rekao sam mu da ima trenutaka kada poželim da mi on nije sin.

Ponovo zavlada tajac. Iskonski potresan. A zatim DRAKO *preteće zakorači ka* HARIJU.

Ne razbacuj se pretnjama. Drako, molim te, nemoj to da radiš.

DRAKO (*urlajući*):

Moj sin je nestao!

DŽINI (*urlajući podjednako glasno*):

I moj!

Pogledi im se susreću. U prostoriji je zaista napeto.

DRAKO (*iskrivljenih usana, potpuno nalik na svog oca*):

Ako vam treba zlato… Sve što Melfojevi imaju… On mi je jedini naslednik… On mi je… jedini ostao od porodice.

HERMIONA:

Ministarstvo ima dovoljne rezerve zlata, Drako, ali hvala.

DRAKO *kreće ka izlazu. Zastaje. Gleda u* HARIJA.

DRAKO:

Briga me šta si sve uradio i koga si sve spasao, ali ti si trajno prokletstvo moje porodice, Hari Poteru.

Prvi čin

Scena osamnaesta

MINISTARSTVO MAGIJE, HODNIK

SKORPIJUS/HARI:

I sigurna si da je unutra?

Čuvar prolazi pokraj njih. SKORPIJUS/HARI *i* DELFI/HERMIONA *pokušavaju da glume.*

Da, ministarka, svakako smatram da Ministarstvo treba pomno da razmotri to pitanje, tako je.

ČUVAR (klimajući glavom):

Ministarka.

DELFI/HERMIONA:

Hajde da ga zajedno razmotrimo.

Produži, a oni uzdahnu od olakšanja.

Moj stric se dosetio da upotrebimo veritaserum… sipali smo ga u piće činovniku Ministarstva koji je došao u obilazak. On nam je rekao da su zadržali vremenski okretač, čak nam je otkrio i gde — u kancelariji same ministarke magije.

Pokaže na neka vrata. Iznenada, čuju neki zvuk.

HERMIONA (*van pozornice*):

Hari… morali bismo da popričamo o tome…

HARI (*van pozornice*):

Nemamo o čemu da pričamo.

DELFI/HERMIONA:

O, ne.

ALBUS/RON:

Hermiona. I tata.

Panika je trenutna i zarazna.

SKORPIJUS/HARI:

Dobro. Moguća skrovišta. Nema skrovišta… Zna li neko kakve čini za nevidljivost?

DELFI/HERMIONA:

Da li da uđemo… u njenu kancelariju?

ALBUS/RON:

Sigurno će doći u svoju kancelariju.

DELFI/HERMIONA:

Nemamo kud.

Hvata se za kvaku. A zatim ponovo pokušava da uđe.

HERMIONA (*van pozornice*):

Ako nećeš da pričaš o tome ni sa mnom ni sa Džini…

SKORPIJUS/HARI:

Odmaknite se. Alohomora!

Upre svoj štapić u vrata. Vrata se otvaraju.

Široko se osmehuje, obradovan.

Albuse. Spreči je da uđe. Moraš ti.

HARI (*van pozornice*):

Šta tu ima da se kaže?

ALBUS/RON:

Ja? Zašto?

DELFI/HERMIONA:

Pa, ne možemo nas dvoje, zar ne? Mi jesmo oni.

HERMIONA (*van pozornice*):

Ono što si rekao svakako nije dobro… ali… ovde je u igri mnogo više faktora od…

ALBUS/RON:

Ali ne mogu… Ne mogu…

Dolazi do manjeg meteža, a nakon toga ALBUS/RON *stoji ispred vrata, dok* HERMIONA i HARI *odnekud dolaze na pozornicu.*

HARI:

Hermiona, hvala ti što brineš, ali nema potrebe da…

HERMIONA:

Rone?

ALBUS/RON:

Iznenađenje!!!

HERMIONA:

Šta ćeš ti ovde?

ALBUS/RON:

Zar mi treba razlog da svratim i obiđem svoju ženu?

On žustro ljubi HERMIONU.

HARI:

Moram da idem…

HERMIONA:

Hari. Pokušavam da kažem da… ma šta ti Drako govorio… ono što si rekao Albusu… mislim da nikome neće koristiti ako dozvoliš da te to opseda.

ALBUS/RON:

A, pričate o tome kako je Hari rekao da ponekad poželi da mu ja… (*ispravlja se*) da mu Albus nije sin.

HERMIONA:

Rone!

ALBUS/RON:

Što na um — to na drum, to je moj moto…

HERMIONA:

Znaće on… Svi mi ponekad kažemo nešto što ne mislimo… On to zna.

ALBUS/RON:

Ali šta ako ponekad kažemo ono što zaista mislimo… Šta onda?

HERMIONA:

Rone, izvini, ali stvarno nije trenutak.

ALBUS/RON:

Naravno da nije. Zdravo, draga.

ALBUS/RON *je posmatra kako se udaljava, u nadi da će proći pored svoje kancelarije i produžiti. Ali ona, naravno, to ne čini. On pritrčava da joj prepreči put pre nego što će ući na ta vrata. Prepreči joj put jednom, a zatim i drugi put, njišući pritom kukovima.*

HERMIONA:

Zašto me sprečavaš da uđem u kancelariju?

ALBUS/RON:

Ma kakvi… ne sprečavam te.

Ona ponovo krene ka vratima, a on joj ponovo stane na put.

HERMIONA:

Da, sprečavaš me. Pusti me da uđem u kancelariju, Rone.

ALBUS/RON:

Hajde da napravimo još jednu bebu.

HERMIONA *pokušava da se progura pored njega.*

HERMIONA:

Molim?

ALBUS/RON:

Ili, ako nećeš još jednu bebu, hajdemo na odmor. Hoću ili dete ili odmor, i insistiram na tome. Hoćeš li da kasnije razgovaramo o tome, dušo?

Ona poslednji put pokušava da uđe u kancelariju, a on je sprečava poljupcem. To se pretvara u svojevrsnu bitku.

Možda uz pićence u Probušenom kotlu? Volim te.

HERMIONA (*popušta*):

Ako si opet ubacio neku smrdljivu kuglicu, ni Merlin ti neće pomoći. U redu. I onako bi trebalo da obavestimo Normalce o razvoju događaja.

Ona izlazi sa scene. HARI *izlazi zajedno s njom.* ALBUS/RON *trči ka vratima. Ona se vraća na scenu, ovaj put sama.*

Bebu — ILI — odmor? Ponekad se ponašaš kao da si skroz odlepio, znaš?

ALBUS/RON:

Zato si se i udala za mene, zar ne? Zbog mog vragolastog smisla za humor.

Ona ponovo izlazi sa scene. On kreće da otvori vrata, ali se ona opet vraća, pa ih on uz tresak zatvara.

HERMIONA:

Osećam miris ribe. Rekla sam ti da izbegavaš one sendviče s ribljim filetima.

ALBUS/RON:

Važi se.

Ona izlazi. On proverava da lije stvarno otišla, a zatim, preplavljen olakšanjem, otvara vrata.

Prvi čin

Scena devetnaesta

MINISTARSTVO MAGIJE, HERMIONINA KANCELARIJA

SKORPIJUS/HARI *i* DELFI/HERMIONA *čekaju iza vrata* HERMIONINE *kancelarije u trenutku kada* ALBUS/RON *ulazi on klone, sav iscrpljen.*

ALBUS/RON:

Sve je ovo previše čudno.

DELFI/HERMIONA:

Bio si odličan. Lepo si je sprečio.

SKORPIJUS/HARI:

Ne znam da li da ti bacim kosku ili da se zgrozim što si jedno petsto puta poljubio svoju ujnu!

ALBUS/RON:

Ron je srdačan tip. Pokušavao sam da joj odvratim pažnju, Skorpijuse. I uspeo sam.

SKORPIJUS/HARI:

I šta je s onim što je tvoj tata rekao…

DELFI/HERMIONA:

Momci… Vratiće se ona — nemamo mnogo vremena.

ALBUS/RON (*SKORPIJUSU/HARIJU*):

Čuo si to?

DELFI/HERMIONA:

Gde bi Hermiona sakrila vremenski okretač? (*Osvrće se po sobi, a zatim*

primeti police s knjigama.) Pretražite police s knjigama.

Počinju da pretražuju.

SKORPIJUS/HARI *zabrinuto gleda u prijatelja.*

SKORPIJUS/HARI:

Zašto mi nisi rekao?

ALBUS/RON:

Otac mi kaže da bi voleo da mu nisam sin. Nije baš neka tema za razgovor, zar ne?

SKORPIJUS/HARI *smišlja šta da kaže.*

SKORPIJUS/HARI:

Znam da… ono za Voldemora nije… istina… i… znaš već… ali ponekad mi se čini da vidim svog tatu kako pomišlja: Kako li sam ja napravio ovo?

ALBUS/RON:

To je i dalje bolje nego ovo što je uradio moj otac. Prilično sam siguran da on često pomisli: Kako bih mogao da ga vratim?

DELFI/HERMIONA *pokušava da odvuče* SKORPIJUSA/HARIJA

ka policama s knjigama.

DELFI/HERMIONA:

Možda bismo mogli da se usredsredimo na trenutni problem.

SKORPIJUS/HARI:

Hoću da kažem, postoji razlog zašto smo nas dvojica prijatelji, Albuse… razlog zašto smo pronašli jedan drugog, znaš? I ma koji bio povod ovoj… avanturi…

Utom primeti na polici knjigu koja ga natera da se namršti.

Jeste li videli knjige na ovim policama? Ovde ima ozbiljnih knjiga. Zabranjenih knjiga. Ukletih knjiga.

ALBUS/RON:

Eto kako skrenuti Skorpijusu pažnju sa emotivnih pitanja. Samo ga treba odvesti u biblioteku.

SKORPIJUS/HARI:

Sve su ovo knjige iz Zabranjenog odeljka. Magija najzločanstvenija. Petnaestovekovni zlodusi. Soneti jednog čarobnjaka — pa oni su zabranjeni čak i u Hogvortsu!

ALBUS/RON:

Senke i spodobe. *Beladonin vodič kroz nekromantiju*.

DELFI/HERMIONA:

Pa, to već nije šala, zar ne…

ALBUS/RON:

Pravi istorijat Opalovog ognja. *Kontrolišuća kletva i kako je zloupotrebiti*.

SKORPIJUS/HARI:

A vidi ti ovo. Opa! *Moje oči i kako videti i bez njih* iz pera Sibil Treloni. Knjiga o Predskazivanju. Hermiona Grejndžer mrzi Predskazivanje. Ovo je baš fascinantno. Ovo je pravi ulov…

Izvlači knjigu s police. Ona pada na pod i otvara se. I progovara.

KNJIGA:

Prvo je četvrto, odvajajuća fonema.

Deo ga ima, dok ga ceo nema.

SKORPIJUS/HARI:

Dobro. Knjiga koja govori. Malo uvrnuto.

KNJIGA:

Drugi u sebi krije svu moguću hranu, a može se pronaći samo u restoranu. Trećim se možete obratiti bogu…

ALBUS/RON:

To je zagonetka. Zadaje nam zagonetku..

KNJIGA:

…Ali u njemu možete držati i stoku.

DELFI/HERMIONA:

Šta si to uradio?

SKORPIJUS/HARI:

Ja, pa ovaj, otvorio sam knjigu. Nešto što… tokom svih ovih godina na ovoj planeti… nikada nisam smatrao preterano opasnom aktivnošću.

Knjige posežu ka ALBUSU/RONU, *pokušavajući da ga zgrabe.*

On im jedva izmiče.

ALBUS/RON:

Šta je to?

DELFI/HERMIONA:

Pretvorila ih je u oružje. Pretvorila je svoju biblioteku u oružje. Ovde se krije vremenski okretač. Rešite zagonetku i pronaći ćemo ga.

ALBUS/RON:

Prvo je četvrto. Deo ga ima, dok ga ceo nema. Deo… slovo „D”…

Knjige sad pokušavaju da progutaju DELFI/HERMIONU.

SKORPIJUS/HARI:

Drugi u sebi krije svu moguću hranu, a može se pronaći samo u restoranu…

DELFI/HERMIONA (*poneseno*):

Meni! Demeni… tor. Treba da pronađemo knjigu o dementorima.

(*Polica počinje da je uvlači u sebe.*) Albuse!

ALBUS/RON:

Delfi! Šta se događa?

SKORPIJUS/HARI:

Usredsredi se, Albuse. Uradi ono što je ti je rekla. Pronađi knjigu o dementorima, ali budi veoma pažljiv.

ALBUS/RON:

Evo. Dominacija nad dementorima: Prava istorija Askabana.

Knjiga se otvara i silovito se ustremljuje na SKORPIJUSA/HARIJA, *koji se baca u stranu da bi joj se sklonio s puta. Udara svom silinom u policu, koja pokušava da ga proguta.*

KNJIGA:

U kavezu sam se rodio,

Ali sam ga gnevom prebrodio

Ispijeno što me je navodilo

Ridla je oslobodilo

Onoga što bi mom nastanku naškodilo.

ALBUS/RON:

Voldemor.

DELFI *izranja iz knjiga, ponovo u svom obličju.*

DELFI:

Požurite!

Ponovo je uvlače, dok ona vrišti.

ALBUS/RON:

Delfi! Delfi!

Pokušava da je zgrabi za ruku, ali nje više nema.

SKORPIJUS/HARI:

Jesi li primetio da se ponovo pretvorila u sebe?

ALBUS/RON:

Nisam! Jer sam više pazio da je ne proguta polica s knjigama! Pronađi. Nešto. Bilo šta o njemu.

Pronalaze knjigu.

Naslednik Sliterina? Misliš da je to?

Izvlači knjigu s police, a ona ga buče nazad, pa i ALBUSA/RONA *guta polica s knjigama.*

SKORPIJUS/HARI:

Albuse? Albuse!!!

Ali ALBUS/RON *više nije tu.*

Dobro. Dakle nije ta. Voldemor. Voldemor.

Pretražuje police.

Mervolodomos: Istina, mora da je ova…

Širom je otvara. Knjiga mu se ponovo otima iz ruku, otkrivši prelamajuću svetlost i glas dublji od onog što su ga prethodno čuli.

KNJIGA:

Ja sam stvor nevidljiv koji postoji oduvek.

Ja sam ti. Ja sam ja. Nepredvidiv odjek.

Katkad sam spreda, a katkad sam straga.

Tvoj sam večiti pratilac, a ti moja snaga.

ALBUS *izranja iz knjiga. Ponovo je u svom obličju.*

SKORPIJUS/HARI:

Albuse…

ALBUS:

Nemoj. Samo — RAZMISLIIIIIIIIIII.

Polica silovito uvlači ALBUSA *natrag u sebe.*

SKORPIJUS/HARI:

Ali ne mogu… nevidljiv odjek, šta je to? Jedino što umem jeste da razmišljam, a kada moram da razmišljam — ne mogu.

Knjige i njega uvlače u sebe; bespomoćan je. Ovo je zastrašujuće.

Nastupa tišina.

A zatim TRAS — *kiša knjiga pada s police — i* SKORPIJUS

ponovo izranja, razgrćući knjige u stranu.

SKORPIJUS:

Ne! Nećeš vala! Sibil Treloni. Ne!!!

Osvrće se oko sebe, pokunjen ali pun snage.

Ovo je sve pošlo naopako. Albuse? Čuješ li me? Sve ovo zbog ušljivog vremenskog okretača. Razmisli, Skorpijuse. Razmisli.

Knjige pokušavaju da ga zgrabe.

Večiti pratilac. Katkad straga. Katkad spreda. Čekaj malo. Promaklo mi je. Senka. Ti si senka. Senke i spodobe. Sigurno je to…

Posegne za knjigom na polici. Ona se izvlači,

a buka i metež naglo prestaju.

Da li je to…?

Iznenada se čuje tresak i ALBUS *i* DELFI *izleću iz polica i padaju na pod.*

Pobedili smo je. Pobedili smo biblioteku.

ALBUS:

Delfi, jesi li..?

DELFI:

Au! Kakva luda vožnja.

ALBUS *primećuje knjigu koju* SKORPIJUS *drži prislonjenu na grudi.*

ALBUS:

Da li je to…? Skorpijuse? Šta se nalazi u toj knjizi?

DELFI:

Mislim da bi trebalo da proverimo, a ti?

SKORPIJUS *otvara knjigu. U njenom središtu se nalazi — rotirajući vremenski okretač.*

SKORPIJUS:

Pronašli smo vremenski okretač… Nisam verovao da ćemo ovoliko daleko dogurati.

ALBUS:

Druže, sad kad smo ovo pronašli, sledeći korak je spasavanje Sedrika. Naše putovanje je tek počelo.

SKORPIJUS:

Tek je počelo, a već nas je umalo ubilo. Sjajno. Ovo će biti baš sjajno.

Šapat se pretvara u riku. Zavesa.

PAUZA

DRUGI ČIN

Drugi čin

Scena prva

SAN, ŠIMŠIROVA ULICA, OSTAVA ISPOD STEPENIŠTA

TETKA PETUNIJA:

Hari. Hari. Ovi lonci nisu čisti. OVI LONCI SU PRAVA SRAMOTA. HARI POTERU. Budi se.

MLADI HARI *se budi i vidi* TETKA PETUNIJU

kako se nadnosi nad njim.

MLADI HARI:

Tetka Petunija. Koliko je sati?

TETKA PETUNIJA:

Dovoljno. Znaš, kada smo pristali da te primimo, nadali smo se da ćemo moći da te popravimo… da te oblikujemo… da napravimo pristojnog čoveka od tebe. Biće da smo sami krivi što si izrastao u… takvo mlitavo razočaranje.

MLADI HARI:

Trudim se…

TETKA PETUNIJA:

Truditi se nije isto što i uspevati, zar ne? Na čašama ima masnih mrlja. Na loncima ima tragova hrane. A sad, ustaj, i pravac u kuhinju da sve to izribaš.

On ustaje iz kreveta. Ima vlažnu mrlju pozadi,

na donjem delu pidžame.

O, ne. O, ne. Šta si to uradio? Opet si se upišao u krevet.

Ona razgrće posteljinu. Ovo je krajnje nedopustivo.

MLADI HARI:

Ja… izvinite, mislim da sam imao noćnu moru.

TETKA PETUNIJA:

Gnusni dečače. Samo životinje pišaju po sebi. Životinje i gnusni mali dečaci.

MLADI HARI:

Sanjao sam mamu i tatu. Mislim da sam ib video… mislim da sam ih video kako… umiru?

TETKA PETUNIJA:

A što bi se to mene uopšte ticalo?

MLADI HARI:

Čuo sam nekog čoveka koji viče Adkava… Počinje na ad… Akabra… Ada… i siktanje neke zmije. Čuo sam mamu kako vrišti.

TETKA PETUNIJA *zastaje na trenutak da bi se pribrala.*

TETKA PETUNIJA:

Da si zaista ponovo proživljavao njihovu smrt, čuo bi samo škripu kočnica i stravičan tresak. Tvoji roditelji su poginuli u saobraćajnoj nesreći. Znaš to. Mislim da tvoja majka nije ni imala vremena da vrisne. Zahvali Bogu što smo te poštedeli ostalih detalja. A sada skidaj tu posteljinu, marš u kuhinju i baci se na ribanje. Nemoj da ti dvaput govorim.

Ona izlazi iz prostorije uz tresak. MLADI HARI *ostaje s posteljinom u rukama. A scena se iskrivljuje, drveće raste i san se pretvara u nešto sasvim*

drugo.

Iznenada se pojavljuje ALBUS *i gleda naniže u* MLADOG HARIJA. *U tom trenutku, iz zadnjeg kutka prostorije, oko svih u publici čuje se šapat na nemuštom jeziku.*

On dolazi. On dolazi.

Reči izgovorene tim prepoznatljivim glasom.

VOLDEMOROVIM *glasom…*

Haaaaari Poteeerrrr.

Drugi čin

Scena druga

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, STEPENIŠTE

HARI *se budi u tami, duboko dišući.*

Njegov zamor je gotovo opipljiv, a strah neizmeran.

HARI:

Lumos.

DŽINI *ulazi u sobu, iznenađena ito gori svetlo.*

DŽINI:

Dooobro…?

HARI:

Spavao sam.

DŽINI:

Jesi.

HARI:

A ti nisi. Ima li nekih… vesti? Nekih sova, ili…?

DŽINI:

Ničega.

HARI:

Sanjao sam… bio sam ispod stepeništa, a onda sam… onda sam ga

čuo… Voldemora… sasvim jasno.

DŽINI:

Voldemora?

HARI:

A onda sam video… Albusa. Skroz u crvenom… nosio j odoru Durmstranga.

DŽINI:

Odoru Durmstranga?

HARI *razmišlja.*

HARI:

Džini, mislim da znam gde je…

Drugi čin

Scena treća

HOGVORTS, DIREKTORKINA KANCELARIJA

HARI/DŽINI *stoje u kancelariji* PROFESORKE MEK GONAGAL.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

A ne znamo gde tačno u Zabranjenoj šumi?

HARI:

Već godinama nisam tako nešto sanjao. Ali Albus je bio tamo. Znam da jeste.

DŽINI:

Moramo da krenemo u potragu što pre.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Mogu da vam ustupim profesora Longbotoma — njegovo poznavanje biljaka bi moglo da pomogne… i… iznenada se čuje komešanje iz kamina.

PROFESORKA MEK GONAGAL *zabrinuto gleda u njega. A zatim iz kamina izleće* HERMIONA.

HERMIONA:

Je li tačno ono što sam čula? Mogu li nekako da pomognem?

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ministarka… ovo je sasvim neočekivano…

DŽINI:

Za ovo sam možda ja kriva… ubedila sam ih da puste vanredno izdanje Dnevnog proroka, u kojem pozivamo dobrovoljce da nam pomognu.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Dobro. Veoma razborito. Očekujem da će ih biti… poprilično.

RON *užurbano ulazi u prostoriju, prekriven čađi. Za kragnu mu je zadenuta sosom umrljana salveta.*

RON:

Jesam li propustio nešto…? Nisam mogao da prokljuvim u koji flukamin da dođem. Nekako sam završio u kuhinji. (Hermiona ga popreko gleda dok on izvlači salvetu iz kragne.) i Šta?

Iznenada se čuje ponovno komešanje iz kamina i DRAKO *naglo izleće, okružen oblacima čađi i prašine. Svi iznenađeno gledaju u njega. On ustaje s poda i otresa čađ sa sebe.*

DRAKO:

Izvini što sam ti uprljao pod, Minerva.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ma, sama sam kriva što uopšte imam dimnjak.

HARI:

Iznenađen sam što te vidim, Drako. Mislio sam da ti ne. veruješ u moje snove.

DRAKO:

I ne verujem, ali verujem da imaš sreće. Hari Poter je uvek u samom središtu zbivanja. A ja želim da mi se sin bezbedno vrati.

DŽINI:

Hajdemo onda u Zabranjenu šumu, da pronađemo obojicu.

Drugi čin

Scena četvrta

NA RUBU ZABRANJENE ŠUME

ALBUS *i* DELFI *stoje jedno naspram drugoga, isukanih štapića.*

ALBUS:

Ekspeliarmus!

DELFIN *štapić poleće kroz vazduh.*

DELFI:

Polako se uhodavaš. Ovo ti ide od ruke.

Uzima svoj štapić od njega.

(*Prefinjenim glasom*.) — Baš dobro bacaš čini, pravi si dobročinitelj.

ALBUS:

Ekspeliarmus!

Štapić joj ponovo izleti iz ruke.

DELFI:

I najzad si uspeo.

Njih dvoje jedno drugom bace kosku.

ALBUS:

Nikada mi čini nisu išle od ruke.

SKORPIJUS *se pojavljuje u zadnjem delu scene. Posmatra svog prijatelja kako priča s devojkom — što mu ujedno i godi i ne godi.*

DELFI:

I ja sam bila užasna — a onda mi je nešto kvrcnulo u glavi. I tebi će. Nije da sam ja neka tamo super-veštica, ali… mislim da ti postaješ izvrstan čarobnjak, Albuse Poteru.

ALBUS:

Onda bi mogla da ostaneš s nama, da me naučiš još…

DELFI:

Pa naravno da ću ostati, mi smo prijatelji, zar ne?

ALBUS:

Da. Da. I te kako smo prijatelji. I te kako.

DELFI:

Sjajno. Superiška!

SKORPIJUS:

Šta je superiška?

SKORPIJUS *odlučno stupa napred.*

ALBUS:

Uvežbao sam čini. Mislim, prilično su lake, ali ja sam… pa, uspeo sam da ih uvežbam.

SKORPIJUS (*preterano oduševljen, pokušavajući da se uključi u razgovor*):

A ja sam pronašao kako da se probijemo do škole. Slušajte, jesmo li sigurni da će nam ovo uspeti…?

DELFI:

Jesmo!

ALBUS:

To je genijalan plan. Da bismo sprečili da ubiju Sedrika, moramo ga sprečiti da osvoji Tročarobnjački turnir. Ako J pobedi, neće ni poginuti.

SKORPIJUS:

To mi je jasno, ali…

ALBUS:

To znači da samo moramo da mu upropastimo sve moguće šanse za pobedu još u prvom zadatku. Prvi zadatak je bio oteti zmaju zlatno jaje, a kako je Sedrik zmaju odvratio pažnju.

DELFI *diže ruku.* ALBUS *se široko osmehuje i upire prstom u nju.*

Njih dvoje se baš lepo slažu.

Digorijeva.

DELFI:

…tako što je preobrazio kamen u psa.

ALBUS:

…pa, malo Ekspeliarmusa, i neće biti u stanju to da izvede.

SKORPIJUSU *ne prija taj nastup dvojca* DELFI — ALBUS.

SKORPIJUS:

Dobro, dve stavke, prva: jesmo li sigurni da ga zmaj neće ubiti?

DELFI:

On uvek ima dve stavke, zar ne? Naravno da neće. Ovo je Hogvorts. Neće dozvoliti da se išta loše desi ijednom šampionu.

SKORPIJUS:

Dobro, i druga stavka — mnogo bitnija stavka — vraćamo se u prošlost ne znajući hoćemo li posle toga uopšte moći da se vratimo u sadašnjost. Što je uzbudljivo. Ali možda bi trebalo samo da… pokušamo da se prvo vratimo nekih sat vremena u prošlost, pa onda da…

DELFI:

Žao mi je, Skorpijuse, ali ne smemo da gubimo vreme. Isuviše je opasno da se vrzmamo ovoliko blizu škole… sigurna sam da će vas tražiti i…

ALBUS:

U pravu je.

DELFI:

E sad, moraćete ovo da obučete. Ona izvlači dve velike papirne kese. Dečaci iz njih izvlače odore.

ALBUS:

Ali ovo su durmstranške odore.

DELFI:

Stričeva ideja. Ako budete u hogvortskim odorama, odmah će vas prepoznati. Ali pošto još dve škole učestvuju u Tročarobnjačkom turniru — ako budete nosili durmstranške odore… pa, moći ćete da se utopite u masu, zar ne?

ALBUS:

Sjajno! Čekaj malo, a gde je tvoja odora?

DELFI:

Albuse, laskaš mi, ali mislim da ne bih mogla baš da se pretvaram da sam učenica, zar ne? Samo ću se držati po strani i pretvarati da sam…. uuu, možda bih mogla da se pretvaram da sam krotiteljka zmajeva. I onako ćeš ti bacati sve te čini.

SKORPIJUS *gleda u nju, a zatim u* ALBUSA.

SKORPIJUS:

Bolje da ti ne ideš.

DELFI:

Molim?

SKORPIJUS:

U pravu si. Ne trebaš nam za bacanje čini. A ako ne možeš da nosiš đačku odoru… predstavljaš preveliki rizik. Izvini, Delfi, ali bolje da ne ideš.

DELFI:

Ali moram… on mi je rođak. Albuse?

ALBUS:

Mislim da je u pravu. Izvini.

DELFI:

Molim?

ALBUS:

Nećemo zabrljati.

DELFI:

Ali bez mene… nećete moći da baratate vremenskim okretačem.

SKORPIJUS:

Naučila si nas kako da ga koristimo.

DELFI *je veoma uzrujana.*

DELFI:

Ne. Neću vam to dozvoliti…

ALBUS:

Rekla si stricu da treba da nam veruje. Sada je na tebe red. Blizu smo škole. Najbolje da te ostavimo ovde.

DELFI *ih gleda obojicu, a zatim duboko udahne.*

Klima glavom sama za sebe i osmehuje se.

DELFI:

Onda, idite. Ali… upamtite… Danas vam se pruža prilika kakvu retko ko ima… danas možete da promenite istoriju… da promenite sam tok vremena. Ali još bitnije od toga, danas imate priliku da jednom starcu vratite sina.

Osmehuje se. Gleda u ALBUSA.

Naginje se i nežno ga poljubi u oba obraza.

Ona odlazi u šumu. ALBUS *zuri za njom.*

SKORPIJUS:

Jesi li primetio da mene nije poljubila? (*Gleda u svog prijatelja.*) Jesi li dobro, Albuse? Nešto si mi prebledeo. A i porumeneo. Istovremeno si i bled i rumen.

ALBUS:

Hajde da obavimo ovo.

Drugi čin

Scena peta

ZABRANJENA ŠUMA

Šuma kao da postaje sve veća i gušća — a među drvećem, ljudi tragaju za nestalim čarobnjacima. Ali ljudi se polako razilaze, i HARI *naposletku ostaje sam. Čuje nešto. Okrene se nadesno.*

HARI:

Albuse? Skorpijuse? Albuse?

A zatim čuje zvuk kopita. HARI se *naglo trgne. Osvrće se oko sebe u potrazi za izvorom buke. Iznenada* BEJN *izranja na svetlo. On je veličanstveni kentaur.*

BEJN:

Hari Poteru.

HARI:

Dobro je. I dalje me prepoznaješ, Bejne.

BEJN:

Sada si stariji.

HARI:

Jesam.

BEJN:

Ali ne i mudriji. Jer si neovlašćeno stupio na našu teritoriju.

HARI:

Oduvek sam poštovao kentaure. Mi nismo neprijatelji. Hrabro si se borio u Bici za Hogvorts. A ja sam se borio rame uz rame s tobom.

BEJN:

Ja sam obavio svoju dužnost. Ali za svoje krdo i za našu čast. A ne za tebe. Nakon bitke, šuma je proglašena teritorijom kentaura. A ako si na našoj teritoriji — bez naše dozvole — onda si naš neprijatelj.

HARI:

Moj sin je nestao, Bejne. Treba mi pomoć da ga pronađem.

BEJN:

A on je ovde? U našoj šumi?

HARI:

Da.

BEJN:

Onda je glup koliko i ti.

HARI:

Možeš li da mi pomogneš, Bejne?

Načas zavlada tajac. BEJN *nadmoćno gleda naniže u* HARIJA.

BEJN:

Mogu da ti kažem samo ono što znam… Ali ne govorim ti to za tvoje dobro, već za dobrobit mog krda. Kentauri ne žele još jedan rat.

HARI:

Ne želimo ga ni mi! Šta znaš?

BEJN:

Video sam tvog sina, Hari Poteru. Video sam ga u kretanju zvezda.

HARI:

Video si ga u zvezdama?

BEJN:

Ne mogu ti reći gde je. Ne mogu ti reći kako ćeš ga naći.

HARI:

Ali nešto si video? Imaš neko predskazanje?

BEJN:

Nad tvojim sinom se nadvio crn oblak, zlokoban crn oblak.

HARI:

Nad Albusom?

BEJN:

Crn oblak koji može sve nas da ugrozi. Pronaći ćeš svoga sina, Hari Poteru. Ali onda ćeš ga možda zauvek izgubiti.

Ispusti zvuk nalik njištanju konja… a zatim se hitro udalji… ostavivši za sobom unezverenog HARIJA *koji ponovo krene u potragu — ovoga puta još žustrije.*

HARI:

Albuse! Albuse!

Drugi čin

Scena šesta

NA RUBU ZABRANJENE ŠUME

SKORPIJUS *i* ALBUS *zađu za ugao i nađu se pred procepom između drveća… Procepom kroz koji se vidi… veličanstveno svetlo…*

SKORPIJUS:

Eno ga…

ALBUS:

Hogvorts. Nikad ga dosad nisam video iz ovog ugla.

SKORPIJUS:

I dalje te malo podilaze žmarci, zar ne? Kad ga ugledaš?

Kroz drveće se ukaze HOGVORTS — *velelepno mnoštvo kupolastih zgrada i tornjeva.*

Otkako sam čuo za njega, očajnički sam čeznuo da dođem ovamo. Mislim, tati se baš i nije sviđalo ovde, ali čak i način na koji ga je on opisivao… Čim sam napunio deset godina, svako jutro bih prvo proverio Dnevni prorok — ubeđen da će ga zadesiti nekakva nesreća — ubeđen da neću moći da ga pohađam.

ALBUS:

A onda si došao ovamo i ispostavilo se da je ipak užasno.

SKORPIJUS:

Meni nije.

ALBUS *zapanjeno gleda u svog prijatelja.*

Oduvek sam želeo samo da odem u Hogvorts i da imam drugara s kojim bih pravio rusvaj. Baš kao Hari Poter. A dobio sam njegovog sina. Koja suluda sreća.

ALBUS:

Ali ja nisam ni nalik svom ocu.

SKORPIJUS:

Ti si još bolji. Ti si moj najbolji drug, Albuse. A ovo je rusvaj nad rusvajima! Što je sjajno, svaka čast, samo… moram nešto da ti kažem… nije me sramota da priznam… da se malo… samo malčice… bojim.

ALBUS *gleda u* SKORPIJUSA *i osmehuje se.*

ALBUS:

I ti si meni najbolji drug. Ali ne brini — imam dobar predosećaj u vezi s ovim.

Van scene čujemo RONOV *glas jasno je da im je veoma blizu.*

RON:

Albuse? Albuse?

ALBUS *se okreće u pravcu iz kojeg dopire glas, uplašen.*

ALBUS:

Moramo da krenemo — i to odmah.

ALBUS *uzima vremenski okretač od* SKORPIJUSA… *pritiska ga i vremenski okretač počinje da vibrira, a potom eksplodira u kovitlacu obrtaja.*

Zajedno s njim, i sama scena počinje da se preobražava.

Dečaci gledaju u nju.

Nagli blesak. Silovit prasak.

Vreme staje. Zatim se okreće, na sekundu se premišlja, a onda počinje da teče unazad, najpre polako…

Potom ubrzava.

Drugi čin

Scena sedma

TROČAROBNJAČKI TURNIR, RUB ZABRANJENE ŠUME, 1994.

Najednom sve eskalira u nesnosnu buku a ALBUS *i* SKORPIJUS *nestaju u gomili posmatrača. Iznenada „najveći zabavljač na planeti" (njegove reči, a ne nase) izlazi na pozornicu, koristeći Sonorus kako bi pojačao svoj glas, a onda…pa… vidi se da uživa.*

LUDO TORBAR:

Dame i gospodo… momci i devojke… predstavljam vam… najveći… fantastični… i neponovljivi… TROČAROBNJAČKI TURNIR.

Čuje se glasno klicanje.

Ako ste iz Hogvortsa, uskliknite da vas čujem.

Čuje se glasno klicanje.

Ako ste iz Durmstranga, uskliknite da vas čujem.

Čuje se glasno klicanje.

A AKO STE IZ BOBATONSA, USKLIKNITE DA VAS ČUJEM.

Čuje se pomalo mlako klicanje.

Francuzi nisu baš nešto oduševljeni.

SKORPIJUS (*s osmehom*):

Uspelo je. To je Ludo Torbar.

LUDO TORBAR:

I evo ih. Dame i gospodo… momci i devojke… predstavljam vam… razlog zbog kojeg smo se svi ovde okupili… VAŠE ŠAMPIONE. Predstavnik Durmstranga, vidite te obrve, pogledajte taj hod, pogledajte tog momka, nema toga što on ne bi pokušao na metli, on je Viktor Krum, zvani Krvnik!

SKORPIJUS i ALBUS (*koji su se sada baš uživeli u uloge durmstranških učenika*):

Napred, Krvniče! Napred, Krvniče!

LUDO TORBAR:

Sa Bobatonske akademije — dođavola, to je Fler Delaker!

Čuje se učtiv aplauz.

A iz Hogvortsa — ne jedan, već dva učenika, od njega nam svima klecaju kolena, to je SEDRIK “Slatkiš” DIGORI!

Masa oduševljeno kliče.

A tu je i onaj drugi — vi ga znate kao Dečaka Koji Je Preživeo, a ja ga znam kao dečaka koji nas sve neprestano iznenađuje…

ALBUS:

To je moj tata.

LUDO TORBAR:

Da, to je HARI “Hrabrica” POTER!

Čuje se klicanje. Posebno je glasna nervozna devojčica na samom rubu gledališta — to je MLADA HERMIONA *(glumiće ista glumica koja glumi i* ROUZ*). Primetno je da* HARIJU *kliču s nešto manje oduševljenja nego* SEDRIKU.

A sada… molim sve za tišinu. Naš… prvi… podvig. Otimanje zlatnog jajeta. Iz zverinjeg gnezda… dame i gospodo, momci i devojke, predstavljam vam… ZMAJEVE! A zmajeve dovodi — ČARLI VIZLI!

Ponovo se čuje klicanje.

MLADA HERMIONA:

Ako ćeš već da mi stojiš preblizu, molila bih te da ne dahćeš toliko u mene.

SKORPIJUS:

Rouz? Otkud ti ovde?

MLADA HERMIONA:

Ko je Rouz? I šta bi s tvojim naglaskom?

ALBUS (*s lošim naglaskom*):

Izvini, Hermiona. Pobrkao te je s nekim.

MLADA HERMIONA:

Otkud znaš moje ime?

LUDO TORBAR:

A da ne bismo gubili vreme, izvedimo našeg prvog šampiona… koji će se suočiti sa švedskim kratkonosim, predstavljam vam… SEDRIKA DIGORIJA!

MLADOJ HERMIONI *odvlači pažnju zmajeva rika, a* ALBUS *vadi svoj štapić na gotovs.*

I SEDRIK DIGORI stupa u arenu. Deluje spremno. Uplašeno, ali

spremno. Skače tamo-amo. Curice padaju u nesvest dok on skače u zaklon. I uglas zapomažu: Gos'n Zmaju, nemojte da nam povredite našeg DIGORIJA.

SKORPIJUS *deluje zabrinuto.*

SKORPIJUS:

Albuse, nešto nije kako treba. Pogledaj, vremenski okretač se trese.

Počinje otkucavanje, neumoljivo i opasno otkucavanje.

Dopire iz vremenskog okretača.

LUDO TORBAR:

A SEDRIK skreće levo, baca se desno… i sprema svoj štapić… kakvog keca ovaj mladi, hrabri, zgodni mladić ima u rukavu…?

ALBUS (*pružajući svoj štapić*):

Ekspeliarmus!

SEDRIKOV *štapić doleće u* ALBUSOVU *ruku.*

LUDO TORBAR:

…ali ne, pa šta je ovo? Je li to neka Mračna magija, ili nešto sasvim drugo? Njegov štapić odleće… SEDRIK DIGORI je razoružan…

SKORPIJUS:

Albuse, mislim da je vremenski okretač… nešto nije u redu s njim…

Otkucavanje vremenskog okretača postaje sve glasnije i glasnije.

LUDO TORBAR:

Digiju sve ide naopako. Ovo bi za njega mogao da bude kraj podviga.

Kraj turnira.

SKORPIJUS *se hvata za* ALBUSA. *Otkucavanje dostiže vrhunac, a* ALBUS *počinje da urla od bola.*

SKORPIJUS:

Albuse? Da li te je povredio? Albuse, da li si…?

ALBUS:

Šta se dogodilo?

SKORPIJUS:

Sigurno postoji neko ograničenje… Vremenski okretač sigurno ima neko vremensko ograničenje…

ALBUS:

Misliš li da smo uspeli? Šta misliš, da li smo išta promenili?

Iznenada na scenu sa svih strana uleću HARI, RON *(koji sada ima razdeljak u kosi a garderoba mu je znatno konzervativnija),* DŽINI *i* DRAKO. SKORPIJUS *gleda u sve njih pa gurne vremenski okretač nazad u džep.* ALBUS *ih gleda belo — u velikim je bolovima.*

RON:

Jesam li vam rekao?! Rekao sam vam da sam ih video.

SKORPIJUS:

Mislim da ćemo sada da otkrijemo.

ALBUS:

Zdravo, tata. Nešto nije u redu?

HARI *s nevericom gleda u sina.*

HARI:

Da. Moglo bi se reći.

ALBUS *pada na tlo.* HARI *i* DŽINI *pritrčavaju da mu pomognu.*

Drugi čin

Scena osma

HOGVORTS, BOLNIČKO KRILO

ALBUS *spava u bolničkom krevetu.* HARI *uznemiren sedi pored njega. Poviše njih se nalazi slika zabrinutog ljubaznog čoveka.*

HARI *trlja oči… ustaje… a zatim se šetka po sobi i isteže kičmu. Potom mu pogled padne na portret, koji deluje zatečeno što je primećen.* HARI *je takođe zatečen.*

HARI:

Profesore Dambldor.

DAMBLDOR:

Dobro veče, Hari.

HARI:

Nedostajali ste mi. Kad god sam u poslednje vreme svraćao kod direktorke, vaš ram je bio prazan.

DAMBLDOR:

Ah, pa, volim ja da skoknem tu i tamo i do ostalih svojih portreta. (*Gleda u ALBUSA.*) Hoće li mu biti dobro?

HARI:

Ne budi se već dvadeset četiri sata, uglavnom kako bi Madam Pomfri mogla da mu namesti ruku. Rekla je da je strašno čudno, kao da ju je slomio pre dvadeset godina, i pustio da mu „krajnje naopako” zaraste. Kaže da će biti u redu.

DAMBLDOR:

Rekao bih da to nije lako, gledati svoje dete kako pati.

HARI *podigne pogled ka* DAMBLDORU, *a zatim ga opet spusti na* ALBUSA.

HARI:

Nikada vas nisam pitao šta mislite o tome što sam ga nazvao po vama, zar ne?

DAMBLDOR:

Da budem iskren, Hari, činilo mi se da si time sirotom detetu navukao veliki teret na pleća.

HARI:

Treba mi vaša pomoć. Treba mi vaš savet. Bejn kaže da je i Albus u opasnosti. Kako da zaštitim svog sina, Dambldore?

DAMBLDOR:

Od svih ljudi, našao si mene da pitaš kako da zaštitiš dečaka koji je u stravičnoj opasnosti? Mlade ne možemo zaštititi od zla. Kako god okreneš, moraće da pate.

HARI:

A ja samo treba da stojim po strani i gledam?

DAMBLDOR:

Ne. Ti treba da ga naučiš kako da se uhvati ukoštac sa životom.

HARI:

Kako? Neće da me sluša.

DAMBLDOR:

Možda čeka da ga jasnije sagledaš.

HARI *se mršti dok pokušava da prihvati tu pomisao.*

(*Veoma osećajno.*) Prokletstvo i blagoslov nas portreta je što… sve čujemo. U školi, u Ministarstvu, čujem kako pričaju…

HARI:

A kakvi to tračevi kruže o meni i mom sinu?

DAMBLDOR:

Nisu to tračevi. Ljudi izražavaju zabrinutost. Zato što se vas dvojica ne slažete. Što je on težak. Što je ljut na tebe. Stekao sam utisak da si ti — možda — zaslepljen svojom ljubavlju prema njemu.

HARI:

Zaslepljen?

DAMBLDOR:

Moraš ga sagleadati onakvog kakav jeste, Hari. Moraš otkriti šta je to što ga povređuje.

HARI:

Zar ga nisam sagledao onakvog kakav jeste? Šta to povređuje moga sina? (*Razmišlja.*) Ili ga možda ja povređujem?

ALBUS (*mrmlja u snu*):

Tata…

HARI:

Ovaj crni oblak, to je neko, zar ne? A ne nešto?

DAMBLDOR:

Ah, pobogu, zar je uopšte bitno šta ja mislim? Ja sam satkan samo od boja i uspomena, Hari. Boja i uspomena. I nikada nisam imao sina.

HARI:

Ali treba mi tvoj savet.

ALBUS:

Tata?

HARI *spusti pogled na* ALBUSA, *a zatim ga ponovo podigne ka* DAMBLDORU. *Ali* DAMBLDOR *više nije tu.*

HARI:

Ne, kud li si sada nestao?

ALBUS:

Gde smo… u bolničkom krilu?

HARI *ponovo usmerava pažnju na* ALBUSA.

HARI (*rasejano*):

Da. A ti si… biće sve u redu. Madam Pomfri nije znala šta da ti prepiše za oporavak, pa je rekla da bi verovatno trebalo da jedeš dosta — čokolade. Zapravo, da li bi ti smetalo da i ja uzmem malo…? Imam nešto da ti saopštim, a mislim da ti se to neće svideti.

ALBUS *gleda u oca, pitajući se šta ovaj ima da mu kaze.*

Odlučuje da ga ne provocira.

ALBUS:

Uzmi. Valjda mi neće smetati.

HARI *uzima čokoladu i jede veliki komad.*

ALBUS *zbunjeno gleda u oca.*

Je li ti sad bolje?

HARI:

Prilično.

On pruža čokoladu sinu. ALBUS *uzme parče. Otac i sin zajedno jedu.*

Kako ti je ruka?

ALBUS *proteže ruku.*

ALBUS:

Sjajno.

HARI (*tiho*):

Kuda si to otišao, Albuse? Ne mogu da ti objasnim šta si nam priredio. Tvoja majka samo što se nije razbolela od brige…

ALBUS *diže pogled. On je sjajan lažov.*

ALBUS:

Odlučili smo da ne idemo u školu. Mislili smo da možemo da započnemo novi život — u normalskom svetu. Otkrili smo da grešimo. Baš smo se vraćali u Hogvorts kada ste nas pronašli.

HARI:

U durmstranškim odorama?

ALBUS:

Odore su bile… sve to… Skorpijus i ja…. nismo razmišljali.

HARI:

Zašto… zašto si pobegao? Zbog mene? Zbog onoga što sam| rekao?

ALBUS:

Ne znam. Hogvorts baš i nije toliko prijatno mesto kada se ne uklapaš.

HARI:

A da li te je Skorpijus… ohrabrio da… pobegneš?

ALBUS:

Skorpijus? Nije.

HARI *gleda u* ALBUSA, *kao da pokušava da sagleda njegovu auru, duboko razmišljajući.*

HARI:

Moraćeš da se držiš podalje od Skorpijusa Melfoja.

ALBUS:

Šta? Od Skorpijusa?

HARI:

Ne znam kako ste se uopšte sprijateljili, a sada… sada ćeš morati da…

ALBUS:

Da se klonim svog najboljeg prijatelja? Svog jedinog prijatelja?

HARI:

On je opasan.

ALBUS:

Skorpijus? Opasan? Da li ga uopšte poznaješ? Tata, ako stvarno misliš da je on Voldemorov sin, onda…

HARI:

Ne znam šta je, znam samo da moraš da ga se kloniš. Bejn mi je rekao…

ALBUS:

Ko je Bejn?

HARI:

Kentaur sa izuzetnim moćima Predskazivanja. Rekao mi je da se oko tebe nadvio crn oblak, i da…

ALBUS:

Crn oblak?

HARI:

A ja s razlogom verujem da je Mračna magija ponovo u usponu i moram da te zaštitim od nje. Da te zaštitim od njega. Od Skorpijusa.

ALBUS *na trenutak okleva, a zatim mu izraz lica postaje odlučniji*.

ALBUS:

A šta ako neću? Da ga se klonim?

HARI *gleda u sina, grozničavo razmišljajući.*

HARI:

Postoji jedna mapa. Nekada su je koristili oni koji su smerali da prave nestašluke. A sada ćemo je koristiti kako bismo I tebe držali na oku — i to netremice. Profesorka MekGonagal će pratiti svaki tvoj korak. Ako vas u bilo kom trenutku j vidi zajedno — ona će dojuriti. Svaki put kada pokušate da j napustite Hogvorts — ona će dojuriti. Od tebe očekujem da ideš na časove — od ovog trenutka nemaš više nijedan zajednički čas sa Skorpijusom, a ostatak vremena ćeš provoditi u grifindorskom dnevnom boravku.

ALBUS:

Ne možeš me naterati da idem u Grifindor! Ja sam sliterinac!

HARI:

Nemoj da izvodiš kerefeke, Albuse, znaš ti vrlo dobro iz koje si kuće. Ako te bude videla zajedno sa Skorpijusom, baciću na tebe čini koje će mi omogućiti da vidim i čujem svaki tvoj pokret, svaki tvoj razgovor. A za to vreme, moj odsek će pokrenuti istragu o njegovom pravom poreklu.

ALBUS (*na ivici suza*):

Ali, tata… ne možeš… to stvarno nije…

HARI:

Dugo sam mislio da ti nisam dovoljno dobar otac jer ti se ne dopadam. Ali tek sada shvatam da i ne treba da ti se dopadam, već samo da ti treba da radiš šta ti kažem, jer sam ja tvoj otac i znam više nego ti. Žao mi je, Albuse, ali mora ovako.

Drugi čin

Scena deveta

HOGVORTS, STEPENIŠTE

ALBUS *trči za Harijem preko pozornice.*

ALBUS:

A šta ako pobegnem? Pobeći ću.

HARI:

Albuse, vrati se u krevet.

ALBUS:

Ponovo ću da pobegnem.

HARI:

Ne. Nećeš.

ALBUS:

Hoću… i ovog puta ću se postarati da nas Ron ne pronađe.

RON:

Jesam li ja to čuo svoje ime?

RON *ulazi na scenu sa obližnjih stepenica, razdeljak na glavi mu je sada krajnje napadan, odora za nijansu prekratka, a odeća zapanjujuće konzervativna.*

ALBUS:

Ujka Rone! Hvala Dambldoru. Sad bi nam, više no ikad, prijala jedna od tvojih šala…

RON *se mršti, pomalo zbunjen.*

RON:

Šala? Ne znam ja nikakve šale.

ALBUS:

Naravno da znaš. Ti rukovodiš prodavnicom šala i zevzevata.

RON (*sada već načisto zbunjen*):

Prodavnicom šala i zevzevata? Eh, sad. U svakom slučaju, drago mi je što sam te uhvatio. Hteo sam da ti donesem slatkiše…. da ti, pa, ovaj, poželim brz oporavak, ali, ovaj… Zapravo, Padma… ona o tome mnogo razmišlja… ovaj, više nego… ja… pa je mislila da bi bilo bolje da ti uzmemo nešto za školu. Zato smo ti kupili… komplet pera. Da, da. Jeste. Pogledaj samo ove lepotane. Vrhunska izrada.

ALBUS:

Ko je Padma?

HARI *se mršti na* ALBUSA.

HARI:

Tvoja ujna.

ALBUS:

Zar mi je Padma ujna?

RON (*obraćajući se HARIJU*):

Da ga nije neko pogodio u glavu Zbunjujućim činima, je li? (*Zatim se obraća ALBUSU*.) Moja supruga, Padma. Sećaš se. Malčice se ljudima unosi u lice dok priča, miriše pomalo na pepermint. (*Priđe mu blize.*) Padma, Pandžuova majka! (*Ponovo se obraća* HARIJU.) Zato i jesam ovde, po običaju. Pandžu. Opet je u nevolji. Ja sam hteo da prosto pošaljem Drekavca, ali je Padma insistirala da dođem lično. Ne znam zašto. On mi se samo smeje u lice.

ALBUS:

Ali… ti si oženjen Hermionom.

Tajac. RONU *ništa nije jasno.*

RON:

Hermionom. Ne. Neeeeeeee. Merlinove mi brade!

HARI:

Albus je takođe zaboravio da je razvrstan u Grifindor. Baš zgodno, zar ne?

RON:

Da, pa, žao mi je stari moj, ali ti si grifindorac.

ALBUS:

Ali kako sam ja to razvrstan u Grifindor?

RON:

Pa ubedio si Šešir za razvrstavanje, zar se ne sećaš? Pandžu se kladio s tobom da ne bi mogao da uđeš u Grifindor ni da ti život od toga zavisi, pa si zato odabrao Grifindor, njemu u inat. Ne krivim te, (zajedljivo) svima nama ponekad dođe da mu zbrišemo taj njegov osmeh s lica, zar ne? (Prestrašeno.) Molim te, nemoj da kažeš Padmi da sam to rekao!

ALBUS:

Ko je Pandžu?

RON *i* HARI *zure u* ALBUSA.

RON:

Grom i pakao, pa ti baš nisi sav svoj, zar ne? Nego, bolje da krenem, pre nego što meni pošalje Drekavca.

Otetura se, bleda senka čoveka kojije nekad bio.

ALBUS:

Ali to… nema nikakvog smisla.

HARI:

Albuse, šta god da izvodiš, kod mene to ne pali. Neću se predomisliti.

ALBUS:

Tata, možeš da biraš, ili ćeš me odvesti u…

HARI:

Ne, Albuse, ti si taj koji mora da odabere. Poslušaj me, inače ćeš imati mnogo, mnogo veću brigu… jesi li me razumeo?

SKORPIJUS:

Albuse? Dobro si! To je sjajno!

HARI:

Potpuno je izlečen. A sad moramo da idemo.

ALBUS *podiže pogled ka* SKORPIJUSU, *srce mu se slama. Ali ipak nastavlja dalje.*

SKORPIJUS:

Jesi li ljut na mene? Šta se događa?

ALBUS *zastane i okreće se ka* SKORPIJUSU.

ALBUS:

Jesmo li uspeli? Da li je išta od onoga uspelo?

SKORPIJUS:

Ne… Ali, Albuse…

HARI:

Albuse. Šta god to da bulazniš, smesta da si prestao. Poslednji put te opominjem.

ALBUS *je rastrzan između oca i prijatelja.*

ALBUS:

Ne mogu, razumeš?

SKORPIJUS:

Šta ne možeš?

ALBUS:

Samo… biće nam bolje ako nismo zajedno, u redu?

SKORPIJUS *ostaje da gleda za njim, slomljenog srca.*

Drugi čin

Scena deseta

HOGVORTS, DIREKTORKINA KANCELARIJA

PROFESORKA MEK GONAGAL *je duboko nesrećna,* HARI *je sasvim odlučan, a* DŽINI *nije sigurna kako bi tačno trebalo da se oseća.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Nisam sigurna da je Banditova mapa pravljena da bi se koristila u ove svrhe.

HARI:

Ako ih vidite zajedno, što pre idite do njih i razdvojte ih.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Hari, jesi li siguran da je ovo ispravna odluka? Premda ne želim da dovodim u sumnju mudrost kentaura, Bejn je izuzetno gnevan kentaur i… nije sasvim nemoguće da izvrće tumačenje sazvežđa u svoje svrhe.

HARI:

Verujem Bejnu. Albus treba da se drži podalje od Skorpijusa. Za svoje dobro, ali i za dobrobit drugih.

DŽINI:

Mislim da Hari hoće da kaže…

HARI (*bespogovorno)*:

Zna profesorka šta ja hoću da kažem.

DŽINI *gleda u* HARIJA, *iznenađena što joj se tako obratio.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Albusa su pregledale najbolje veštice i čarobnjaci u zemlji, i niko nije uspeo da pronađe, niti da oseti, bilo kakav urok ili kletvu.

HARI:

A Dambldor… Dambldor je rekao…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Molim?

HARI:

Njegov portret. Popričali smo. Rekao mi je nešto što zvuči sasvim smisleno…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Hari, Dambldor je mrtav. A već sam ti rekla da portreti ne predstavljaju ni polovinu modela po kojima su rađeni.

HARI:

Rekao je da me je moja ljubav zaslepila.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Portreti direktora su ti kao memoari. Tu su da budu mehanizam podrške za odluke koje ja treba da donosim. Ali kada sam preuzela ovaj posao, savetovali su mi da ne pobrkam sli I ku sa čovekom. A i tebi bih to savetovala.

HARI:

Ali on je bio u pravu. Sad to shvatam.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Hari, bio si izložen neverovatnom pritisku, Albusovo I bekstvo, potraga za njim, strah zato što te boli ožiljak. Ali veruj mi kad kažem da sada grešiš.

HARI:

Albusu se ni ranije nisam dopadao. Možda mi se nikadai neću dopadati. Ali biće bezbedan. Uz dužno poštovanje, Minerva…. ti nemaš decu i…

DŽINI:

Hari!

HARI:

…ti to ne možeš da razumeš.

PROFESORKA MEK GONAGAL (*duboko povređena*):

Mislim da to što sam ceo život posvetila učiteljskoj profesiji znači da sam…

HARI:

Ova mapa će vam u svakom trenutku pokazivati gde se moj sin nalazi… Od vas očekujem da je koristite. Ako čujem da je ne koristite… svim silama ću udariti na ovu školu… koristeći sva raspoloživa sredstva Ministarstva… jeste li me razumeli?

PROFESORKA MEK GONAGAL (*zapanjena takvom grubošću*):

Savršeno.

DŽINI *gleda u* HARIJA, *ne shvatajući u šta se to pretvorio. On joj ne uzvraća pogled.*

Drugi čin

Scena jedanaesta

HOGVORTS, UČIONICA ZA ODBRANU OD MRAČNIH VEŠTINA

ALBUS *ulazi u učionicu pomalo nesigurno.*

HERMIONA:

A, da! Najzad nam se pridružio naš begunac iz voza.

ALBUS:

Hermiona?

Deluje zapanjeno. HERMIONA *stoji na samom pročelju učionice.*

HERMIONA:

Poteru, ako se ne varam, ja sam za tebe profesorka Grejndžer.

ALBUS:

Šta ti radiš ovde?

HERMIONA:

Predajem. Dok ne okajem svoje grehe. A šta ti radiš ovde? Nadam se da si došao da učiš.

ALBUS:

Ali ti si… vi ste… ministarka magije.

HERMIONA:

Opet imaš one snove, je li, Poteru? Danas ćemo da izučavamo Patronus čini.

ALBUS (*zapanjeno*):

Vi ste naša profesorka Odbrane od Mračnih veština?

Čuje se kikotanje.

HERMIONA:

Sada već počinjem da gubim strpljenje. Deset poena manje Grifindoru, zbog čiste gluposti.

POLI ČEPMAN (*ustaje, do srži uvređena*):

Ne. Nemojte. On to namerno radi. On mrzi Grifindor, to svi znaju.

HERMIONA:

Poli Čepman, sedi, pre nego što napraviš nešto još gore. (*POLI uzdiše a zatim seda na mesto.*) A tebi savetujem da joj se pridružiš, Albuse. I prestani da se foliraš.

ALBUS:

Ali vi niste toliko zlobni.

HERMIONA:

Dvadeset poena manje za Grifindor, kako bih uverila Albusa Potera da jesam toliko zlobna.

JAN FREDERIKS:

Albuse, ako smesta ne sedneš…

ALBUS *seda.*

ALBUS:

Smem li samo da kažem…?

HERMIONA:

Ne, ne smeš. Samo ćuti, Poteru, inače ćeš izgubiti i ono malo popularnosti koju imaš. A sada, ko može da mi kaže šta je Patronus? Šta? Niko? Vi ste baš razočaravajuća generacija.

HERMIONA *se smeši tankim stisnutim usnama. Zaista je prilično zlobna.*

ALBUS:

Ne. Ovo je suludo. Gde je Rouz? Ona će vam reći da se ponašate suludo.

HERMIONA:

Ko je Rouz? Tvoja nevidljiva prijateljica?

ALBUS:

Rouz Grejndžer-Vizli! Tvoja ćerka! (*U tom trenutku shvata.*) Pa naravno… pošto se ti i Ron niste venčali, Rouz…

Čuje se kikotanje.

HERMIONA:

Kako se samo usuđuješ! Pedeset poena manje za Grifindor. I ako me još neko prekine, garantujem vam da će sledeća kazna biti sto poena…

Kruži pogledom po učionici. Niko se ne mrda, ni makac.

Dobro. Patronus su magijske čini, projekcija vaših najlepših osećanja i poprimaju oblik životinje s kojom osećate najdublju bliskost. To je dar svetlosti. Ako ste u stanju da prizovete Patronusa, kadri ste da zaštitite sebe od sveta. Što, kada su neki od nas u pitanju, postaje neophodno ranije nego što bismo očekivali.

Drugi čin

Scena dvanaesta

HOGVORTS, STEPENIŠTE

ALBUS se penje uza stepenice. Pritom se osvrće oko sebe. Ništa ne vidi. Izlazi sa scene. Stepenice se kreću, bezmalo kao da plešu. SKORPIJUS *ulazi na scenu za njim. Čini mu se da je video* ALBUSA, *ali onda shvata da ovaj ipak nije tu.*

Stušti se na pod, dok se stepenište klati tamo-amo.

MADAM BUĆKURIŠ *ulazi na scenu i penje se uza stepenice. Na samom vrhu stepeništa pokazuje* SKORPIJUSU *da se pomeri u stranu.*

On to i lini. I poguren odlazi sa scene — vidi se da je očajnički usamljen.

ALBUS *ulazi na scenu i penje se stepeništem.*

SKORPIJUS *stupa na scenu i penje se drugim stepeništem.*

Stepeništa se susreću. Dva dečaka razmenjuju poglede.

Izgubljeni, ali u isti mah i puni nade.

A zatim ALBUS *skrene pogled i taj trenutak se okončava — a s njim se možda okončava i samo njihovo prijateljstvo.*

Stepeništa se sada odvajaju… njih dvojica se ponovo gledaju… jednog izjeda krivica… drugog bol… a obojica su duboko nesrećni.

Drugi čin

Scena trinaesta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, KUHINJA

DŽINI i HARI *se oprezno odmeravaju.*

Oboje su svesni da im predstoji svađa.

HARI:

Ovo je ispravna odluka.

DŽINI:

Još malo pa ćeš zvučati kao da i sam u to veruješ.

HARI:

Rekla si mi da treba da budem iskren prema njemu, a zapravo je trebalo da budem iskren prema samom sebi, da verujem onome što mi srce govori…

DŽINI:

Hari, ti možda imaš najveće srce među svim čarobnjacima na svetu, i ja odbijam da poverujem da ti je ono reklo da j ovako postupiš.

Čuju kucanje na vratima.

Spaslo te je kucanje.

Ona izlazi iz kuhinje. Trenutak kasnije ulazi DRAKO, *obuzet gnevom, ali to dobro prikriva.*

DRAKO:

Ne mogu dugo da ostanem. Ali ionako nema potrebe.

HARI:

Kako mogu da ti pomognem?

DRAKO:

Nisam došao da se svađam s tobom. Ali moj sin je u suzama, a ja sam njegov otac i zato sam došao ovamo da te pitam zašto pokušavaš da razdvojiš dva dobra prijatelja.

HARI:

Ne razdvajam ih ja.

DRAKO:

Promenio si im rasporede časova, zapretio si nastavnicima, pa čak i samom Albusu. Zašto?

HARI *oprezno odmerava* DRAKA, *a zatim se okrene u stranu.*

HARI:

Moram da zaštitim svog sina.

DRAKO:

Od Skorpijusa?

HARI:

Bejn mi je rekao da oseća neku tamu oko moga sina. Blizu moga sina.

DRAKO:

Šta to insinuiraš, Poteru?

HARI *se okreće i gleda* DRAKA *pravo u oci.*

HARI:

Jesi li siguran… jesi li stvarno siguran da je on tvoj, Drako? Zavlada

mrtva tišina.

DRAKO:

Povuci reč… i to smesta.

Ali HARI *ne odstupa. Stoga* DRAKO *izvlači svoj štapić.*

HARI:

Ne želiš to da učiniš.

DRAKO:

Da, želim.

HARI:

Ne želim da te povredim, Drako.

DRAKO:

Baš zanimljivo, jer ja tebe želim da povredim.

Njih dvojica zauzimaju položaj za dvoboj. A zatim zamahuju štapićima.

DRAKO i **HARI:**

Ekspeliarmus!

Oba štapića odbijaju napad, a zatim se odvajaju.

DRAKO:

Zarobi!

HARI *izbegne hitac iz* DRAKOVOG *štapića.*

HARI:

Tarantalegra!

DRAKO *se baci u stranu.*

Vežbao si, Drako!

DRAKO:

A ti si omekšao, Poteru. *Densageo!*

HARI *jedva uspeva da izbegne čini.*

HARI:

Riktusempra!

DRAKO *stolicom odbija hitac.*

DRAKO:

Flipendo!

HARI *biva odbačen i prevrće se kroz vazduh.*

DRAKO *se smeje.*

Ne posustaj, matori.

HARI:

Imam godina koliko i ti, Drako.

DRAKO:

Ali meni bolje stoje.

HARI:

Brahijabindo!

DRAKO biva čvrsto vezan.

DRAKO:

Zar je to najbolje što umeš? *Emancipare.*

DRAKO *se oslobađa.*

Levikorpus!

HARI *mora da se baci u stranu ne bi li izbegao čini.*

Mobilikorpus. O, pa ovo je baš zabavno…

DRAKO *bacaka* HARIJA *gore-dole po kuhinjskom stolu. A zatim, dok se* HARI *kotrlja u stranu,* DRAKO *skače na sto — i pruža svoj štapić, ali ga u tom trenutku* HARI *pogađa svojim činima.*

HARI:

Opskuro!

DRAKO *skida povez sa očiju istog casa kada mu se ovaj i pojavi. Njih dvojica se odmeravaju —* HARI *ga gađa stolicom.* DRAKO *se saginje da je izbegne i usporava stolicu svojim štapićem.*

DŽINI:

Nema ni tri minuta kako sam izašla odavde!

Ona gleda u nered u kuhinji. Gleda stolice koje lebde u vazduhu. Zamahom sopstvenog štapića vraća ih na pod.

(*Vrlo hladno.*) Jesam li nešto propustila?

Drugi čin

Scena četrnaesta

HOGVORTS, STEPENIŠTE

SKORPIJUS *neveselo silazi niza stepenice.* DELFI *mu pritrčava s druge strane.*

DELFI:

Dakle, ja… tehnički govoreći… ne bi ni trebalo da budem ovde.

SKORPIJUS:

Delfi?

DELFI:

Štaviše, pravo govoreći, ugrožavam celu našu operaciju… što možda i nije… mislim, kao što znaš, nisam baš sklona rizicima. Nikad nisam bila u Hogvortsu. Baš je slabo obezbeđen, zar ne? I prepun je portreta. I hodnika. I duhova! Jedan čudan poluobezglavljeni duh mi je rekao gde bih mogla da te nađem, zamisli!

SKORPIJUS:

Nikada nisi bila u Hogvortsu?

DELFI:

Kada sam bila mala… nekoliko godina… nije mi bilo baš… najbolje. Druga deca su išla… a ja nisam.

SKORPIJUS:

Bila si previše… bolešljiva? Baš mi je žao, nisam znao.

DELFI:

Nije da to razglašavam na sav glas — radije ne bih da me smatraju nekim tamo nesrećnim slučajem, znaš?

SKORPIJUS *saoseća s njom. Podiže pogled da kaže nešto, ali se* DELFI *iznenada saginje i nestaje s vidika dok pored njih prolaze učenici.* SKORPIJUS *se trudi da deluje opušteno dok đaci ne odmaknu.*

Jesu li otišli?

SKORPIJUS:

Delfi, možda je ipak isuviše opasno da budeš ovde…

DELFI:

Pa… neko mora da preduzme nešto.

SKORPIJUS:

Delfi, ništa od onoga nije upalilo, ono vremensko okretanje, nismo uspeli.

DELFI:

Znam. Albus mi je poslao sovu. Udžbenici iz istorije su se promenili, ali nedovoljno — Sedrik je ipak poginuo. Staviše, to što je omanuo u prvom podvigu učinilo ga je još odlučnijim da pobedi u drugom.

SKORPIJUS:

I Ron i Hermiona su nakrivo nasađeni — ali ja još nisam otkrio zašto.

DELFI:

I zato Sedrik mora da pričeka. Sve je postalo krajnje zbrkano i potpuno si u pravu što si sklonio vremenski okretač, Skorpijuse. Ali mislila sam na to da… neko mora nešto da uradi povodom vas dvojice.

SKORPIJUS:

Aha.

DELFI:

Vi ste najbolji prijatelji. U svakoj sovi koju mi on šalje oseća se da mu nedostaješ. To ga razara.

SKORPIJUS:

Deluje mi kao da je našao sebi rame za plakanje. Koliko sova ti je dosad poslao?

DELFI *se nežno osmehuje.*

Izvini. To je… nisam tako mislio… samo… nije mi jasno šta se dešava. Pokušao sam da se vidim s njim, da razgovaramo, ali kad god mu pridjem, on pobegne.

DELFI:

Znaš, ja nisam imala najboljeg prijatelja kada sam bila vaših godina. A želela sam. I to očajnički. Kad sam bila mala, čak sam izmislila jednog, ali…

SKORPIJUS:

I ja sam imao jednog takvog. Zvao se Fijuk. Ali posvađali smo se oko tumačenja pravila igre gobkamenja.

DELFI:

Skorpijuse, potreban si Albusu. A to je nešto divno.

SKORPIJUS:

A šta ću mu ja?

DELFI:

U tome i jeste stvar, zar ne? Mislim, kad su prijateljstva u pitanju. Ti i ne znaš šta mu treba. Znaš samo da mu treba. Pronađi ga, Skorpijuse. Vas dvojica… vama je suđeno da budete zajedno.

Drugi čin

Scena petnaesta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, KUHINJA

HARI *i* DRAKO *sede daleko jedan od drugog, najdalje što mogu.*

DŽINI *stoji između njih.*

DRAKO:

Izvini zbog kuhinje, Džini.

DŽINI:

Ma, to nije moja kuhinja. Uglavnom Hari kuva.

DRAKO:

Ni ja sa svojim ne mogu da razgovaram. Sa Skorpijusom. Posebno otkako… otkako više nema Astorije. Ne mogu da razgovaram s njim čak ni o tome koliko ga je pogodilo to što je ostao bez nje. Ne mogu da doprem do njega, ma koliko se trudio. Ti ne možeš da razgovaraš sa Albusom. Ja ne mogu da razgovaram sa Skorpijusom. O tome je reč. A ne o tome da li je moj sin zao. Jer ma koliko verovao rečima jednog nadmenog kentaura, ti znaš kolika je moć prijateljstva.

HARI:

Drako, šta god ti mislio…

DRAKO:

Znaš, oduvek sam ti zavideo na njima… Na Vizliju i Grejndžerovoj. Ja sam imao…

DŽINI:

Kreba i Gojla.

DRAKO:

Dva balvana koja ne znaju koji je koji kraj metle. Ali vi — vas troje — vi ste blistali, znaš? Voleli ste se. Zabavljali ste se. Zavideo sam ti na tim prijateljstvima više nego na ičemu drugom.

DŽINI:

I ja sam im zavidela.

HARI *iznenađeno gleda u* DŽINI.

HARI:

Moram da ga zaštitim…

DRAKO:

I moj otac je mislio da mene štiti. Uglavnom. Mislim da… kad-tad… moraš da odlučiš… kakav čovek želiš da budeš. A veruj mi da ti tada treba roditelj, ili makar prijatelj. Ali ako si dotad već naučio da mrziš svoje roditelje, a nemaš prijatelje… onda si sasvim sam. A mnogo je teško… biti sam. Ja sam bio sam. To me je oteralo na jedno strašno mračno mesto. Dugo je trajalo. Tom Ridl je takođe bio usamljeno dete. Ti to možda ne razumeš, Hari, ali ja razumem — a mislim da i Džini razume.

DŽINI:

U pravu je.

DRAKO:

Tom Ridl nije uspeo da se iskobelja iz svog mračnog kutka. I zato je Tom Ridl postao Lord Voldemor. Možda je taj crni oblak koji je Bejn video bila Albusova usamljenost. Njegov bol. Njegova mržnja. Nemoj da ga izgubiš. Zažalićeš. A i on će. Jer si mu potreban, kao i Skorpijus, znao on to sada ili ne.

HARI *gleda u* DRAKA *i razmišlja. Zausti da nešto kaže.*

A zatim opet razmišlja.

DŽINI:

Hari, hoćeš li ti da odeš po flu-prašak, ili da odem ja?

HARI podigne pogled ka svojoj ženi.

Drugi čin

Scena šesnaesta

HOGVORTS, BIBLIOTEKA

SKORPIJUS *ulazi u biblioteku. Gleda levo-desno.*

A zatim primeti ALBUSA, *i* ALBUS *primeti njega.*

SKORPIJUS:

Zdravo.

ALBUS:

Skorpijuse. Ne smem da…

SKORPIJUS:

Znam. Sada si u Grifindoru. Ne želiš više da me vidiš. Ali ja sam ipak tu. I razgovaram s tobom.

ALBUS:

Pa, ne mogu sad da pričam, zato…

SKORPIJUS:

E pa, moraš. Misliš da možeš tek tako da ignorišeš sve što se dogodilo? Zar nisi primetio da je ceo svet poludeo?

ALBUS:

Znam, u redu? Ron je skroz čudan. Hermiona je profesorka. Sve je naopako, ali…

SKORPIJUS:

A Rouz više ne postoji.

ALBUS:

Znam. Čuj, nije mi sve to najjasnije, ali ti ne smeš da budeš ovde.

SKORPIJUS:

Zbog onoga što smo uradili, Rouz nikada nije ni rođena. Sećaš se svih onih priča o Božićnom balu za vreme Tročarobnjačkog turnira? Sva četiri tročarobnjačka šampiona su povela pratioce. Tvoj otac je poveo Parvati Petil, a Viktor Krum je poveo…

ALBUS:

Hermionu. A Ron je bio ljubomoran, pa se poneo kao krelac.

SKORPIJUS:

Ma nije. Pronašao sam knjigu Rite Skiter o njima. I sve je bilo sasvim drugačije. Ron je poveo Hermionu na bal.

ALBUS:

Molim?

POLI ČEPMAN:

Psssssst!

SKORPIJUS *gleda ka* POLI, *a zatim nastavlja tiše.*

SKORPIJUS:

Čisto prijateljski. Plesali su kao prijatelji, i bilo im je lepo, a onda je on plesao sa Padmom Petil, što mu se više svidelo. Potom su počeli da se zabavljaju, a onda se on malčice promenio i zatim su se venčali, a Hermiona je u međuvremenu postala…

ALBUS:

…psihopata.

SKORPIJUS:

Hermiona je trebalo da ode na taj bal sa Krumom — a znaš li zašto nije? Jer je posumnjala da su dva čudna dečaka iz Durmstranga, koje je srela pre prvog podviga, nekako umešana u nestanak Sedrikovog štapića. Mislila je da smo mi — po Viktorovom nalogu — osujetili Sedrikov prvi podvig…

ALBUS:

Oho.

SKORPIJUS:

Pošto nije bila s Krumom, Ron nije bio ljubomoran, a ta ljubomora je bila presudna, i tako su Ron i Hermiona ostali dobri prijatelji, ali se nikad nisu zaljubili jedno u drugo… nisu se venčali… i nisu dobili Rouz.

ALBUS:

Znači zato je tata toliko… da se nije i on promenio?

SKORPIJUS:

Prilično sam siguran da je tvoj otac ostao potpuno isti. Šef Odseka za sprovođenje magijskih zakona. U braku sa Džini. Troje dece.

ALBUS:

Pa zašto je onda toliki…?

U pozadini, BIBLIOTEKARKA *ulazi u čitaonicu.*

SKORPIJUS:

Jesi li me čuo, Albuse? Ovo prevazilazi tebe i tvog oca. Zakon profesora Kroukera glasi: najdalja tačka u prošlosti u koju je moguće vratiti se a da se time ne rizikuje nanošenje ozbiljne štete samom vremeplovcu ili vremenskom toku jeste pet sati. A mi smo se vratili decenijama unazad. I najmanji trenutak, najmanja promena, izazivaju talase. A mi… mi smo baš gadno zatalasali. Zbog onoga što smo uradili, Rouz se nikada nije rodila. Rouz.

BIBLIOTEKARKA:

Pssssst!

ALBUS *grozničavo razmišlja.*

ALBUS:

Dobro, hajde onda da se vratimo — da to ispravimo. Da vratimo Sedrika i Rouz.

SKORPIJUS:

…E, to je pogrešan odgovor.

ALBUS:

Ti još uvek imaš vremenski okretač, zar ne? Niko ga nije pronašao?

SKORPIJUS *ga izvadi iz džepa.*

SKORPIJUS:

Imam, ali…

ALBUS *mu ga otima iz ruke.*

Ne. Nemoj… Albuse. Zar ne shvataš koliko sve može da pođe naopako?

SKORPIJUS *pokušava da mu otme vremenski okretač.*

ALBUS *ga odgurne i oni nevesto počinju da se rvu.*

ALBUS:

Treba ovo ispraviti, Skorpijuse. Još uvek treba spasti Sedrika. Treba vratiti Rouz. Bićemo pažljiviji. Ma šta Krouker tvrdio, veruj mi, veruj u nas. Ovog puta ćemo uspeti.

SKORPIJUS:

Ne. Nećemo. Vrati ga, Albuse! Vrati ga!

ALBUS:

Ne mogu. Ovo je isuviše bitno.

SKORPIJUS:

Da, isuviše je bitno da bismo se mi time bavili. Ovo nam ne ide. Zabrljaćemo.

ALBUS:

Ko kaže da ćemo zabrljati?

SKORPIJUS:

Ja kažem. Jer samo to i umemo. Da zabrljamo. Da izgubimo. Mi smo

gubitnici, pravi-pravcati luzeri. Zar nisi dosad to shvatio?

ALBUS *najzad savlada* SKORPIJUSA *i prikuje ga za pod.*

ALBUS:

E pa, ja nisam bio luzer sve dok nisam upoznao tebe.

SKORPIJUS:

Albuse, šta god pokušavaš da dokažeš svom tati… nećeš to ovako postići.

ALBUS:

Nemam ja šta da dokazujem svom tati. Moram da spasem Sedrika da bih spasao Rouz. Ako me ti ne budeš kočio — možda ću i uspeti da obavim to kako treba.

SKORPIJUS:

Ja te kočim? O, siroti Albus Poter, koji je besan na ceo svet. Siroti Albus Poter. Tuga neviđena.

ALBUS:

Šta ti sad to znači?

SKORPIJUS (*prasnuvši*):

Hoćeš da se menjamo? Ljudi zure u tebe jer je tvoj otac čuveni Hari Poter, spasilac čarobnjačkog sveta. Ljudi zure u mene jer misle da je moj otac Voldemor. Voldemor.

ALBUS:

Nemoj da si…

SKORPIJUS:

Možeš li bar da pokušaš da zamisliš kako je to? Jesi li ikada makar pokušao? Nisi. Jer misliš samo na sebe. Jer ne vidiš dalje od tih svojih glupih nesuglasica sa ocem. Svestan si toga da će on zauvek biti Hari Poter, zar ne? A ti ćeš zauvek biti njegov sin. I znam da ti nije lako i da su druga deca užasna, ali moraš naučiti da se izboriš s time, jer — ima i gorih stvari u životu, znaš?

Tajac.

Kada sam shvatio da smo promenili vreme, na trenutak sam bio ushićen i pomislio sam da se mama možda nije razbolela. Da moja mama nije mrtva. Ali ne, ispostavilo se da ipak jeste mrtva. Ja sam i dalje Voldemorov sin, bez majke, što saoseća s dečakom koji mu to nikada ne uzvraća. Zato izvini ako sam ti upropastio život, jer, veruj mi… ti moj ne bi mogao da upropastiš… već je upropašten. Ti ga samo nisi nimalo poboljšao. Jer si lošnajgori… prijatelj.

ALBUS *promišlja. Shvata sta je uradio prijatelju.*

PROFESORKA MEK GONAGAL (*izvan pozornice*):

Albuse? Albuse Poteru. Skorpijuse Melfoju. Jeste li unutra… zajedno? Bolje bi vam bilo da niste.

ALBUS *gleda u* SKORPIJUSA, *a zatim izvlači Ogrtač iz svoje torbe.*

ALBUS:

Brzo. Moramo da se sakrijemo.

SKORPIJUS:

Molim?

ALBUS:

Skorpijuse, pogledaj me.

SKORPIJUS:

To je Nevidljivi ogrtač, zar ne? Zar on nije Džejmsov?

ALBUS:

Ako nas pronađe, zauvek će nas razdvojiti. Molim te. Nisam shvatao kako ti je. Molim te.

PROFESORKA MEK GONAGAL (*izvan pozornice pokušava da im da što više vremena*):

Spremam se da uđem.

PROFESORKA MEK GONAGAL *ulazi s Banditovom mapom u ruci.*

Dečaci nestaju ispod Ogrtača. Ona se osvrće oko sebe, iznervirana.

Pa gde li su samo… nisam ni želela ovu stvarčicu, a sad me još vuče za nos.

Razmišlja. Ponovo spusti pogled na mapu. Na njoj pronalaze mesto gde bi trebalo da se nalaze. Osvrće se po prostoriji. Predmeti se pomeraju dok dečaci, nevidljivi, prolaze pokraj njih. Ona vidi kuda su se zaputili, pa krene da im prepreči put. Ali oni je zaobilaze.

Osim ako… Osim ako… Ogrtač tvoga oca!

Ponovo spusti pogled na mapu, a zatim gleda pravo u dečake.

Osmehuje se za sebe.

Pa, ako vas nisam videla, nisam vas videla.

Izlazi. Dečaci svlače Ogrtač. Na trenutak ćutke sede na podu.

ALBUS:

Da, ukrao sam ovo Džejmsu. Njega je neviđeno lako pokrasti; šifra na kovčegu mu je datum kada je dobio prvu metlu. Ogrtač… znatno olakšava izbegavanje siledžija.

SKORPIJUS *klima glavom.*

Žao mi je… zbog tvoje mame. Znam da ne razgovaramo dovoljno o njoj… ali nadam se da znaš… da mi je žao… baš je bez veze… to što joj se dogodilo… a i tebi.

SKORPIJUS:

Hvala ti.

ALBUS:

Tata mi je rekao… rekao mi je da si ti taj veliki mračni oblak koji se nadvija nada mnom. Onda je moj tata pomislio… i shvatio sam da moram da se držim podalje od tebe, jer je tata rekao da će, u suprotnom…

SKORPIJUS:

Tvoj tata veruje u one glasine — da sam ja Voldemorov sin?

ALBUS (*klima glavom*):

Njegov odsek to upravo istražuje.

SKORPIJUS:

Dobro je. Neka ih. Ponekad… ponekad i ja pomislim… da su možda tačne.

ALBUS:

Ne. Nisu tačne. A reći ću ti zašto. Jer znam da Voldemor ne bi mogao da ima tako dobrodušnog sina — a ti jesi dobrodušan, Skorpijuse. Od glave do pete. Zaista verujem da Voldemor…. Voldemor ne bi mogao da ima dete kao što si ti.

Muk. SKORPIJUS *je dirnut.*

SKORPIJUS:

Baš… baš lepo od tebe što to kažeš.

ALBUS:

To je trebalo odavno da ti kažem. Zapravo, ti si verovatno najbolja osoba koju poznajem. I ne kočiš me… nikada to ne bi mogao. Jači sam zahvaljujući tebi… a kada nas je moj tata razdvojio… bez tebe sam…

SKORPIJUS:

Ni meni baš nije prijao život bez tebe.

ALBUS:

I znam da ću zauvek biti sin Harija Potera — i pomiriću se sa tim — i

znam da mi je, zapravo, život lep u poređenju s tvojim, te da on i ja manjeviše imamo sreće, i da…

SKORPIJUS (*upada mu u reč*):

Albuse, ovo je jedno predivno slatkorečivo izvinjenje, ali ponovo pričaš više o sebi nego o meni, pa ti je bolje da prestaneš, dok si još u prednosti.

ALBUS *se osmehuje i pruža mu ruku.*

ALBUS:

Prijatelji?

SKORPIJUS:

Zauvek.

SKORPIJUS *mu pruža ruku, a* ALBUS *privuče* SKORPIJUSA *u zagrljaj.*

Ovo je drugi put da si to uradio.

Dva dečaka se razdvajaju i osmehuju.

ALBUS:

Ali drago mi je što smo se i svađali, jer mi je pala na um baš dobra ideja.

SKORPIJUS:

Kakva?

ALBUS:

U pitanju je drugi podvig. I poniženje.

SKORPIJUS:

Ti i dalje pričaš o povratku u prošlost? Jesi li siguran da smo se razumeli?

ALBUS:

U pravu si — mi jesmo gubitnici. Mi maestralno gubimo i stoga treba da

se oslonimo na sopstveno znanje o tome. Sopstvene moći. Gubitnici nauče da budu gubitnici. A gubitnik se postaje samo na jedan način — što mi znamo bolje od bilo koga — poniženjem. Moramo da ga ponizimo. Što ćemo i učiniti — u drugom podvigu.

SKORPIJUS *razmišlja — i to bas dugo — a zatim se osmehuje.*

SKORPIJUS:

To je baš dobra strategija.

ALBUS:

Znam.

SKORPIJUS:

Mislim, spektakularna. Da ponizimo Sedrika, kako bismo ga spasli. Pametno. A Rouz?

ALBUS:

To čuvam kao eksplozivno iznenađenje za kraj. Mogu ja ovo i bez tebe — ali želim da budeš sa mnom. Jer želim da obavimo ovo zajedno. Da zajedno ispravimo stvari. Dakle… Hoćeš li poći sa mnom?

SKORPIJUS:

Ali, čekaj malo, zar… zar se nije… drugi podvig odigrao u jezeru, a tebi je zabranjeno da napuštaš školsko zdanje?

ALBUS *se široko kezi.*

ALBUS:

Tako je. Baš zato… moramo da pronađemo žensko kupatilo na prvom spratu.

Drugi čin

Scena sedamnaesta

HOGVORTS, STEPENIŠTE

RON *silazi niza stepenice, zaokupljen mislima, a zatim primećuje* HERMIONU *i lice mu se naglo izobliči.*

RON:

Profesorka Grejndžer.

HERMIONA *skrene pogled ka njemu, a i njoj srce pomalo poigrava (iako to nikada ne bi priznala.)*

HERMIONA:

Rone. Šta ćeš ti ovde?

RON:

Pandžu je napravio mali izgred na času Napitaka. Razmetao se, naravno, pa je spojio dva pogrešna sastojka i sada nema obrve, ali zato ima povelike brkove, koji mu nimalo ne pristaju. Ja nisam ni hteo da dođem, ali Padma kaže da su, kad se radi o brkovima i bradi, sinovima potrebni očevi. Jesi li ti to nešto uradila s kosom?

HERMIONA:

Verovatno sam se samo očešljala.

RON:

Pa… baš ti lepo stoji tako očešljana.

HERMIONA *uputi* RONU *pomalo čudan pogled.*

HERMIONA:

Rone, prestani već jednom da me tako gledaš!

RON (*prikupivši samopouzdanje*):

Znaš, Harijev sin, Albus, pre neki dan mi je rekao… da misli da smo ti i ja… u braku. Ha-ha! Ha! Ha! Znam, baš suludo.

HERMIONA:

Krajnje suludo.

RON:

Čak je mislio da imamo i ćerku. To bi bilo baš čudno, zar ne?

Pogledi im se susreću. HERMIONA *prva odvrati pogled.*

HERMIONA:

Više nego čudno.

RON:

Baš tako. Mi smo… prijatelji, ništa više.

HERMIONA:

Naravno. Samo… prijatelji.

RON:

Samo… prijatelji. Smešne li reči — prijatelji. Mada i nije toliko smešna. Reč kao i svaka druga. Prijatelji. Prijateljica. Ti si moja smešna prijateljica, moja Hermiona. Nije da sam… nisi ti moja Hermiona, nemoj pogrešno da me shvatiš… nisi MOJA Hermiona… nisi ti MOJA… znaš, nego…

HERMIONA:

Znam.

Zavlada tajac. Ni on ni ona se ne miču, ni makac. Sve ovo im se čini isuviše važno da bi se pomerili. A zatim se RON *nakašlje.*

RON:

Nego… Moram da krenem. Da dovedem Pandžua u red. Da ga naučim plemenitoj veštini potkresivanja brkova.

On odlazi, a zatim se okreće i gleda u HERMIONU. *Ona se osvrće ka njemu, a on brže-bolje nastavlja dalje.*

Stvarno ti lepo stoji takva kosa.

Drugi čin

Scena osamnaesta

HOGVORTS, DIREKTORKINA KANCELARIJA

PROFESORKA MEK GONAGAL *je sama na sceni.*

Gleda u mapu i mršti se. Kucka po njoj vrhom štapića. A zatim se osmehuje samoj sebi, zadovoljna donetom odlukom.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Nestašluk izveden.

Čuje se zveket.

Kao da cela pozornica podrhtava.

DŽINI *prva izleće iz kamina, a za njom i* HARI.

DŽINI:

Profesorka, ovakav ulazak nikada neće biti dostojanstven.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Poterovi. Vratili ste se. Izgleda da ste mi najzad upropastili tepih.

HARI:

Moram da pronađem sina. To jest mi moramo.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Hari, pažljivo sam sve razmotrila i shvatila da ne želim da učestvujem u ovome. Ma čime mi pretio, ja…

HARI:

Minerva, dolazim ovamo da uspostavim mir, a ne da započnem rat. Nikada nije trebalo onako da ti se obratim.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Zaista smatram da ne mogu da se mešam u tuđa prijateljstva i verujem da…

HARI:

Moram da se izvinim tebi, a i Albusu, hoćete li mi pružiti priliku da to učinim?

DRAKO *se pojavljuje iza njih, u kovitlacu gareži.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Drako?

DRAKO:

On mora da vidi svog sina, a ja moram da vidim svog.

HARI:

Kao što rekoh… mir… a ne rat.

PROFESORKA MEK GONAGAL *proučava njegovo lice; na njemu vidi iskrenost, za kojom i traga. Ponovo vadi mapu iz džepa, a zatim je otvara.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Pa, mir je svakako nešto u čemu mogu da sudelujem.

Dodiruje mapu vrhom svog štapića. (Uzdiše.)

Svečano se zaklinjem da smeram neki nestašluk.

Mapa uz blesak oživljava. Znači, zajedno su.

DRAKO:

U ženskom kupatilu na prvom spratu. Šta, pobogu, tamo traže?

Drugi čin

Scena devetnaesta

HOGVORTS, ŽENSKO KUPATILO

SKORPIJUS *i* ALBUS *ulaze u kupatilo. U samom središtu se nalazi veliki viktorijanski umivaonik.*

SKORPIJUS:

Čekaj da vidim jesam li te dobro shvatio… plan je da bacimo Cini rasta…

ALBUS:

Da. Skorpijuse, dodaj mi onaj sapun, moliću…

SKORPIJUS *vadi sapun iz umivaonika.*

Engordžio!

Ispali munju iz svog štapića kroz kupatilo.

Sapun raste i postaje četiri puta veći.

SKORPIJUS:

Sjajno. Porastao si u mojim očima zbog bacanja ovih čini.

ALBUS:

Drugi podvig je bio podvig u jezeru. Morali su da povrate nešto što im je ukradeno, za šta se ispostavilo da su…

SKORPIJUS:

…ljudi do kojih im je stalo.

ALBUS:

Sedrik je upotrebio Glavobalonske čini kako bi ronio po jezeru. Treba samo da ga pratimo i bacimo Čini rasta da bismo ga pretvorili u nešto mnogo veće. Pošto znamo da nam vremenski okretač ne daje mnogo vremena, moraćemo da budemo brzi. Treba da mu uđemo u trag, bacimo mu Čini rasta na glavu i posmatramo ga kako lagano pluta ka površini jezera… što dalje od samog podviga… i što dalje od samog takmičenja…

SKORPIJUS:

Ali… još mi nisi rekao kako ćemo uopšte stići do jezera…

Iznenada iz umivaonika izleće mlaz vode… a za njim se u vazduhu uzdiže veoma mokra JECAJUĆA MIRTA.

JECAJUĆA MIRTA:

Au! To mi baš prija. Ranije nisam uživala u tome. Ali kada dođete u moje godine, počnete da se rukovodite principom — daj šta daš…

SKORPIJUS:

Pa naravno… ti si genije… Jecajuća Mirta.

JECAJUĆA MIRTA *sleće ka* SKORPIJUSU.

JECAJUĆA MIRTA:

Kako si me to nazvao? Da li jecam? Da li trenutno jecam? DA LI JECAM? JE LI?

SKORPIJUS:

Ne, nisam mislio ništa…

JECAJUĆA MIRTA:

Kako se ja zovem?

SKORPIJUS:

Mirta.

JECAJUĆA MIRTA:

Baš tako — Mirta. Mirta Elizabet Voren… lepo ime… moje ime… nema potrebe za jecanjem.

SKORPIJUS:

Ovaj…

JECAJUĆA MIRTA (*kikoćući se*):

Odavno ovo nisam videla. Dečaci. U mom kupatilu. U mom ženskom kupatilu. Pa, to nije u redu… Doduše, oduvek sam bila slaba na vas Poterove. A umereno sam naklonjena i Melfojevima. Nego, šta mogu da učinim za vas dvojicu?

ALBUS:

Ti si bila tamo, Mirta… u jezeru. Pisali su o tebi. Sigurno postoji neki izlaz kroz ove cevi.

JECAJUĆA MIRTA:

Bila sam ja svuda. Na šta tačno misliš?

ALBUS:

Na drugi podvig. Podvig u jezeru. Na Tročarobnjačkom turniru. Pre dvadeset pet godina. Hari i Sedrik.

JECAJUĆA MIRTA:

Prava šteta što je onaj lepotan morao da pogine. Ne kažem da tvoj otac nije bio zgodan… ali Sedrik Digori… zapanjio bi se kad bi znao koliko sam devojčica čula kako izvode ljubavne bajalice upravo u ovom kupatilu… I koliko ih je ovde jecalo kada nas je napustio.

ALBUS:

Pomozi nam, Mirta, pomozi nam da se vratimo u to jezero.

JECAJUĆA MIRTA:

Zar mislite da vam mogu pomoći da otputujete u prošlost?

ALBUS:

Treba samo da čuvaš našu tajnu.

JECAJUĆA MIRTA:

Obožavam tajne. Neću reći nikom živom. Kunem vam se, crkla dabogda ako lažem. Ili makar… šta god da je ravno crkavanju u svetu duhova, to jest.

ALBUS *klimaglavom* SKORPIJUSU, *koji vadi vremenski okretač.*

ALBUS:

Mi već umemo da putujemo u prošlost. Ti ćeš nam pomoći da putujemo kroz cevi. Idemo da spasemo Sedrika Digorija.

JECAJUĆA MIRTA (*uz širok osmeh*):

Pa, to zvuči baš zabavno.

ALBUS:

I ne smemo da gubimo vreme.

JECAJUĆA MIRTA:

To je taj umivaonik. Ovaj umivaonik se prazni direktno u jezero. Time se krše sve moguće građevinske regulative, ali ova škola je prastara gradnja. Samo zaronite unutra i cevi će vas odvući pravo tamo.

ALBUS *se uvlači u umivaonik, pritom odbacivši svoj ogrtač.*

SKORPIJUS *sledi njegov primer.* ALBUS *dodaje* SKORPIJUSU *vrećicu s nekim zelenim lišćem.*

ALBUS:

Malo meni, malo tebi.

SKORPIJUS:

Škrgorov? Koristimo škrgorov? Da bismo disali pod vodom?

ALBUS:

Baš kao što je i moj tata uradio. Dakle, jesi li spreman?

SKORPIJUS:

Upamti, ovog puta ne smemo dopustiti da nam istekne vreme…

ALBUS:

Imamo na raspolaganju samo pet minuta, pre nego što nas odvuče nazad u sadašnjost.

SKORPIJUS:

Reci mi da će sve biti u redu.

ALBUS (*uz širok osmeh*):

Sve će biti u najboljem redu. Jesi li spreman?

ALBUS *guta škrgorov i odlazi kroz odvod.*

SKORPIJUS:

Nisam, Albuse… Albuse…

On podiže pogledi vidi da je ostao sam sa JECAJUĆOM MIRTOM.

JECAJUĆA MIRTA:

Ja baš volim smele momke.

SKORPIJUS (*pomalo preplašeno i tek neznatno smelo*):

Onda sam sasvim spreman. Za sve što sledi.

Guta škrgorov, pa i sam nestaje kroz odvod.

JECAJUĆA MIRTA *ostaje sama na pozornici.*

Nagli blesak, silovit prasak. I vreme staje. Zatim se okreće, na sekundu se premišlja, a onda počinje da teče unazad…

Dečaci su otišli.

HARI *u trku ulazi na pozornicu, namrgođen, a za njim utrčavaju* DRAKO, DŽINI *i* PROFESORKA MEK GONAGAL.

HARI:

Albuse… Albuse…

DŽINI:

Nema ga.

Na podu pronađu ogrtač koji su dečaci odbacili.

PROFESORKA MEK GONAGAL (*gledajući u mapu*):

Nestao je. Ne, čekaj, putuje ispod hogvortskog imanja, ne, sad je opet nestao…

DRAKO:

Kako uspeva?

JECAJUĆA MIRTA:

Koristi jednu prilično lepu dranguliju.

HARI:

Mirta!

JECAJUĆA MIRTA:

Oh, ukebali ste me. A baš sam se trudila da se sakrijem. Zdravo, Hari. Zdravo, Drako. Jeste li opet bili nevaljali, momci?

HARI:

Kakvu to dranguliju koristi?

JECAJUĆA MIRTA:

Mislim da je to tajna, Hari, ali ja od tebe nikada ništa nisam mogla da sakrijem. Kako to da si s godinama postao još zgodniji? A sad si i viši.

HARI:

Moj sin je u opasnosti. Treba mi tvoja pomoć. Šta oni to rade, Mirta?

JECAJUĆA MIRA:

Otišao je da spase jednog cakanog momka. Izvesnog Sedrika Digorija.

Užasnut, HARI *istog trenutka shvata sta se dogodilo.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ali Sedrik Digori je poginuo pre mnogo godina…

JECAJUĆA MIRTA:

Zvučao je prilično uveren da će uspeti da zaobiđe ru činjenicu. Puca od samopouzdanja, Hari, baš kao i ti.

HARI:

Čuo me je kako razgovaram… sa Amosom Digorijem… zar je moguće da ima… vremenski okretač iz Ministarstva? Ne, to je nemoguće.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ministarstvo poseduje vremenski okretač? Zar nisu svi uništeni?

JECAJUĆA MIRTA:

Vidi, vidi, ko je to nama bio nevaljao?

DRAKO:

Može li neko da mi objasni šta se događa?

HARI:

Albus i Skorpijus nisu nestajali i ponovo se pojavljivali… nego su putovali. Putovali kroz vreme.

Drugi čin

Scena dvadeseta

TROČAROBNJAČKI TURNIR, JEZERO, 1995.

LUDO TORBAR:

Dame i gospodo… momci i devojke… predstavljam vam… najveći… fantastični… i neponovljivi… TROČAROBNJAČKI TURNIR. Ako ste iz Hogvortsa — uskliknite, da vas čujem.

Čuje se glasno klicanje.

ALBUS *i* SKORPIJUS *sada plivaju kroz jezero. Graciozno i s lakoćom se spuštaju ispod površine vode.*

Ako ste iz Durmstranga — uskliknite da vas čujem.

Čuje se glasno klicanje.

A AKO STE IZ BOBATONSA, USKLIKNITE DA VAS ČUJEM.

Čuje se neznatno manje mlako klicanje.

Francuzi polako ulaze u štos.

I kreću… Viktor je ajkula, pa naravno da jeste, Fler deluje izvanredno, a naša hrabrica Hari koristi škrgorov, domišljato, Hari, vrlo domišljato… a Sedrik… pa, Sedrik, vidite li vi to, dame i gospodo, Sedrik koristi Glavobalonsku čin da roni u jezeru.

SEDRIK DIGORI *im se približava kroz vodu, s mehurom oko glave.* ALBUS i SKORPIJUS *istovremeno podižu svoje štapiće i ispaljuju I*

Čini rasta.

On se okreće i gleda u njih, zbunjen. A onda ga one pogađaju.

Voda svuda oko njega zasvetli zlatnim sjajem.

A sada i SEDRIK *počinje da raste… i raste… i sve više raste. Osvrće se oko sebe, načisto unezveren. A dečaci gledaju* SEDRIKA *kako se bespomoćno uzdiže kroz vodu.*

Ali ne, šta je ovo…?! Sedrik Digori izlazi iz vode i, reklo bi se, napušta takmičenje. O, dame i gospodo, još uvek nemamo pobednika, ali svakako imamo gubitnika. Sedrik Digori se naduo kao balon, a taj balon bi da poleti. Da leti, dame i gospodo, visoko. Da odleti iz ovog podviga i sa ovog Turnira i… sto mu muka, pa ovo postaje sve luđe, svuda oko Sedrika *pršti vatromet* koji ispisuje reči… „*Ron voli Hermionu*“… a publika je oduševljena… o, dame i gospodo, pogledajte samo taj izraz na Sedrikovom licu. Neverovatan prizor, neverovatan, neverovatna tragedija. Pa ovo je pravo poniženje, nema drugog izraza za to.

ALBUS *se široko osmehuje pod vodom i baca kosku* SKORPIJUSU.

Zatim ALBUS *prstom upire nagore,* SKORPIJUS *klima glavom i zajedno izranjaju. Dok se* SEDRIK *diže kroz vazduh, publika počinje da se smeje i sve se najednom menja.*

Svet postaje mračniji. Zapravo, svet postaje gotovo crn. Munjevit sjaj. Zatim tresak. Vremenski okretač naglo prestaje da otkucava. Ponovo se nalazimo u sadašnjosti.

Iznenada, SKORPIJUS *pobedonosno izranja iz vode.*

SKORPIJUS:

Uraaaaaaaaaaa!

Okreće se oko sebe iznenađeno. Gde je ALBUS? *Diže ruke uvis.*

Uspeli smo!

Zatim čeka još nekoliko trenutaka.

Albuse?

ALBUS *i dalje ne izranja.* SKORPIJUS *pliva u mestu, razmišlja, a zatim opet zaranja u vodu.*

A onda ponovo izranja. Sad je već poprilično uzrujan. Osvrće se oko sebe.

Albuse… ALBUSE…. ALBUSE!

Utom se čuje šapat na nemuštom jeziku, koji se hitro pronosi među publikom.

On dolazi. On dolazi. On dolazi.

DOLORES AMBRIDŽ:

Skorpijuse Melfoju. Izlazi iz jezera. Smesta da si izašao iz tog jezera.

Izvlači ga iz vode.

SKORPIJUS:

Gospođice. Treba mi pomoć. Molim vas, gospođice.

DOLORES AMBRIDŽ:

Gospođica? Nisam ti ja „gospođica”. Ja sam profesorka Ambridž, direktorka tvoje škole.

SKORPIJUS:

Vi ste direktorka? Ali ja…

DOLORES AMBRIDŽ:

Ja sam direktorka, i ma koliko tvoja porodica bila ugledna, to ti ne daje za pravo da dangubiš i izmotavaš se.

SKORPIJUS:

Jedan dečak je ostao u jezeru. Morate da dovedete pomoć. Tražim svog prijatelja, gospođice. Profesorka. Direktorka. Jednog od učenika iz Hogvortsa, gospođo. Tražim Albusa Potera.

DOLORES AMBRIDŽ:

Potera? Albusa Potera? Nema ovde đaka s tim imenom. Štaviše, godinama nismo imali nijednog Potera — a poslednji kojeg smo imali nije baš najbolje prošao. Hari Poter čaki ne počiva u miru, nego u večitom očaju. Taj je bio baš problematičan učenik.

SKORPIJUS:

Hari Poter je mrtav?

Iznenada iz publike dopire dašak vetra. Oko posetilaca se uzdižu crne odore. Crne odore se pretvaraju u crna obličja. A crna obličja u dementore.

Dementori lete poviše auditorijuma. Ta crna i smrtonosna obličja, te crne i smrtonosne sile. Oni su sve ono čega se bojite. I isisavaju svu energiju iz pozorišne dvorane.

Vetar i dalje da duva. Ovo je pakao. A onda, duboko iz zadnjeg dela pozorišne dvorane, čuje se šapat koji okružuje publiku.

Reči izgovorene onim prepoznatljivim glasom.

VOLDEMOROVIM *glasom…*

Haaaaari Poteeerrrr.

HARIJEV *san se obistinio.*

DOLORES AMBRIDŽ:

Da se nisi nagutao nečeg čudnog tamo dole? Da nisi postao Blatokrvni a da to niko od nas nije primetio? Hari Poter je umro pre više od dvadeset godina, tokom onog neuspelog puča u školi… on je bio jedan od Dambldorovih terorista od kojih smo se hrabro odbranili tokom Bitke za

Hogvorts. A sada pođi za mnom — ne znam kakvu igru igraš, ali uznemirio si dementore i umalo si u potpunosti upropastio Voldemorov dan.

A šaptanje nemuštim jezikom postaje sve glasnije i glasnije.

Čudovišno glasno. Preko pozornice se spuštaju ogromni barjaci sa simbolima zmije.

SKORPIJUS:

Voldemorov dan?

Zavesa.

KRAJ PRVOG DELA

DRUGI DEO

TREĆI ČIN

Treći čin

Scena prva

HOGVORTS, DIREKTORKINA KANCELARIJA

SKORPIJUS *ulazi u kancelariju* DOLORES AMBRIDŽ. *Odeven je u tamniju, još crnju odoru nego ranije. Zamišljen je. Sav je napet i oprezan.*

DOLORES AMBRIDŽ:

Skorpijuse. Mnogo ti hvala što si došao.

SKORPIJUS:

Direktorka.

DOLORES AMBRIDŽ:

Skorpijuse, kao što znaš, već dugo smatram da imaš dobre izglede da postaneš glavešina dečaka. Čistokrvan si, rođeni vođa, neverovatan sportista…

SKORPIJUS:

Sportista?

DOLORES AMBRIDŽ:

Nema razloga da budeš skroman, Skorpijuse. Gledala sam te na kvidičkom terenu, gotovo da nema Skrivalice koju nisi uhvatio. Ti si izuzetno cenjen učenik. Cene te nastavnici. Ja naročito. Neizmerno sam te hvalila u svojim pismima Predskazivačici. Naši zajednički napori da odstranimo manje sposobne učenike pretvorili su ovu školu u bezbednije… i *čistije*… mesto…

SKORPIJUS:

Zar jesu?

Izvan pozornice se čuje vrisak. SKORPIJUS *se najpre okrene u tom pravcu. Ali zatim odbaci tu pomisao. Mora da se uzdrži, što i namerava.*

DOLORES AMBRIDŽ:

Ali ova tri dana otkako sam te pronašla u onom jezeru tokom proslave Voldemorovog dana, nekako si… sve čudniji i čudniji. Ponajviše zato što si naglo postao opsednut Harijem Poterom…

SKORPIJUS:

Nisam…

DOLORES AMBRIDŽ:

Ispituješ sve redom o Bici za Hogvorts. O tome kako je Poter poginuo. Zašto je Poter poginuo. I ta suluda opsednutost Sedrikom Digorijem. Skorpijuse, proverili smo da nisi slučajno pod dejstvom nekog uroka ili kletve… ali ništa nismo pronašli… zato te ovom prilikom pitam da li mogu išta da učinim… kako bih te povratila u pređašnje stanje…

SKORPIJUS:

Ne. Ne. Smatrajte da sam se povratio. Bilo je to samo privremeno zastranjivanje. Ništa drugo.

DOLORES AMBRIDŽ:

Dakle, možemo da nastavimo sa saradnjom?

SKORPIJUS:

Možemo.

Ona položi šaku na srce, a zatim prisloni drugu povrh nje.

DOLORES AMBRIDŽ:

Za Voldemora i čast.

SKORPIJUS (*pokušavajući da je oponaša*):

Za… ovaj… to.

Treći čin

Scena druga

HOGVORTSKO IMANJE

KARL DŽENKINS:

‘Desi, Kralju Škorpijo?

KARL i JAN *bacaju koske* SKORPIJUSU, *i to toliko jako da ga bole dlanovi, ali on to ne pokazuje.*

JAN FREDERIKS:

Još uvek važi onaj dogovor za sutra uveče?

KARL DŽENKINS:

Spremni smo da prospemo creva nekim Blatokrvnim.

POLI ČEPMAN:

Skorpijuse.

POLI ČEPMAN *stoji na stepeništu, a* SKORPIJUS *se okreće ka njoj, iznenađen što ga ona doziva.*

SKORPIJUS:

Poli Čepman?

POLI ČEPMAN:

Da pređemo na stvar? Znam da svi čekaju da saznaju koga ćeš da pitaš, jer, znaš i sam, moraš nekoga da pitaš, a mene su već trojica pitala i znam da nisam jedina koja sve redom odbija. Ovaj, za slučaj da odlučiš mene da pitaš.

SKORPIJUS:

U redu.

POLI ČEPMAN:

Što bi bilo sjajno. Ako si zainteresovan. A kruže glasine da — jesi. Samo bih htela da ti… u ovom trenutku… jasno i glasno stavim do znanja da sam i ja zainteresovana. A to već nije glasina. To je činjenica… činjenica!

SKORPIJUS:

To je, ovaj… sjajno, ali… o čemu to pričamo?

POLI ČEPMAN:

Pa o Krvavom balu, naravno. Koga ćeš ti… Kralj Škorpija… povesti na Krvavi bal?

SKORPIJUS:

Ti… Poli Čepman… hoćeš da te ja povedem na… bal?

Iza njega se čuje vrištanje. Kakva je to vriska?

POLI ČEPMAN:

Pa to su Blatokrvni, naravno. U tamnicama. To je bila tvoja ideja, zar ne? Šta je s tobom? E, do Potera, opet sam umrljala cipele krvlju….

Ona se saginje i pažljivo briše krv sa cipela.

Kao što Predskazivačica stalno govori — budućnost pripada nama i sami treba da je krojimo… i evo mene, spremne da sebi skrojim budućnost… s tobom. Za Voldemora i čast.

SKORPIJUS:

Za Voldemora, nego šta.

POLI *odlazi, a* SKORPIJUS *u očaju gleda za njom. Kakav je ovo svet — i koja je njegova uloga u njemu?*

Treći čin

Scena treća

MINISTARSTVO MAGIJE, KANCELARIJA ŠEFA ODSEKA ZA SPROVOĐENJE MAGIJSKIH ZAKONA

DRAKO *je impozantan, kakvog ga nikada dosad nismo videli. Iz njega prosto izbija moć. Sa obe strane prostorije vise barjaci Predskazivačice — na kojima su izvezene ptice Predskazivačice, nalik na fašistička obeležja.*

DRAKO:

Kasniš.

SKORPIJUS:

Ovo je tvoja kancelarija?

DRAKO:

Kasniš i još se ne izvinjavaš, možda si rešio da se uvališ u još veće nevolje.

SKORPIJUS:

Ti si šef Odseka za Sprovođenje magijskih zakona?

DRAKO:

Kako se samo usuđuješ! Kako se usuđuješ da me brukaš, da me teraš da te čekam, a zatim se čak i ne izviniš za to!

SKORPIJUS:

Izvini.

DRAKO:

Gospodine.

SKORPIJUS:

Izvinite, gospodine.

DRAKO:

Nisam te vaspitao da budeš nemaran, Skorpijuse. Nisam te vaspitao da me brukaš u Hogvortsu.

SKORPIJUS:

Da vas brukam, gospodine?

DRAKO:

Hari Poter, od svih mogućih načina da me poniziš, ti si našao da se raspituješ o Hariju Poteru. Kako se samo usuđuješ da sramotiš ime Melfojevih?

SKORPIJUS:

O ne. Nisi valjda ti odgovoran za to? Ne. Ne. Nemoguće je da si to bio ti.

DRAKO:

Skorpijuse…

SKORPIJUS:

Jutrošnji *Dnevni prorok*… tri čarobnjaka dižu mostove u vazduh da bi videli koliko Normalaca mogu da pobiju jednom eksplozijom jesi li to bio ti?

DRAKO:

Pazi šta govoriš.

SKORPIJUS:

Koncentracioni logori gde se ubijaju „Blatokrvni”, mučenja, spaljivanja na lomači onih koji mu se suprotstavljaju. Šta je sve od toga tvoje maslo? Mama mi je oduvek govorila da si bolji čovek nego što ja to mogu da uvidim, ali ovo je tvoje pravo lice, zar ne? Ubica, mučitelj i…

DRAKO *ustaje i svom snagom prikiva* SKORPIJUSA *za sto.*

Taj nasilan čin je nagao i ubojit.

DRAKO:

Nemoj uludo da zazivaš njeno ime, Skorpijuse. Ne pokušavaj time da osvajaš poene. Nije zaslužila da se tako ponašaš.

SKORPIJUS ne progovara, užasnut i uplašen. DRAKO *to uviđa. Pušta* SKORPIJUSOVU *glavu. Ne voli da povređuje svog sina.*

I ne, ti glupani koji raznose Normalce nisu moje maslo, mada će Predskazivačica tražiti da zlatom podmitim normalskog premijera… Da li je tvoja majka stvarno to rekla za mene?

SKORPIJUS:

Rekla je da je deda nije baš mnogo voleo… da se protivio vašoj vezi… da je smatrao kako ona isuviše voli Normalce… da je isuviše slaba… ali da si mu se ti suprotstavio, i to zbog nje. Rekla je da je to bilo nešto najhrabrije što je videla.

DRAKO:

Uz tvoju majku mi je bilo lako da budem hrabar.

SKORPIJUS:

Ali to si bio… neki drugi ti.

Gleda u oca, koji mu smrknuto uzvraća pogled.

Ja sam radio loše stvari, a ti još gore. U šta smo se to pretvorili, tata?

DRAKO:

Ni u šta se nismo pretvorili — prosto smo onakvi kakvi smo oduvek bili.

SKORPIJUS:

Melfojevi. Porodica u koju se možete uzdati da će svet učiniti sumornijim.

To pogađa DRAKA. *Pažljivo odmerava* SKORPIJUSA.

DRAKO:

Tvoje ponašanje u školi… šta ga je izazvalo?

SKORPIJUS:

Ne želim da budem ovakav.

DRAKO:

Otkud sad to?

SKORPIJUS *očajnički pokušava da smisli kako da iznese svoju priču.*

SKORPIJUS:

Sagledao sam sebe iz drugog ugla.

DRAKO:

Znaš li šta sam najviše voleo kod tvoje majke? To što mi je uvek pomagala da pronađem svetlost u tami. Zbog nje je svet…. makar moj svet bio… kako si se ono izrazio… manje „sumoran”.

SKORPIJUS:

Stvarno?

DRAKO *odmerava sina.*

DRAKO:

Ličiš na nju više nego što sam mislio.

Tajac. On oprezno gleda u SKORPIJUSA.

Šta god da radiš — budi pažljiv. Ne mogu i tebe da izgubim.

SKORPIJUS:

Razumem. Gospodine.

DRAKO *poslednji put odmerava sina, pokušavajući da shvati šta se to zbiva u dečakovoj glavi.*

DRAKO:

Za Voldemora i čast.

SKORPIJUS *gleda u njega i unatraške izlazi iz prostorije.*

SKORPIJUS:

Za Voldemora i čast.

Treći čin

Scena četvrta

HOGVORTS, BIBLIOTEKA

SKORPIJUS *ulazi u biblioteku i kreće očajnički da pretražuje knjige.*

Pronađe udžbenik iz istorije.

SKORPIJUS:

Kako je Sedrik postao Smrtožder? Šta sam propustio? Pronađi mi neko… svetlo u tami. Otkrij mi svoje tajne. Šta mi je to promaklo?

KREJG BOUKER MLAĐI:

Otkud ti ovde?

SKORPIJUS *se okreće i vidi prilično očajnog* KREJGA, *u poderanoj i pohabanoj odeći.*

SKORPIJUS:

Zašto ne bih bio ovde?

KREJG BOUKER MLAĐI:

Još nije gotovo. Radim najbrže što mogu. Ali profesor Snejp je zadao toliko toga, a pritom treba da napišem sastav na dva različita načina. Mislim, ne bunim se… Izvini.

SKORPIJUS:

Hajde počni iz početka. Šta još nije gotovo?

KREJG BOUKER MLAĐI:

Tvoj domaći iz Napitaka. I drago mi je što ga radim… čak sam ti zahvalan na tome… znam da ti mrziš domaće zadatke i knjige, a ti znaš

da te nikada nisam izneverio.

SKORPIJUS:

Ja mrzim domaće zadatke?

KREJG BOUKER:

Tisi Kralj Škorpija. Pa naravno da mrziš domaće zadatke. Šta će ti taj primerak Istorije magije? Mogu li ja da ti uradim i taj zadatak?

Tajac. SKORPIJUS *na trenutak gleda u* KREJGA, *a zatim se udaljava.*

KREJG *izlazi sa scene.*

Nekoliko trenutaka kasnije, SKORPIJUS *se namršten vraća na pozornicu.*

SKORPIJUS:

Da li je on to rekao Snejp?!

Treći čin

Scena peta

HOGVORTS, UČIONICA ZA NAPITKE

SKORPIJUS *utrčava u učionicu za Napitke, zalupivši vrata za sobom.*

SEVERUS SNEJP *diže pogled ka njemu.*

SNEJP:

Zar te niko nije naučio da kucaš, dečače?

SKORPIJUS *gleda u* SNEJPA, *pomalo zadihan, pomalo nesiguran, pomalo ushićen.*

SKORPIJUS:

Severus Snejp. Velika mi je čast.

SNEJP:

Zovi me „profesor Snejp”. Možeš do mile volje da se ponašaš kao da si kralj ove škole, Melfoju, ali to ne znači da smo svi mi tvoji podanici.

SKORPIJUS:

Ali vi ste rešenje…

SNEJP:

Baš mi je drago da to čujem. Ako imaš nešto da kažeš, dečače, molim te reci… U suprotnom, zatvori vrata za sobom kad izađeš.

SKORPIJUS:

Treba mi vaša pomoć.

SNEJP:

Vaš sam sluga pokorni.

SKORPIJUS:

Samo ne znam tačno kakva mi je pomoć… potrebna. Jeste li i dalje na tajnom zadatku? Da li još uvek krišom radite za Dambldora?

SNEJP:

Dambldora? Dambldor je mrtav. A ja sam za njega radio javno — kao predavač u ovoj školi.

SKORPIJUS:

Ne. Niste samo to radili. Držali ste Smrtoždere na oku po njegovom naređenju. Savetovali ste ga. Svi su mislili da ste ga vi ubili — ali se ispostavilo da ste ga zapravo podržavali. Vi ste spasli ceo svet.

SNEJP:

To su veoma opasne optužbe, dečače. Nemoj misliti da će me porodično ime Melfojevih sprečiti da te kaznim.

SKORPIJUS:

A šta ako bih vam rekao da postoji drugi svet — drugi svet u kojem je Voldemor pobeđen u Bici za Hogvorts, u kojem su pobedili Hari Poter i Dambldorova armija, šta biste tada mislili…?

SNEJP:

Tada bih mislio da su glasine o tome da je hogvortski voljeni Kralj Škorpija skrenuo s uma i te kako osnovane.

SKORPIJUS:

Bio je jedan ukradeni vremenski okretač. Ja sam ga ukrao. S Albusom. Pokušali smo da vratimo Sedrika Digorija iz mrtvih, dok je još bio mrtav. Pokušali smo da ga sprečimo da osvoji Tročarobnjački turnir. Ali učinivši to, bezmalo smo ga pretvorili u potpuno drugačiju osobu.

SNEJP:

Hari Poter je pobedio na tom Tročarobnjačkom turniru.

SKORPIJUS:

Nije trebalo to da uradi sam. Sedrik je trebalo da ga osvoji zajedno s njim. Ali mi smo ga ponizili, da bi ispao s Turnira. A direktan ishod tog poniženja jeste to što je on postao Smrtožder. Nisam uspeo da doznam šta je uradio tokom Bitke za Hogvorts — da li je nekoga ubio, ili… ali nešto je uradio i sve se promenilo.

SNEJP:

Sedrik Digori je ubio samo jednog čarobnjaka, i to nimalo bitnog Nevila Longbotoma.

SKORPIJUS:

A, pa naravno, u tome je caka! Profesor Longbotom je trebalo da ubije Nagini, Voldemorovu zmiju. Da bi Voldemor mogao da umre, prvo je Nagini morala da bude ubijena. U TOME je caka! Rešili ste stvar! Mi smo uništili Sedrika, on je ubio Nevila, a Voldemor je pobedio u bici. Vidite? Zar ne vidite?

SNEJP:

Vidim da je ovo neka melfojevska igra. Marš napolje, pre nego što javim tvom ocu i uvalim te u grdnu nevolju.

SKORPIJUS *razmišlja, a zatim poteže svoj poslednji, očajnički adut.*

SKORPIJUS:

Bili ste zaljubljeni u njegovu majku. Ne sećam se svega. Ali znam da ste je voleli. Harijevu majku. Lili. Znam da ste godinama bili na tajnom zadatku. Znam da bez vas nikad ne bi uspeli da dobiju rat. Kako bih sve to znao da nisam video taj drugi svet…?

SNEJP *ne progovara, ophrvan osećanjima.*

Samo je Dambldor to znao, jesam li u pravu? A kada ste njega izgubili, sigurno ste se osetili potpuno sami. Znam da ste dobar čovek. Hari Poter je rekao svome sinu da ste vi izuzetan čovek.

SNEJP *gleda u* SKORPIJUSA, *ne znajući šta se zapravo događa.*

Da li je to neki trik? Potpuno je zatečen.

SNEJP:

Hari Poter je mrtav.

SKORPIJUS:

U mom svetu nije. Rekao mi je da ste vi najhrabriji čovek kog je ikada upoznao. Vidite, on je znao… znao je vašu tajnu… znao je šta ste učinili za Dambldora. I divio vam se zbog toga — neizmerno. Zato je i nazvao svog sina — mog najboljeg prijatelja — po vama dvojici. Albus Severus Poter.

SNEJP *se ne miče. Duboko je ganut.*

Molim vas… zbog Lili, zbog celog sveta, pomozite mi.

SNEJP *razmišlja, a zatim prilazi* SKORPIJUSU, *isukavši pritom svoj štapić.* SKORPIJUS *preplašeno uzmiče.* SNEJP *ispaljuje hitac iz štapića u vrata.*

SNEJP:

Kobportus!

Čuje se zaključavanje nevidljive brave.

SNEJP *otvara vratanca u podu u dnu učionice.*

Pa, hajde, već jednom…

SKORPIJUS:

Samo jedno pitanje, kuda mi to… zapravo… idemo?

SNEJP:

Mnogo smo puta morali da se selimo. Uništili bi sva naša skrovišta. Ovo će nas odvesti do prostorije skrivene među korenjem Mlatarajuće vrbe.

SKORPIJUS:

Dobro, a ko ste to „vi”?

SNEJP:

E pa, videćeš.

Treći čin

Scena šesta

RATNA SOBA

Veličanstvena HERMIONA *prikiva* SKORPIJUSA *za sto. U izbledeloj odori i s plamom u očima, sada izgleda kao prava ratnica, što joj baš pristaje.*

HERMIONA:

Makneš li se, mozak ću ti pretvoriti u žabu, a ruke u gumu.

SNEJP:

Pouzdan je. Pouzdan! (*Pauza.*) Znaš, nikada nisi umela da slušaš. Bila si užasno dosadna učenica, a sada si užasno dosadna… šta god da si.

HERMIONA:

Bila sam odlična učenica.

SNEJP:

Bila si umereno prosečna. On je na našoj strani!

SKORPIJUS:

Jesam, Hermiona.

HERMIONA *još uvek prilično nepoverljivo gleda u* SKORPIJUSA.

HERMIONA:

Većina ljudi me zove samo Grejndžerova. I ne verujem ti ni reč, Melfoju…

SKORPIJUS:

Za sve sam ja kriv. Ja sam kriv. I Albus.

HERMIONA:

Albus? Albus Dambldor? Kakve sad veze Albus Dambldor ima s ovim?

SNEJP:

Ne misli na Dambldora. Možda bi bilo bolje da sedneš.

RON *utrčava u prostoriju. Kosa mu je razbarušena i nakostrešena. Odeća mu je odrpana. Ne leži mu toliko dobro buntovnički stil kao* HERMIONI.

RON:

Snejpe, vaše visočanstvo se udostojilo da nas poseti… (*on primećuje* SKORPIJUSA *i istog časa se uznemiri*) šta će on ovde?

Nespretno izvlači svoj štapić.

Upozoravam te da sam naoružan… i opasan, i ozbiljno ti savetujem da…

Primećuje da je naopako izvukao štapić, pa ga okreće.

…da paziš šta radiš…

SNEJP:

Pouzdan je, Rone.

RON *gleda u* HERMIONU, *koja klima glavom.*

RON:

Hvala Dambldoru.

Treći čin

Scena sedma

RATNA SOBA

HERMIONA *sedi i proučava vremenski okretač, dok* RON *još uvek pokušava sve to da prihvati.*

RON:

Znači, kažeš mi da cela istorija počiva na… Nevilu Longbotomu? To je prilično suludo.

HERMIONA:

Istina je, Rone.

RON:

Ma daj! A ti to znaš, jer…?

HERMIONA:

Ono što zna o Snejpu… o svima nama… nikako to ne bi mogao da…

RON:

Možda mu nagađanje baš ide od ruke?

SKORPIJUS:

Ne ide mi. Možete li da mi pomognete?

RON:

Jedino mi i možemo. S obzirom na to kakva je bila na vrhuncu, Dambldorova armija se znatno smanjila. Zapravo, mi smo manjeviše jedini preostali, ali se i dalje borimo. Krijemo se naočigled svih. Dajemo sve od sebe da im šašoljimo dlake u nosu. Za ovom ovde Grejndžerovom je raspisana poternica. A i za mnom.

SNEJP (*suvo*):

Sa poprilično manjom nagradom.

HERMIONA:

Da razjasnimo: u tom drugom svetu…? Pre nego što ste se vi umešali?

SKORPIJUS:

Voldemor je mrtav. Ubijen je u Bici za Hogvorts. Hari je šef Odseka za Sprovođenje magijskih zakona. Vi ste ministarka magije.

HERMIONA *zastaje, iznenađena tim podatkom, a zatim podiže pogled, nasmejana.*

HERMIONA:

Ja sam ministarka magije?

RON (*željan da se priključi veselju*):

Sjajno. A šta ja radim?

SKORPIJUS:

Vi upravljate Vizlijevskim čarobnjačkim ludorijama.

RON:

Dobro, dakle, ona je Ministarka magije, a ja vodim… prodavnicu šala i zevzevata?

SKORPIJUS *na* RONOVOM *licu primećuje povređenost.*

SKORPIJUS:

Vi se mahom brinete o vašoj deci.

RON:

Sjajno. Nadam se da im je makar majka zgodna.

SKORPIJUS (*crveneći*):

Pa… Ovaj… zavisi od toga šta mislite o… Vidite, vas dvoje kao imate decu… zajedno. Sina i ćerku.

Njih dvoje podižu pogled, zapanjeni.

U braku ste. Volite se. I tako to. Bili ste šokirani i prošli put, kad ste vi bili profesorka Odbrane od Mračnih veština, a Ron bio u braku s Padmom. *Uvek* se iznenadite.

HERMIONA *i* RON *se na čas pogledaju, a zatim odvrate pogled. Zatim* RON *ponovo gleda u nju.* RON *se uporno nakašljava.*

Svaki put sve neubedljivije.

HERMIONA:

Zatvori usta dok me gledaš, Vizli.

RON *je posluša. Iako je i dalje skroz pometen.*

A… Snejp? Čime se Snejp bavi u tom drugom svetu?

SNEJP:

Pretpostavljam da sam umro.

On gleda u SKORPIJUSA, *koji se snuždi.*

SNEJP *se osmehuje stisnutim usnama.*

Bio si isuviše iznenađen što me vidiš. Kako?

SKORPIJUS:

Hrabro.

SNEJP:

Ko?

SKORPIJUS:

Voldemor.

SNEJP:

To je baš iritirajuće.

Vlada muk dok SNEJP *pokušava da se izbori s tim saznanjem.*

Ipak, biće da ima neke časti u tome što me je smaknuo lično Mračni gospodar.

HERMIONA:

Žao mi je, Severuse.

SNEJP *je gleda, a zatim potiskuje bol i klima glavom ka* RONU.

SNEJP:

Pa, ja makar nisam u braku s njim.

HERMIONA:

Koje ste čini koristili?

SKORPIJUS:

Ekspeliarmus u prvom podvigu i Engordžio u drugom.

RON:

Proste Zaštitne čini bi trebalo da odbiju obe.

SNEJP:

A zatim ste otišli?

SKORPIJUS:

Da, vremenski okretač nas je vratio nazad. U tome je stvar — ovaj vremenski okretač vam dozvoljava da provedete samo pet minuta u prošlosti.

HERMIONA:

Ali i dalje možete da se krećete samo kroz vreme, a ne i kroz prostor?

SKORPIJUS:

Da, tako je, vi se… ovaj… vratite se na isto mesto na kojem stojite i u…

HERMIONA:

Zanimljivo.

SNEJP *i* HERMIONA *znaju šta to znači.*

SNEJP:

Onda ćemo ići samo dečak i ja.

HERMIONA:

Bez uvrede, Snejpe, ali ovo ne smem da poverim nikome osim sebi, isuviše je bitno.

SNEJP:

Hermiona, ti si najtraženija pobunjenica u čarobnjačkom svetu. Ovo bi iziskivalo da izađeš napolje. Kada si prošli put bila napolju?

HERMIONA:

Nisam već dugo, ali…

SNEJP:

Ako te pronađu napolju, čeka te poljubac dementora — isisaće ti dušu.

HERMIONA:

Severuse, smučilo mi se da živim na otpacima hrane, dok bezuspešno pokušavam da izazovem prevrat. Ovo nam je prilika da resetujemo svet.

Ona klima glavom ka RONU, *koji izvlači mapu duž zida.*

Prvi podvig na Turniru je održan na rubu Zabranjene šume. Ovde ćemo okrenuti vreme na taj trenutak, otići ćemo do turnira, blokiraćemo čini, a zatim se bezbedno vratiti u sadašnjost. Uz malo preciznosti… nije neizvodljivo i nećemo morati ni nos da promolimo napolje. Onda ćemo ponovo da okrenemo vreme, odemo do jezera i poništimo ishod drugog podviga.

SNEJP:

Sve ćeš rizikovati…

HERMIONA:

Ako ovo obavimo kako treba, Hari će biti živ, Voldemor mrtav, i više neće biti Predskazivačice, a nema šta ne bih uradila za to. Iako mi je žao što ćeš ti platiti najveći ceh.

SNEJP:

Ponekad moraš da platiš ceh.

Njih dvoje razmenjuju poglede, SNEJP *klima glavom,* HERMIONA *mu uzvraća, a zatim se* SNEJP *malo sneveseli.*

Nisam valjda upravo citirao Dambldora?

HERMIONA (*s osmehom*):

Ne, prilično sam sigurna da je to bio čist Severus Snejp.

Ona se okreće ka SKORPIJUSU, *a zatim pokazuje na vremenski okretač.*

Melfoju…

SKORPIJUS *joj donosi vremenski okretač.*

Ona se na to osmehuje, uzbuđena što će ponovo koristiti vremenski okretač, ushićena što će ga upotrebiti bas u ove svrhe.

Nadajmo se da će ovo upaliti.

Uzima vremenski okretač. On počinje da vibrira, a zatim eksplodira u kovitlacu obrtaja.

Nagli blesak. Silovit prasak.

Vreme staje. Zatim se okreće, na sekundu se premišlja, a onda počinje da teče unazad, najpre polako…

Čuje se jos jedan prasak, praćen bleskom i naša družina nestaje.

MUNZE
KONZA®

Treći čin

Scena osma

NA RUBU ZABRANJENE ŠUME, 1994.

I *ovog puta ponovo posmatramo prizore iz Prvog dela, ali sada iz zadnjih redova publike, a ne onih prvih. Razaznajemo* ALBUSA *i* SKORPIJUSA *u njihovim durmstranlkim odorama. Iznad svega toga razleže se glas „fenomenalnog" (opet njegove reči, nipošto nase)* LUDA TORBARA.

SKORPIJUS, HERMIONA, RON *i* SNEJP *nervozno posmatraju podvig.*

LUDO TORBAR:

I Sedrik Digori stupa u arenu. Deluje spremno. Uplašeno, ali spremno. Skače tamo-amo. Curice padaju u nesvest dok on skače u zaklon. I uglas zapomažu: Gos'n Zmaju, nemojte da nam povredite našeg Digorija. Sedrik skreće nalevo, baca se udesno… i sprema svoj štapić…

SNEJP:

Ovo predugo traje. Vremenski okretač već počinje da se vrti.

LUDO TORBAR:

Kakvog keca ovaj mladi, hrabri, zgodni mladić ima u rukavu…?

Dok ALBUS *pokušava da dozove* SEDRIKOV *štapić,* HERMIONA *blokira njegove čini. On neutešno gleda u svoj štapić, ne shvatajući zašto mu ne uspeva.*

Zatim se vremenski okretač obrće i oni ga panično gledaju dok ih uvlači u sebe.

Pas… preobrazio je kamen u psa… u pasju mater, Sedriče Digori… pa ti si jedan lukav džukac!

Treći čin

Scena deveta

NA RUBU ZABRANJENE ŠUME

Vraćaju se iz prošlosti, na isti rub šume, a RON *je u strahovitim bolovima.*

SNEJP *se osvrće oko sebe, svestan u kakvoj su nevolji.*

RON:

Jao! Jao! Jooooj!

HERMIONA:

Rone… Rone… šta ti je to uradio?

SNEJP:

O, ne. Znao sam.

SKORPIJUS:

Vremenski okretač je nešto slično uradio i Albusu. Kada smo se prvi put vratili.

RON:

Baš korisno… što si to tek sad…. podelio… s nama.

SNEJP:

Nalazimo se iznad zemlje. Moramo da krenemo. Smesta.

HERMIONA:

Rone, još uvek možeš da hodaš, hajde…

RON *se pridiže, a zatim urla od bola.* SNEJP *podiže štapić na gotovs.*

SKORPIJUS:

Da li je upalilo?

HERMIONA:

Blokirali smo čini. Sedrik je zadržao svoj štapić. Da. Upalilo je.

SNEJP:

Ali vratili smo se na pogrešno mesto — napolju smo. Vi ste napolju.

RON:

Moramo ponovo da upotrebimo vremenski okretač… da se sklonimo odavde…

SNEJP:

Moramo da nađemo neki zaklon. Ovde smo potpuno nezaštićeni.

Iznenada publika u sali oseća dašak ledenog vazduha.

Oko gledalaca se uzdižu crne odore. Crne odore se pretvaraju u crna obličja. A crna obličja u dementore.

HERMIONA:

Prekasno.

SNEJP:

Ovo je prava katastrofa.

HERMIONA (*shvata šta mora da učini*):

Mene traže, a ne vas. Rone, volim te i uvek sam te volela. Ali vas troje sada morate da bežite. Trk. Odmah!

RON:

Molim?

SKORPIJUS:

Molim?

RON:

Možemo li prvo da popričamo o toj ljubavi?

HERMIONA:

Ovo je i dalje Voldemorov svet. A ja sam završila s njim. Kada se poništi ishod sledećeg podviga, sve će promeniti.

SKORPIJUS:

Ali poljubiće te. Isisaće ti dušu.

HERMIONA:

A onda ćete vi da promenite prošlost. U kojoj me neće poljubiti. Idite. Smesta!

Dementori ih osećaju. Sa svih strana poniru vrišteća obličja.

SNEJP:

Hajde. Idemo.

Povuče SKORPIJUSA *za ruku.* SKORPIJUS *nevoljno pođe za njim.* HERMIONA *gleda u* RONA.

HERMIONA:

I ti bi trebalo da kreneš.

RON:

Pa, i za mnom je raspisana poternica, i u velikim sam bolovima. Pritom, znaš, radije bih bio ovde. *Ekspekto…*

Dok podiže štapić da baci čini, HERMIONA *ga uhvati za ruku da ga zaustavi.*

HERMIONA:

Hajde da ih zadržimo ovde i pružimo momku što veće šanse.

RON *gleda u nju, a zatim tužno klima glavom. Ćerka.*

RON:

I sin. To mi je lepo zvučalo.

Osvrće se oko sebe — svestan je kakva ga sudbina čeka.

Bojim se.

HERMIONA:

Poljubi me.

RON *se premišlja, ali zatim to i čini. Onda ih na silu razdvajaju. I pribijaju na tlo. A mi posmatramo kako se iz njihovih tela izdiže zlatno-bela izmaglica. Isisavaju im duše. Stravičan prizor.* SKORPIJUS *sve to bespomoćno posmatra.*

SNEJP:

Hajde, idemo dole do vode. Hodaj. Nemoj da trčiš.

SNEJP *gleda u* SKORPIJUSA.

Ostani priseban, Skorpijuse. Oni jesu slepi, ali mogu da osete tvoj strah.

SKORPIJUS *gleda u* SNEJPA.

SKORPIJUS:

Upravo su im isisali duše.

Dementor ponire tik iznad njih i spušta se tačno ispred SKORPIJUSA.

SNEJP:

Misli na nešto drugo, Skorpijuse. Zaokupi nečim misli.

SKORPIJUS:

Hladno mi je. Ništa ne vidim. U meni je nekakva magla… sad je svuda oko mene.

SNEJP:

Ti si kralj, a ja sam profesor. Napašće nas samo ako budu imali dobar razlog. Misli na one koje voliš, pomisli zašto ovo radiš.

SKORPIJUS:

Čujem svoju majku. Doziva me… traži moju pomoć… ali zna da ne mogu da joj… pomognem.

SNEJP:

Slušaj me, Skorpijuse. Misli na Albusa. Odričeš se svog kraljevstva zbog Albusa, zar ne?

SKORPIJUS *je bespomoćan.*

Izjedaju ga sva osećanja koja dementor budi u njemu.

Jedna osoba. Dovoljna je samo jedna osoba. Ja nisam uspeo da spasem Lilinog Harija. Zato sam se sada posvetio borbi u koju je ona verovala. A moguće je…. da sam u međuvremenu i ja počeo da verujem u nju.

SKORPIJUS *se osmehuje* SNEJPU. *On se odlučno udaljava od dementora.*

SKORPIJUS:

Svet se menja, a i mi s njim. Meni je bolje u ovom svetu. Ali sam svet nije bolji. A ja to ne želim.

Iznenada se ispred njih ukaže DOLORES AMBRIDŽ.

DOLORES AMBRIDŽ:

Profesore Snejp!

SNEJP:

Profesorka Ambridž.

DOLORES AMBRIDŽ:

Jeste li čuli vest? Uhvatili smo onu Blatokrvnu izdajicu Hermionu Grejndžer. Maločas je bila ovde.

SNEJP:

To je… fantastično.

AMBRIDŽOVA *zuri u* SNEJPA. *On zuri u nju.*

DOLORES AMBRIDŽ:

S vama. Grejndžerova je bila s vama.

SNEJP:

Sa mnom? Grešite.

DOLORES AMBRIDŽ:

S vama i Skorpijusom Melfojem. Učenikom koji me sve više zabrinjava.

SKORPIJUS:

Pa…

SNEJP:

Dolores, kasnimo na čas, zato, molim te, izvini, ali…

DOLORES AMBRIDŽ:

Ako kasnite na čas, zašto onda ne idete nazad ka školi? Zašto ste pošli ka jezeru?

Na trenutak vlada potpuna tišina. Zatim SNEJP *radi nešto krajnje neuobičajeno osmehuje se.*

SNEJP:

Koliko dugo već sumnjaš?

AMBRIDŽOVA *se odiže sa tla. Širi ruke, prepune Mračne magije. Izvlači*

štapić.

DOLORES AMBRIDŽ:

Godinama. I trebalo je mnogo ranije nešto da preduzmem.

SNEJP *brže potеže svoj štapić od nje.*

SNEJP:

Depulso!

AMBRIDŽOVA *odleti unazad.*

Oduvek je bila grandomanka, što joj se i obilo o glavu. Sada više nema povratka.

Nebo iznad njih postaje još crnje.

Ekspekto Patronum!

SNEJP *odašilje pred sebe Patronusa, prelepo belo obličje košute.*

SKORPIJUS:

Košuta? To je Lilin Patronus.

SNEJP:

Baš čudno. zar ne? Šta se sve krije u nama.

Svuda oko njih se pojavljuju dementori. SNEJP *zna šta to znači. Moraš da bežiš. Ja ću ih zadržavati koliko god mogu.*

SKORPIJUS:

Hvala vam što ste mi bili svetlost u tami.

SNEJP *gleda u njega, junak od glave do pete, i nežno mu se osmehuje.*

SNEJP:

Reci Albusu… reci Albusu Severusu… da sam ponosan što nosi moje ime. Sada idi. Beži.

Košuta se osvrće ka SKORPIJUSU, *a zatim potrči.*

SKORPIJUS *se načas premišlja, a zatim trči za košutom, dok svet oko njega postaje sve strašniji. S jedne strane čuje krik od kojeg se ledi krv u žilama. Najzad vidi jezero i skoči u vodu.*

SNEJP *se priprema.*

SNEJPA *bacaju na zemlju, a zatim podižu visoko, dok mu kidaju dušu iz tela. Krici kao da se umnožavaju.*

Košuta prelepih očiju okreće se ka njemu, zatim nestaje.

Čuje se tresak, praćen munjevitim sjajem. Zatim tišina, praćena još muklijom tišinom.

Sve je tako tiho, tako mirno. tako savršeno spokojno.

A onda — SKORPIJUS *izranja na površinu. sav zadihan. Osvrće se oko sebe. Dahće duboko i panično. Diže pogled ka nebu, koje svakako deluje… plavlje nego ranije.*

Za njim izranja i ALBUS. *Tajac.* SKORPIJUS *samo gleda u* ALBUSA, *s nevericom. Obojica samo dahću.*

ALBUS:

Čoveče!

SKORPIJUS:

Albuse!

ALBUS:

To je bilo za dlaku! Jesi li video onog sirena? Tipa sa onim čudom… i ono drugo čudo sa… čoveče!

SKORPIJUS:

To si ti.

ALBUS:

Ali baš je bilo čudno… učinilo mi se da vidim Sedrika kako se širi… ali je onda ponovo počeo da se smanjuje… onda sam pogledao u tebe, a i ti si izvukao štapić…

SKORPIJUS:

Pojma nemaš koliko mi je drago što te vidim.

ALBUS:

Pa video si me pre manje od dva minuta.

SKORPIJUS *grli* ALBUSA *u vodi, ito nije nimalo lako.*

SKORPIJUS:

Svašta se u međuvremenu dogodilo.

ALBUS:

Pazi. Daviš me. Šta to nosiš?

SKORPIJUS:

Šta to nosim? (*On svlači ogrtač.*) Šta ti nosiš? Sjajno! Ti si u Sliterinu!

ALBUS:

Da li je uspelo? Jesmo li išta postigli?

SKORPIJUS:

Ne. I to je fenomenalno.

ALBUS *s nevericom gleda u njega.*

ALBUS:

Šta? Nismo uspeli?

SKORPIJUS:

Da. NISMO. I TO JE SJAJNO!

On se silovito praćaka po vodi. ALBUS *se izvlači na obalu.*

ALBUS:

Skorpijuse. Nisi se valjda opet prejeo slatkiša?

SKORPIJUS:

Eto, vidiš — opet si albusovski sarkastičan. Obožavam to.

ALBUS:

Sad već brinem…

HARI *ulazi na pozornicu i hita ka obali. Za njim u stopu idu* DRAKO, DŽINI *i* PROFESORKA MEK GONAGAL.

HARI:

Albuse! Albuse! Jesi li dobro?

SKORPIJUS (*oduševljeno*):

Hari! To je Hari Poter! I Džini. I profesorka Mek Gonagal. I tata. Moj tata. Ćao, tata.

DRAKO:

Zdravo, Skorpijuse.

ALBUS:

Svi ste ovde.

DŽINI:

Mirta nam je sve rekla.

ALBUS:

Šta se dešava?

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Vi ste se upravo vratili iz prošlosti. Što vi nama ne biste rekli?

SKORPIJUS *istog časa shvati sta su sve saznali.*

SKORPIJUS:

O, ne. O, dođavola. Gde li je?

ALBUS:

Odakle smo se vratili?

SKORPIJUS:

Izgubio sam ga! Izgubio sam vremenski okretač!

ALBUS (*gledajući u SKORPIJUSA, silno iznerviran*):

Šta si izgubio?

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Mislim da vas dvojica treba štošta da nam objasnite.

Treći čin

Scena deseta

HOGVORTS, DIREKTORKINA KANCELARIJA

DRAKO, DŽINI *i* HARI *stoje iza* SKORPIJUSA *i* ALBUSA, *koji deluju pokajnički.* PROFESORKA MEK GONAGAL *kipti od besa.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Dakle, da raščistimo — protivzakonito ste iskočili iz Hogvorts ekspresa, provalili ste u Ministarstvo magije i opljačkali ga, a zatim ste uzeli na sebe da promenite tok vremena, nakon čega ste izbrisali postojanje dvoje ljudi…

ALBUS:

Slažem se da ne izgleda baš najbolje.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Rešili ste da nestanak Hjuga i Rouz Grejndžer-Vizli ispravite tako što ćete se ponovo vratiti u prošlost — ali ovaj put, umesto samo dvoje ljudi, uspeli ste da izbrišete nebrojeno njih i ubijete Albusovog oca — i tom prilikom vaskrsnete najgoreg čarobnjaka kojeg je ovaj svet ikada video, da uspostavite novo doba Mračne magije. (Sarkastično) U pravu ste, gospodine Poteru, ne izgleda baš najbolje, zar ne? Jeste li svesni koliko ste se glupo poneli?

SKORPIJUS:

Jesmo, profesorka.

ALBUS *na trenutak okleva. Gleda u* HARIJA.

ALBUS:

Jesmo.

HARI:

Profesorka, ako smem…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ne, ne smete. Vaše roditeljske odluke su vaša lična stvar, ali ovo je moja škola, ovo su moji učenici i ja ću odlučiti kakva kazna im sleduje.

DRAKO:

Pošteno.

HARI *gleda u* DŽINI, *koja mu odmahuje glavom.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Trebalo bi da vas izbacim iz škole, ali (*pogledavši HARIJA*) kada se sve uzme u obzir… mislim da ćete biti bezbedniji ako ostanete pod mojim nadzorom. Dobićete kaznenu nastavu… pa, smatrajte da vam sleduje kaznena nastava sve do kraja godine. Za vas nema Božića. I zabranjene su vam sve buduće posete Hogsmidu. A to je tek početak…

Iznenada HERMIONA *uleće u prostoriju, odlučna i spremna za borbu.*

HERMIONA:

Šta sam propustila?

PROFESORKA MEK GONAGAL (*žustro*):

Hermiona Grejndžer, kućno vaspitanje nalaže da pokucate na vrata pre nego što negde uđete, možda vam je to promaklo.

HERMIONA *shvata da je preterala.*

HERMIONA:

Ah!

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Da mogu da vas pošaljem na kaznenu nastavu, ministarka, verujte mi da bih to učinila. Od svih mogućih gluposti koje ste mogli da učinite, vi ste odlučili da zadržite vremenski okretač!

HERMIONA:

U svoju odbranu…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

I to na polici s knjigama. Držali ste ga na polici s knjigama. To je gotovo urnebesno.

HERMIONA:

Minerva. (Duboko uvlači vazduh u pluća.) Profesorka Mek Gonagal…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Doveli ste do toga da vaša deca ne postoje!

HERMIONA *nema šta da kaže na to.*

Ovo se dogodilo u mojoj školi, pod mojim nadzorom. Nakon svega što je Dambldor učinio, ne bih mogla sebi da oprostim kada bi se…

HERMIONA:

Znam…

PROFESORKA MEK GONAGAL (*zastaje na trenutak kako bi se pribrala*):

To što ste nameravali da spasete Sedrika jeste časno, ali je i nepromišljeno. Zaista bi se moglo reći da ste se poneli hrabro, i ti, Skorpijuse, pa i ti, Albuse, ali lekcija koju tvoj otac ponekad nije umeo sebi da utuvi u glavu glasi: hrabrost ne trpi glupost. Uvek promislite. Promislite o svim mogućnostima. Svet kojim upravlja Voldemor je…

SKORPIJUS:

Stravičan svet.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Vi ste tako mladi. (*Gleda u HARIJA, DRAKA, DŽINI i HERMIONU.*) Svi ste vi tako mladi. Nemate pojma koliko su čarobnjački ratovi umeli

da budu mračni. Vi ste se… nesmotreno poneli… prema svetu za koji su neki… neki moji i vaši dragi prijatelji… toliko toga žrtvovali ne bi li ga stvorili i održali.

ALBUS:

Da, profesorka.

SKORPIJUS:

Da, profesorka.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Hajde. Marš napolje. Svi skupa. I pronađite mi taj vremenski okretač.

Treći čin

Scena jedanaesta

HOGVORTS, SLITERINSKA SPAVAONICA

ALBUS *sedi u svojoj sobi.* HARI *ulazi i gleda u svoga sina — cepteći gneva, ali pazeći pritom da mu ne prekipi.*

HARI:

Hvala ti što si mi dozvolio da se popnem.

ALBUS *se okrene i klima glavom ocu. Ion je obazriv.*

Potraga za vremenskim okretačem još nije urodila plodom. Pregovaraju sa siren-ljudima da možda isuše jezero.

On nelagodno seda.

Lepa ti je soba.

ALBUS:

Zelena boja umiruje, zar ne? Mislim, dobre su i grifindorske sobe, ali nevolja sa crvenom je što… kažu da može malo da te izludi… nije da bilo šta sugerišem…

HARI:

Možeš li da mi objasniš zašto si to uradio?

ALBUS:

Mislio sam da mogu… nešto da promenim. Mislio sam da Sedrik… to nije bilo fer.

HARI:

Pa naravno da nije bilo fer, Albuse, zar misliš da ja to ne znam? Ja sam bio tamo. Gledao sam ga kako umire. Ali da uradiš ovako nešto… da staviš na kocku sve ovo…

ALBUS:

Znam…

HARI (*ne uspevajući da obuzda gnev*):

Ako si pokušavao da slediš moj primer, naopako si tome pristupio. Ja se nisam dobrovoljno upuštao u avanture, one su mi bile nametnute. Ti si uradio nešto krajnje bahato… nešto neverovatno glupo i opasno… nešto što je moglo sve da uništi…

ALBUS:

Znam. U redu? Znam.

Muk. ALBUS *briše suzu s lica, a* HARI *to primeti i duboko udahne.*

U poslednjem trenutku se povrati.

HARI:

Pa i ja sam pogrešio… što sam pomislio da je Skorpijus Voldemorov sin. Nije on bio onaj crni oblak.

ALBUS:

Nije.

HARI:

I stavio sam mapu pod ključ. Nećeš je više videti. Jesi li znao da je tvoja mama, kada si pobegao, zahtevala da tvoja soba ostane nedirnuta? Nije mi dala da uđem u nju… nikome nije dala… baš si je bio uplašio… A i mene.

ALBUS:

Stvarno sam te uplašio?

HARI:

Da.

ALBUS:

Mislio sam da se Hari Poter ničega ne boji?

HARI:

Zar tako misliš o meni?

ALBUS *gleda u oca, pokušavajući da ga pročita.*

ALBUS:

Mislim da vam Skorpijus to nije rekao, ali kada smo se vratili u sadašnjost, pošto smo neuspešno pokušali da namestimo ishod prvog podviga, iznenada sam se našao u Grifindoru. I nije bilo ništa bolje između nas dvojice… stoga… to što sam u Sliterinu… to nije uzrok naših nesuglasica. Nije stvar samo u tome.

HARI:

Nije. Znam. Nije stvar samo u tome.

HARI *gleda u* ALBUSA.

Jesi li dobro, Albuse?

ALBUS:

Nisam.

HARI:

Nisam ni ja.

Treći čin

Scena dvanaesta

SAN, GODRIKOVA DOLINA, GROBLJE

MLADI HARI *stoji i gleda u nadgrobni spomenik prekriven gomilom cveća.*

I on drži maleni buket.

TETKA PETUNIJA:

Hajde već jednom, spusti to svoje nikakvo cveće, pa da idemo. Već mrzim ovo vašljivo seoce, ne znam zašto mi je uopšte i palo na pamet… Godrikova dolina, pre će biti Bezbožnička dolina, ovo mesto je očigledno pravo leglo paganštine… Hajde, brže malo.

On prilazi grobu. Na trenutak stoji pred njim.

Hajde, Hari… Nemam vremena za ovo. Dadliša večeras ima sastanak izviđača, a znaš koliko mrzi da kasni.

MLADI HARI:

Tetka Petunija. Mi smo im poslednji živi rod, zar ne?

TETKA PETUNIJA:

Jesmo. Ti i ja. Tako je.

MLADI HARI:

A oni… nisu bili omiljeni u društvu? Rekla si da nisu imali prijatelje?

TETKA PETUNIJA:

Lili se trudila… bog nek joj dušu prosti… trudila se… nije ona kriva, ali je po samoj svojoj prirodi prosto… odbijala ljude. Bilo zbog svoje žestine, zbog svog držanja, bilo zbog toga što je bila… takva kakva je

bila. A tvoj otac… gnusan čovek… izuzetno gadan. Nije imao prijatelje. Ni on, ni ona.

MLADI HARI:

Samo se pitam… Zašto onda ovde ima toliko cveća? Otkud toliko cveća na njihovom grobu?

TETKA PETUNIJA *se osvrće oko sebe i kao da prvi put primećuje sve to cveće, zbog čega je neverovatno dirnuta. Prilazi sestrinom grobu, a zatim sedne pokraj njega, iz petnih žila se, ali uzalud, trudeći da potisne osećanja koja joj naviru.*

TETKA PETUNIJA:

A, da. Pa, biće da ga ima… nešto malo. Verovatno ga je naneo vetar sa drugih grobova. Ili se neko sprda. Da, to je najverovatnije, neki mladi nevaljalac koji ima isuviše slobodnog vremena išao je naokolo i skupio cveće sa svih okolnih grobova, pa ga je ovde položio…

MLADI HARI:

Ali na svima pišu njihova imena… „Za Lili i Džejmsa, nikada nećemo zaboraviti ono što ste učinili", „Lili i Džejmse, vaša žrtva će…"

VOLDEMOR:

Kao da njušim krivicu. U vazduhu se oseća izvestan zadah krivice.

TETKA PETUNIJA (*MLADOM HARIJU*):

Beži. Sklanjaj se odatle.

Ona ga privlači k sebi. VOLDEMOROVA *ruka izranja u vazduh poviše nadgrobnog spomenika Poterovih, a za njom i ostatak njegovog tela. Ne vidimo mu lice, ali njegovo telo ima stravično, nazubljeno obličje.*

Znala sam. Ovo mesto je opasno. Što pre napustimo Gordikovu dolinu, to bolje.

Odvlači MLADOG HARIJA *s pozornice, ali se on okreće ka* VOLDEMORU.

VOLDEMOR:

Da li još uvek gledaš kroz moje oči, Hari Poteru?

MLADI HARI, *uznemiren, izlazi, a iz* VOLDEMOROVOG *ogrtača iskače* ALBUS. *On očajnički pruža ruku ka svom ocu.*

ALBUS:

Tata… Tata…

Čuju se neke reči izgovorene na nemuštom jeziku.

On dolazi. On dolazi.

A zatim vrisak.

Potom, sa samog kraja prostorije, oko svih u publici dopire šapat.

Reči izgovorene onim prepoznatljivim glasom.

VOLDEMOROVIM *glasom…*

Haaaaari Poteeerrrr.

Treći čin

Scena trinaesta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, KUHINJA

HARI *je u užasnom stanju. Paralisan je onim što misli da mu snovi poručuju.*

DŽINI:

Hari? Hari? Šta se desilo? Urlao si…

HARI:

Nisu prestali. Moji snovi.

DŽINI:

Pa nije se ni moglo očekivati da će odmah prestati. Bio je ovo stresan period…

HARI:

Ali ja nikada nisam bio u Godrikovoj dolini s Petunijom. Ovo nema nikakvog…

DŽINI:

Hari, sad me već stvarno plašiš.

HARI:

On je još tu, Džini.

DŽINI:

Ko je još tu?

HARI:

Voldemor. Video sam Voldemora i Albusa.

DŽINI:

I Albusa…?

HARI:

Rekao mi je… Voldemor je rekao: „Kao da njušim krivicu. U vazduhu se oseća izvestan zadah krivice”. Meni se obraćao.

HARI *gleda u nju. Dodiruje svoj ožiljak. Na licu joj se očitava strah.*

DŽINI:

Hari, da li je Albus još uvek u opasnosti?

HARI *prebledi.*

HARI:

Mislim da smo svi još uvek u opasnosti.

Treći čin

Scena četrnaesta

HOGVORTS, SLITERINSKA SPAVAONICA

SKORPIJUS *se zloslutno nadnosi nad* ALBUSOVO *uzglavlje.*

SKORPIJUS:

Albuse… Pssst… Albuse.

ALBUS *se ne budi.*

ALBUSE!

ALBUS *se naglo trgne iz sna.* SKORPIJUS *se smeje.*

ALBUS:

Baš lepo. Baš lep i nimalo jeziv način da nekog probudiš.

SKORPIJUS:

Znaš, to je čudno, ali otkako sam bio na najstrašnijem mestu na svetu, mislim da sam prevazišao strah. Zovite me Skorpijus Neustrašivi. Zovite me — Melfoj Nezabrinuti.

ALBUS:

Sjajno.

SKORPIJUS:

Da nije tako, već bi me slomilo to što sam pod ključem, što sam stalno

na kaznenoj nastavi, ali sada… Šta je najgore što mogu da mi urade? Da vrate Smora Voldemora da me muči? Jok more!

ALBUS:

Plašiš me kad si lepo raspoložen, znaš?

SKORPIJUS:

Kada mi je Rouz danas prišla na času Napitaka i nazvala me Hleboglavi, došlo mi je da je zagrlim. Ma kak'i došlo, zaista sam pokušao da je zagrlim, ali me je ona šutnula u cevanicu.

ALBUS:

Nisam baš siguran da je ta neustrašivost dobra po tvoje zdravlje.

SKORPIJUS *gleda u* ALBUSA, *sve zamišljeniji.*

SKORPIJUS:

Ne znaš koliko mi je drago što sam ponovo ovde, Albuse. Tamo mi je bilo užasno.

ALBUS:

Ako se izuzme to što se Poli Čepmen ložila na tebe.

SKORPIJUS:

Sedrik je bio potpuno drugačiji — mračan, opasan. I moj tata… radio je sve Što mu se kaže. A ja? Otkrio sam drugačijeg Skorpijusa, znaš? Privilegovanog, besnog, opakog… ljudi su me se bojali. Imao sam osećaj da smo svi bili pred nekim iskušenjem i da smo svi — poklekli.

ALBUS:

Ali ti si promenio stvari. Ukazala ti se prilika i ti si ispravio vremenski tok. Ispravio si samog sebe.

SKORPIJUS:

Samo zato što sam znao šta bi trebalo da budem.

ALBUS *pokušava to da pojmi.*

ALBUS:

Misliš da sam i ja prošao kroz iskušenje? Jesam, zar ne?

SKORPIJUS:

Nisi. Ne još.

ALBUS:

Grešiš. Nije bilo glupo vratiti se jednom u prošlost — svako može da načini takvu grešku — glupo je bilo to što sam bio toliko arogantan da se vratim dvaput.

SKORPIJUS:

Obojica smo se vratili, Albuse.

ALBUS:

A zašto sam bio toliko odlučan? Zbog Sedrika? Stvarno? Ne. Želeo sam nešto da dokažem. Moj tata je u pravu… on nije dobrovoljno srljao u avanture… a ja, sve ovo je moja krivica… i da nije bilo tebe, sve bi nas progutao Mrak.

SKORPIJUS:

Ali nije. A ti si za to zaslužan koliko i ja. Kada su mi dementori… zaposeli misli… Severus Snejp mi je rekao da razmišljam o tebi. Možda nisi bio tamo, Albuse, ali si se ipak borio… borio si se rame uz rame sa mnom.

ALBUS *klima glavom. To ga je dirnulo.*

A spasavanje Sedrika… to i nije bila toliko loša ideja… makar ne u mojoj glavi… doduše, to znaš, zar ne…? Da sada svakako ne možemo ponovo da pokušamo.

ALBUS:

Da, Znam. Svestan sam toga.

SKORPIJUS:

Odlično. Onda ćeš mi pomoći da uništimo ovo.

SKORPIJUS ALBUSU *pokazuje vremenski okretač.*

ALBUS:

Prilično sam siguran da si svima rekao da se nalazi na dnu jezera.

SKORPIJUS:

Ispostavilo se da je Melfoj Nezabrinuti prilično dobar lažov.

ALBUS:

Skorpijuse… trebalo bi nekome da kažemo za ovo…

SKORPIJUS:

Kome? Ranije ga je čuvalo Ministarstvo, zar bi im ga zaista ponovo poverio? Ti i ja smo jedini iskusili koliko je ovo zaista opasno, što znači da ti i ja moramo da ga uništimo. Niko ne sme da ponovi ono što smo mi uradili, Albuse. Ama baš niko. Ne, (pomalo pompezno) kucnuo je čas da se o vremenskim okretačima priča samo u prošlom vremenu.

ALBUS:

Baš si ponosan na tu igru reči, je li?

SKORPIJUS:

Ceo dan radim na njoj.

Treći čin

Scena petnaesta

HOGVORTS, SLITERINSKA SPAVAONICA

HARI *i* DŽINI *se hitro kreću kroz spavaonicu.*

KREJG BOUKER MLAĐI *kaska za njima.*

KREJG BOUKER MLAĐI:

Ponoviću. Ovo se kosi sa svim propisima, a pritom je i gluvo doba noći.

HARI:

Moram da pronađem svog sina.

KREJG BOUKER MLAĐI:

Znam ja ko ste vi, gospodine Poteru, ali čak i vi morate da shvatite da je to kršenje svih školskih dogovora, da roditelji ili profesori ulaze u odaje neke kuće bez izričite dozvole…

PROFESORKA MEK GONAGAL *uleće iza njih.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Molim te, Krejg, ne budi naporan.

HARI:

Dobro je, primila si našu poruku.

KREJG BOUKER MLAĐI (š*okirano*):

Direktorka. Ja sam… samo sam…

HARI *razgrće baldahin.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Nestao je?

HARI:

Da.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

A mladi Melfoj?

DŽINI *razgrće drugi baldahin.*

DŽINI:

O, ne.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Onda hajde da izvrnemo ovu školu naglavačke. Krejg, čeka nas puno posla…

DŽINI *i* HARI *i dalje stoje i gledaju u prazan krevet.*

DŽINI:

Zar nismo već prošli kroz ovo?

HARI:

Ovaj put imam još gori predosećaj.

DŽINI *prestravljeno gleda u svog muza.*

DŽINI:

Razgovarao si ranije s njim?

HARI:

Jesam.

DŽINI:

Došao si u njegovu spavaonicu i razgovarao s njim?

HARI:

Znaš da jesam.

DŽINI:

Šta si to rekao našem sinu, Hari?

HARI *čuje optužujući ton u njenom glasu.*

HARI:

Pokušao sam da budem iskren, baš kao što si rekla… i ništa mu nisam rekao.

DŽINI:

Ostao si pribran? Je li rasprava bila žučna?

HARI:

…Mislim da ga nisam ja… Misliš da sam ga ponovo ja oterao?

DŽINI:

Mogu da ti oprostim jednu grešku, Hari, možda čak i dve, ali što više grešaka praviš, to mi je teže da ih praštam.

Treći čin

Scena šesnaesta

HOGVORTS, SOVARNIK

SKORPIJUS *i* ALBUS *izlaze na krov obasjan srebrnastom mesečinom. Svuda oko njih čuje se tiho bučanje.*

SKORPIJUS:

Mislim da su jednostavne Konfringo čini dovoljne.

ALBUS:

Nipošto. Za ovako nešto ti treba Ekspulso.

SKORPIJUS:

Ekspulso? Bacim li Ekspulso, danima ćemo skupljati deliće vremenskog okretača iz sovarnika.

ALBUS:

Bombarda?

SKORPIJUS:

Pa da probudimo sve u Hogvortsu? Možda Ošamuti. One ostale su uništili Ošamućujućim činima.

ALBUS:

Tačno tako, to je već viđeno — hajde da uradimo nešto novo, nešto zabavno.

SKORPIJUS:

Zabavno? Slušaj, mnogi čarobnjaci previđaju koliko je važno odabrati prave čini, ali ovo je zaista bitno. Mislim da je to nepravedno zapostavljen aspekt savremenog veštičarenja.

DELFI:

„Nepravedno zapostavljen aspekt savremenog veštičarenja”… vas dvojica ste čudo neviđeno, znate li to?

SKORPIJUS *diže pogled, iznenađen što vidi* DELFI *iza njih.*

SKORPIJUS:

Oho. Pa ti si… ovaj… Otkud ti ovde?

ALBUS:

Mislio sam da je važno da pošaljem sovu i njoj…. da joj stavim do znanja šta radimo, znaš?

SKORPIJUS *optužujuće gleda u svog prijatelja.*

Ovo se i nje tiče.

SKORPIJUS *razmišlja, a zatim klimne glavom, prihvativši to.*

DELFI:

Šta me se to tiče? O čemu je ovde reč?

ALBUS vadi vremenski okretač.

ALBUS:

Moramo da uništimo vremenski okretač. Ono što je Skorpijus video posle drugog podviga… Toliko mi je žao. Ali ne smemo da rizikujemo da se ponovo vratimo tamo. Ne možemo da spasemo tvog rođaka.

DELFI *gleda u vremenski okretač, a zatim u njih dvojicu.*

DELFI:

Tvoja sovina poruka je bila baš štura…

ALBUS:

Zamisli najgori mogući svet, pa na kub. Ljude muče, dementori na sve strane, Voldemor je diktator, moj otac je mrtav, ja se nikada nisam ni rodio, a ceo svet obavija Mračna magija… prosto ne smemo da dozvolimo da se tako nešto ponovi.

DELFI *okleva. A zatim s njenog tica naglo nestaje suzdržanost.*

DELFI:

Voldemor je vladao? Bio je živ?

SKORPIJUS:

Vladao je celim svetom. Bilo je užasno.

DELFI:

Zbog onoga što smo mi uradili?

SKORPIJUS:

Ponizivši Sedrika, pretvorili smo ga u neverovatno gnevnog mladića, pa je postao Smrtožder, a onda… a onda je… sve pošlo naopako. Skroz naopako.

DELFI *pažljivo proučava* SKORPIJUSOVO *lice. Zatim se sneveseli.*

DELFI:

Smrtožder?

SKORPIJUS:

I ubica. Ubio je profesora Longbotoma.

DELFI:

To znači… pa naravno… moramo da ga uništimo.

ALBUS:

Ti to razumeš?

DELFI:

Otići ću korak dalje… pa ću vam reći da bi i Sedrik to razumeo. Uništićemo ga zajedno, a onda ćemo otići kod mog strica i objasniti mu šta se zbiva.

ALBUS:

Hvala ti.

DELFI *im se tužno osmehuje, a zatim uzima vremenski okretaču ruku.*

Gleda u njega, a onda joj se izraz lica jedva primetno promeni.

Opa, lep crtež.

DELFI:

Molim?

DELFIN *ogrtač neznatno sklizne.*

Na potiljku joj se vidi tetovaža ptice Predskazivačice.

ALBUS:

Ovo na tvojim leđima. Nisam to ranije primetio. Ta krila. Je li to ono što Normalci zovu tetovaža?

DELFI:

A, to! Jeste. Mislim, ovo je ptica Predskazivačica.

SKORPIJUS:

Predskazivačica?

DELFI:

Zar se niste susreli s njima na časovima Brige o magijskim stvorenjima? To su crne ptice opakog izgleda, koje plaču pred kišu. Čarobnjaci su nekada verovali da plač Pedskazivačica nagoveštava smrt. Dok sam bila mala, moja starateljka je držala jednu u kavezu.

SKORPIJUS:

Tvoja… starateljka?

DELFI *gleda u* SKORPIJUSA, *i sad kad u ruci drži vremenski okretač, uživa u toj igri.*

DELFI:

Imala je običaj da mi kaže kako plače jer vidi da me čeka jeziv kraj. Nije me mnogo volela. Jefimija Roul… ionako me je primila samo zbog zlata.

ALBUS:

Pa zašto si onda želela da istetoviraš njenu pticu?

DELFI:

Podseća me na to da budućnost pripada meni, da je sama krojim.

ALBUS:

Kul. Možda ću i ja sebi da istetoviram Predskazivačicu.

U SKORPIJUSOVOJ *glavi se roji hiljadu misli.*

SKORPIJUS:

Ti Roulovi su bili među najekstremnijim Smrtožderima.

ALBUS:

Hajde da se bacimo na uništavanje… Konfringo? Ošamuti? Bombarda? Koju bi ti upotrebila?

SKORPIJUS:

Vrati ga. Vrati nam vremenski okretač.

DELFI:

Molim?

ALBUS:

Skorpijuse? Šta to radiš?

SKORPIJUS:

Ne verujem da si ikada bila bolesna. Zašto nisi pohađala Hogvorts? Zašto si sada došla ovamo?

DELFI:

Pokušavam da vratim svog rođaka u život!

SKORPIJUS:

Zvali su te Predskazivačica.. U… onom drugom svetu… tamo su te zvali Predskazivačica.

DELFINIM *licem se polako širi osmeh.*

DELFI:

Predskazivačica? To mi se baš sviđa.

ALBUS:

Delfi?

Isuviše je brza. Podigavši svoj štapić, odbaci SKORPIJUSA *i mnogo je jača od njega.* SKORPIJUS *pokušava da je odgurne, ali ga ona brzo savlada.*

DELFI:

Fulgari!

SKORPIJUSOVE *ruke obavijaju jaki svetleći konopci.*

SKORPIJUS:

Albuse, beži!

ALBUS *se unezvereno osvrće oko sebe. A zatim počinje da beži.*

DELFI:

Fulgari!

ALBUS *biva odbačen na pod, šaka svezanih istim onim grubim povezima.*

Ovo je tek prva čin koju sam morala da upotrebim na vama. Mislila sam da ću morati da upotrebim mnogo više njih. Ali vas je mnogo lakše kontrolisati nego Amosa — deca, a posebno dečaci, po prirodi su povodljivi, zar ne? A sad, hajde da jednom zasvagda završimo s ovim glupostima…

ALBUS:

Ali zašto? Šta je ovo? Ko si ti?

DELFI:

Albuse. Ja sam nova prošlost.

Ona otima ALBUSU *štapić iz ruke i lomi ga.*

Ja sam nova budućnost.

Otima i SKORPIJUSU *štapić iz ruke i lomi ga.*

Ja sam rešenje za kojim ovaj svet traga.

Treći čin

Scena sedamnaesta

MINISTARSTVO MAGIJE, HERMIONINA KANCELARIJA

RON *sedi za* HERMIONINIM *stolom i jede kašu.*

RON:

I dalje ne mogu da pređem preko toga. Preko činjenice da u nekim stvarnostima uopšte nismo, znaš, u braku.

HERMIONA:

Rone, šta god da te tišti, imam još samo deset minuta pre nego što dođu goblini da razgovaramo o bezbednosnim merama u Gringotsu…

RON:

Mislim, toliko smo dugo zajedno… i toliko smo već u braku… mislim, baš dugo…

HERMIONA:

Ako je to tvoj način da mi kažeš kako želiš da raskinemo bračnu zajednicu, Rone, probošću te ovim perom, samo da znaš.

RON:

Ućuti. Hoćeš li bar jednom da ućutiš? Hoću da organizujem jedno od onih obnavljanja bračnih zaveta o kojima sam čitao. Da obnovimo venčanje. Šta kažeš na to?

HERMIONA (*topeći se jedva primetno*):

Hoćeš ponovo da se oženiš mnome?

RON:

Pa, bili smo baš mladi kad smo to prvi put obavili i bio sam trešten

pijan… istini za volju, malo toga se sećam i… pravo da ti kažem… ja te volim, Hermiona Grejndžer, i ma šta nam vreme govorilo…. voleo bih da dobijem priliku da to kažem pred mnogim ljudima. Ponovo. I to trezan.

Ona ga gleda, osmehuje se, privlači ga k sebi i ljubi ga.

HERMIONA:

Baš si sladak.

RON:

A ti imaš ukus karamela…

HERMIONA *se smeje.* HARI, DŽINI *i* DRAKO *ulaze u prostoriju baš kada se njih dvoje primiću da bi se ponovo poljubili.*

Oni se brže-bolje razdvajaju.

HERMIONA:

Hari, Džini i… ovaj… Drako… baš mi je drago što vas vidim…

HARI:

Snovi. Ponovo su počeli, to jest nisu ni prestali.

DŽINI:

A Albus je nestao. Ponovo.

DRAKO:

I Skorpijus. Mek Gonagalova je pretresla čitavu školu. Nema ih.

HERMIONA:

Odmah ću pozvati Aurore, ima da…

RON:

Ne, nećeš, sve je u redu. Albus… video sam ga sinoć. Sve je u redu.

DRAKO:

Gde?

Svi se okreću ka RONU *i on je na trenutak zatečen, ali ipak nastavlja da ćereta.*

RON:

Popio sam nekoliko vatroviskija s Nevilom u Hogsmidu… umemo mi tako, ponekad… da damo sebi malo oduška… i vraćamo ti se mi… prilično kasno, u sitne sate, i pokušavamo da prokljuvimo kojim bih flu-kaminom mogao da se poslužim, jer ponekad, kad popijete, ne želite da idete baš onim tesnim… ili onim koji puno vijugaju, pa ni onim koji…

DŽINI:

Rone, možeš li da pređeš na stvar pre nego što te svi skupa zadavimo?

RON:

On nije pobegao… malo se osamio… zabavlja se sa starijom devojkom…

HARI:

Starijom devojkom?

RON:

I to baš zgodnom… ima predivnu srebrnastu kosu. Video sam ih zajedno na krovu, blizu sovarnika, a i Skorpijus je bio tamo, valjda da im drži sveću. Baš me je obradovalo kad sam video kako se lepo poslužio mojim ljubavnim napitkom.

HARIJU *nešto pada na pamet.*

HARI:

Njena kosa… da li je bila srebrnasto-plava?

RON:

Tako je… srebrna i plava… aha.

HARI:

On misli na Delfi Digori, nećaku… Amosa Digorija.

DŽINI:

Je li ovo opet u vezi sa Sedrikom?

HARI *ne progovara, već mahnito razmišlja.*

HERMIONA *se zabrinuto osvrće po sobi, a zatim dovikuje kroz vrata.*

HERMIONA:

Etel! Otkaži goblinima!

Treći čin

Scena osamnaesta

DOM ZA STARE VEŠTICE I ČAROBNJAKE „SV. OSVALD”, AMOSOVA SOBA

HARI *ulazi u prostoriju, isukanog štapića, a za njim i* DRAKO.

HARI:

Gde su?

AMOS:

Hari Poter! A šta mogu da učinim za vas, gospodine? I Drako Melfoj. Kakva čast!

HARI:

Znam kako si iskoristio moga sina.

AMOS:

Ja iskoristio tvog sina?! Ne. Vi, gospodine… vi ste iskoristili mog prelepog sina.

DRAKO:

Govori… i to smesta… Gde su Albus i Skorpijus? Ili ćeš snositi najteže posledice.

AMOS:

Ali otkud bih ja znao gde su oni?

DRAKO:

Čuj, čiča, nemoj sad da se vadiš na senilnost. Znamo da si mu slao sove.

AMOS:

Nisam uradio ništa slično.

HARI:

Amose, nisi isuviše star za Askaban. Pre nestanka su poslednji put viđeni na vrhu hogvortske kule, s tvojom nećakom.

AMOS:

Pojma nemam o čemu… (*Zastaje na trenutak, zbunjen.*) Mojom nećakom?

HARI:

Nema toga što ti ne bi uradio, je li…? Da, s tvojom nećakom, poričeš li da je ona bila tamo po tvom izričitom naređenju?

AMOS:

Da, poričem… ja nemam nećaku.

HARI *je zatečen.*

DRAKO:

Da, imaš, bolničarka je, radi ovde. Tvoja nećaka… Delfini Digori.

AMOS:

Znam da nemam nećaku, jer nikada nisam imao ni braće ni sestara. A ni moja žena.

DRAKO:

Moramo da saznamo ko je ona… i to smesta!

Treći čin

Scena devetnaesta

HOGVORTS, TEREN ZA KVIDIČ

Najpre vidimo DELFI, *koja uživa u svakom trenutku svog razotkrivenog identiteta. Nelagodu i nesigurnost zamenio je osećaj čiste moći.*

ALBUS:

Zašto smo došli na teren za kvidič?

DELFI *samo ćuti.*

SKORPIJUS:

Tročarobnjački turnir! Treći podvig. Lavirint. Ovde se nalazio lavirint. Vraćamo se po Sedrika.

DELFI:

Da, vreme je da jednom zasvagda poštedimo onog drugog. Vratićemo se po Sedrika i tako ćemo vas postaviti poredak kakav si i ti imao prilike da vidiš, Skorpijuse…

SKORPIJUS:

Pakao. Ti bi da ponovo uspostaviš pakao?

DELFI:

Hoću da se vrati čista i jaka magija. Hoću preporod Mraka.

SKORPIJUS:

Ti želiš Voldemorov povratak?

DELFI:

On je jedini pravi vladar čarobnjačkog sveta. On će nam se vratiti. E pa, pošto ste se vi pobrinuli za to da prva dva podviga budu donekle prezasićena magijom — u oba postoje bar dve posete iz budućnosti, nemam nameru da rizikujem da me neko otkrije ili mi odvuče pažnju. Treći podvig je čist, zato hajde da počnemo od njega, važi?

ALBUS:

Nećemo ga zaustaviti… na šta god nas ti primorala… znamo da on mora da osvoji turnir zajedno s mojim tatom.

DELFI:

Ne želim da ga samo zaustavite. Želim da ga ponizite. Mora da izleti iz tog lavirinta go, na metli od ružičastih pernatih pajalica. Poniženje vas je i ranije odvelo tamo, pa će nas ono tamo i vratiti. A proročanstvo će biti ispunjeno.

SKORPIJUS:

Nisam ni znao da postoji neko proročanstvo. Kakvo sad proročanstvo?

DELFI:

Skorpijuse, ti si video poredak kakav treba upostaviti, a danas ćemo se pobrinuti da se on ponovo uspostavi.

ALBUS:

Ne, nećemo. Nećemo te poslušati. Ko god da si. Šta god tražila od nas.

DELFI:

Naravno da hoćete.

ALBUS:

Moraćeš da koristiš Kontrolišuću kletvu. Moraćeš ti da upravljaš mnome.

DELFI:

Ne. Da bi se ispunilo proročanstvo, to moraš sam da uradiš, a ne da neko upravlja tobom kao marionetom. Ti moraš poniziti Sedrika, i zato Kontrolišuća kletva neće poslužiti… moraću da te nateram na drugi način.

Ona izvlači štapić. Upire njime u ALBUSA, *koji prkosno isturi bradu.*

ALBUS:

Čik da te vidim.

DELFI *gleda u njega. A zatim okreće svoj štapić ka* SKORPIJUSU.

DELFI:

I hoćeš.

ALBUS:

Ne!

DELFI:

Da, baš kao što sam i mislila… ovo te mnogo više plaši.

SKORPIJUS:

Albuse, šta god da mi uradi… ne smemo joj dozvoliti da…

DELFI:

Krucio!

SKORPIJUS *urliče od bola.*

ALBUS:

Ima da te…

DELFI (*smejući se*):

Šta?! Šta, za ime sveta, misliš da možeš da mi uradiš? Ti, bruka čarobnjačkog sveta? Porodična sramota? Večito onaj drugi? Hoćeš da me sprečiš da povredim tvog jedinog prijatelja? Onda uradi ono što ti kažem.

Gleda u ALBUSA, *ali njegov pogled je i dalje prkosan.*

Nećeš? *Krucio!*

ALBUS:

Stani. Molim te.

KREJG *dotrči do njih, sav užurban.*

KREJG BOUKERS MLAĐI:

Skorpijuse! Albuse! Svi vas traže…

ALBUS:

Krejg. Beži. Pozovi pomoć!

KREJG BOUKER MLAĐI:

Šta se ovde događa?

DELFI:

Avada Kedavra!

DELFI *odašilje zrak zelene svetlosti preko pozornice… on odbaci Krejga… i istog časa ga ubije. Vlada muk. Muk koji dugo traje.*

Zar ne shvatate? Ovo nije dečja igra. Vas dvojica ste mi korisni, ali vaši drugari nisu.

ALBUS *i* SKORPIJUS *gledaju* KREJGOVO *telo — a misli im obuzima pakao.*

Trebalo mi je mnogo vremena da otkrijem tvoju slabost, Albuse Poteru. Mislila sam da je to ponos, zatim da je posredi potreba da zadiviš oca, ali onda sam shvatila da imaš istu slabost kao i tvoj otac: prijateljstvo. Uradićeš tačno ono što ti budem rekla, inače će Skorpijus umreti, baš kao što je i onaj drugi poginuo.

Obojicu ih odmerava.

Voldemor će se vratiti, a Predskazivačica će mu biti desna ruka. Baš kao

što je predskazano. „Kad onog drugog poštede, kad se vreme okrene, kad neviđena deca pobiju svoje očeve: tada će Mračni gospodar iz počinka da se prene.”

Osmehuje se, a zatim silovito privuče SKORPIJUSA *k sebi.*

Sedrik je taj „drugi”, a Albus je…

Onda i ALBUSA *silovito privlači k sebi.*

…neviđeno dete koje će ubiti svoga oca time što će promeniti vremenski tok, i tako povratiti Mračnog gospodara.

Vremenski okretač počinje da se obrće. Ona im privlači ruke na njega.

Sad!

Nagli blesak. Silovit prasak.

Vreme staje. Zatim se okreće, na sekundu se premišlja, a onda počinje da teče unazad, najpre polako…

Potom ubrzava.

Naposletku se čuje nekakav usisavajući zvuk.

A zatim jedno TRAS.

Treći čin

Scena dvadeseta

TROČAROBNJAČKI TURNIR, LAVIRINT, 1995.

Lavirint je spirala sastavljena od živica koje se neprekidno pomeraju. DELFI *odlučno korala kroz njega. Za sobom vuče* ALBUSA *i* SKORPIJUSA. *Ruke su im vezane, a noge nevoljno vuku.*

LUDO TORBAR:

Dame i gospodo… momci i devojke… predstavljam vam… najveći… fantastični… i neponovljivi… TROČAROBNJAČKI TURNIR.

Čuje se glasno klicanje. DELFI *skreće levo.*

Ako ste sa Hogvortsa, uskliknite da vas čujem.

Čuje se glasno klicanje.

Ako ste iz Durmstranga — uskliknite da vas čujem.

Čuje se glasno klicanje.

A AKO STE SA BOBATONSA, USKLIKNITE DA VAS ČUJEM.

Čuju se gromoglasni pokliči.

DELFI *i dečaci su primorani da požure, jer se živica zatvara iza njih.*

Francuzi nam najzad pokazuju šta znaju i umeju. Dame i gospodo, predstavljam vam… poslednji Tročarobnjački zadatak. Lavirint tajni, bolest nekontrolisane tame, jer je ovaj lavirint… živ. Živ je.

VIKTOR KRUM *prolazi preko pozornice, probijajući se kroz lavirint.*

A zašto bi rizikovali da kroče u ovaj živi košmar? Zato što se u ovom lavirintu krije pehar… i to ne bilo koji pehar… Da, Tročarobnjački trofej počiva unutar ovog rastinja.

DELFI:

Gde je on? Gde je Sedrik?

Jedna živica umalo prepolovi ALBUSA *i* SKORPIJUSA.

SKORPIJUS:

I živice pokušavaju da nas ubiju? Ovo postaje sve bolje.

DELFI:

Držite korak, inače ćete snositi posledice.

LUDO TORBAR:

Pogibelji je mnogo, ali nagrade su nadohvat ruke! Ko će uspeti da se probije do kraja? Ko će posustati pred poslednjom preprekom? Šta sve vreba naše junake? Vreme će pokazati, dame i gospodo, vreme će pokazati.

Oni odmiču kroz lavirint, DELFI *vuče za sobom* SKORPIJUSA *i* ALBUSA.
Dok ona ide ispred njih, dečaci najzad imaju priliku da porazgovaraju.

SKORPIJUS:

Albuse, moramo nešto da učinimo.

ALBUS:

Znam, ali šta? Polomila nam je štapiće, vezani smo, i preti da će te ubiti.

SKORPIJUS:

Ja sam spreman da umrem, ako će to sprečiti Voldemorov povratak.

ALBUS:

Jesi li?

SKORPIJUS:

Nećeš morati dugo da žališ za mnom, čim mene ubije, ubiće i tebe.

ALBUS (*očajnički*)**:**

Mana vremenskog okretača je petominutni rok. Učinimo sve što možemo da odugovlačimo dok ne istekne vreme.

SKORPIJUS:

Nećemo uspeti.

Dok još jedan zidodživice menja pravac staze, DELFI *privlaci* ALBUSA i *SKORPIJUSA k sebi. Nastavljaju da se probijaju kroz taj lavirint očaja.*

LUDO TORBAR:

A sada da vas podsetim na trenutnu rang-listu! Prvo mesto dele — gos'n Sedrik Digori i gos'n Hari Poter. Na drugom mestu je… gos'n Viktor Krum! A na trećem mestu… sacre bleu, gospođica Fler Delaker.

Iznenada, ALBUS *i* SKORPIJUS *u trku izranjaju iz jedne živice.*

ALBUS:

Kud li je nestala?

SKORPIJUS:

Zar je bitno? Šta misliš, kuda da krenemo?

DELFI *se izdiže iza njih. Leti, i to bez metle.*

DELFI:

Vi sirota stvorenja.

Baci dečake na zemlju.

Mislite da možete da mi umaknete.

ALBUS (*zapanjeno*)**:**

Ti čak… nemaš ni metlu!

DELFI:

Metle… kabasti i nepotrebni predmeti. Prošlo je tri minuta. Preostala su nam još dva. Učinićete ono što vam kažem.

SKORPIJUS:

Ne. Nećemo.

DELFI:

Misliš da možete da se izborite sa mnom?

SKORPIJUS:

Ne. Ali možemo da ti prkosimo. Makar nas koštalo života.

DELFI:

Proročanstvo mora biti ispunjeno. Mi ćemo ga ispuniti.

SKORPIJUS:

Proročanstva je moguće i osujetiti.

DELFI:

Grešiš, dete, proročanstva su budućnost.

SKORPIJUS:

Ali ako je proročanstvo neizbežno, zašto pokušavamo da utičemo na njega? Tvoja dela protivreče tvojim mislima… vučeš nas kroz ovaj lavirint jer veruješ da treba pomoći da se ovo proročanstvo obistini… a po toj logici, proročanstva je moguće i osujetiti… sprečiti.

DELFI:

Previše pričaš, dete. *Krucio!*

SKORPIJUSA *prožima bol.*

ALBUS:

Skorpijuse!

SKORPIJUS:

Želeo si iskušenje, Albuse. E pa, evo ga, i odolećemo mu.

ALBUS *gleda u* SKORPIJUSA, *najzad svestan šta mora da učini. Klima glavom.*

DELFI:

Onda ćete umreti!

ALBUS (*pun sebe*).

Da, hoćemo. I to drage volje, znajući da smo te time osujetili.

DELFI *se uzdiže — kipteći od gneva.*

DELFI:

Nemamo vremena za ovo. *Kruci…*

TAJANSTVENI GLAS:

Ekspeliarmus!

Prasak. DELFI *izleće štapić iz ruku.*

SKORPIJUS *zapanjeno gleda.*

Brahijabindo!

I DELFI *je svezana,* SKORPIJUS *i* ALBUS *se istovremeno osvrću i zapanjeno gledaju u pravcu iz kojeg su bačene čini: u mladog, zgodnog momka od sedamnaestak godina,* SEDRIKA.

SEDRIK:

Ne prilazite bliže.

SKORPIJUS:

Ali ti si…

SEDRIK:

Sedrik Digori. Čuo sam vrisku i morao sam da dođem. Predstavite se, zveri, pa da se borimo.

ALBUS *se osvrće, zapanjen.*

ALBUS:

Sedrik?

SKORPIJUS:

Spasao si nas.

SEDRIK:

Jeste 11 i vi deo podviga? Ili ste prepreka? Govorite. Moram li i vas da porazim?

Tajac.

SKORPIJUS:

Ne. Samo treba da nas oslobodiš. To je deo podviga.

SEDRIK *razmišlja, pokušavajući da dokučije li u pitanju zamka, a zatim zamahuje štapićem.*

SEDRIK:

Emancipare! Emancipare!

Oslobađa dečake. I sada mogu da produžim?

Da odem do kraja lavirinta?

Dečaci gledaju u SEDRIKA… *srce im se slama.*

ALBUS:

Bojim se da moraš da odeš do kraja lavirinta.

SEDRIK:

Tako ću i učiniti.

SEDRIK *se udaljava, pun samopouzdanja.* ALBUS *gleda za njim… očajnički želi nešto da kaže, ali ne zna šta.*

ALBUS:

Sedriče…

SEDRIK *se okreće ka njemu. Tvoj tata te mnogo voli.*

SEDRIK:

Molim?

Iza njih, DELFI *počinje da se kreće. Puzi po zemlji.*

ALBUS:

Samo sam mislio da bi trebalo to da znaš.

SEDRIK:

Dobro. Ovaj, hvala.

SEDRIK *gleda u* ALBUSA *još koji trenutak, a zatim produži.* DELFI *izvlači vremenski okretač iz svoje odore.*

SKORPIJUS:

Albuse.

ALBUS:

Ne. Čekaj…

SKORPIJUS:

Vremenski okretač se obrće… vidi šta ona radi… Ne smemo dozvoliti da nas ostavi ovde.

ALBUS *i* SKORPIJUS *hitaju ne bi li dotakli vremenski okretač.*

Nagli blesak. Silovit prasak.

Vreme staje. Zatim se okreće, na sekundu se premišlja, a onda počinje da teče unazad, najpre polako…

A potom ubrzava.

Albuse…

ALBUS:

Šta smo to učinili?

SKORPIJUS:

Morali smo i mi da pođemo s vremenskim okretačem, morali smo da pokušamo da je zaustavimo.

DELFI:

Da me zaustavite? Zar mislite da ste me zaustavili? Dosta mi je ovoga. Možda ste mi uništili šansu da uz pomoć Sedrika učinim ovaj svet mračnijim, ali možda si i ti u pravu, Skorpijuse… možda je moguće sprečiti proročanstva, možda je moguće osujetiti ih. Ali nema nikakve

sumnje sam već sita pokušaja da vas dvojicu nesposobnjakovića iskoristim u bilo koje svrhe. Nemam nameru da na vas trošim dragocene sekunde. Vreme je da pokušam nešto novo.

Ona razbija vremenski okretač. On se rasprsne u hiljadu komadića. DELFI *se ponovo diže uvis. Radosno se smeje dok se hitro udaljava od njih.*

Dečaci pokušavaju da je sustignu, ali nemaju nikakve izglede. Ona leti, a oni trče.

ALBUS:

Ne… Ne… Ne možeš…

SKORPIJUS *se okreće i pokušava da sakupi komadiće vremenskog okretača.*

Vremenski okretač? Uništen je?

SKORPIJUS:

Potpuno. Zaglavili smo ovde. U prošlosti. Ko zna u kom vremenu se nalazimo. I ko zna šta ona namerava da uradi.

ALBUS:

Hogvorts izgleda isto.

SKORPIJUS:

Da. I ne smeju da nas vide. Hajdemo odavde pre nego što nas neko primeti.

ALBUS:

Moramo da je zaustavimo, Skorpijuse.

SKORPIJUS:

Znam da moramo… ali kako?

Treći čin

Scena dvadeset prva

DOM ZA STARE VEŠTICE I ČAROBNJAKE „SV. OSVALD”, DELFINA SOBA

HARI, HERMIONA, RON, DRAKO *i* DŽINI *osvrću se oko sebe u prostom sobičku s hrastovim panelima na zidovima.*

HARI:

Sigurno je bacila Zbunjujuće čini na njega. Na sve njih. Lagala je da je bolničarka, lagala je da je njegova nećaka.

HERMIONA:

Upravo sam se čula s Ministarstvom — nemaju nikakve podatke o njoj. Ona je senka.

DRAKO:

Specialis revelio!

Svi se okreću i gledaju u DRAKA.

Pa, vredelo je pokušati, šta vi čekate? Ništa ne znamo, stoga nam ne preostaje ništa drugo nego da se nadamo da će nam ova soba nešto otkriti.

DŽINI:

Gde je ovde mogla bilo šta da sakrije? Soba joj je baš spartanska.

RON:

Ove daske na zidu, ove daske sigurno nešto skrivaju.

DRAKO:

Ili možda krevet.

DRAKO *proučava krevet,* DŽINI *lampu, a ostali drvene zidove.*

RON (*uzvikuje, lupkajući po zidovima*):

Šta krijete? Šta je iza?

HERMIONA:

Možda bi načas svi trebalo da zastanemo i razmislimo šta je…

DŽINI *odšrafljuje cilindar petrolejke. Čuje se zvuk nalik izdisaju.*

A zatim siktave reči. Svi se okreću ka njoj.

Šta to bi?

HARI:

To je… nešto što ne bi trebalo da razumem… to je nemušti jezik.

HERMIONA:

A šta kaže?

HARI:

Kako to da sam…? Nisam mogao da razumem nemušti jezik otkako je Voldemor umro.

HERMIONA:

Niti te je boleo ožiljak.

HARI *gleda u* HERMIONU.

HARI:

Kaže: „Dobro došla, Predskazivačice.” Mislim da moram da joj kažem

da se otvori…

DRAKO:

Onda joj reci.

HARI *zažmuri. Progovara na nemuštom jeziku.*

Soba oko njih se preobražava, postaje sve mračnija i čemernija.

Sa svih strana po zidovima iskače mnoštvo oslikanih gmizavih zmija.

Na njima je, fluorescentnom bojom, ispisano proročanstvo.

Šta je ovo?

RON:

„Kad onog drugog poštede, kad se vreme okrene, kad neviđena deca pobiju svoje očeve: tada će Mračni gospodar iz počinka da se prene.”

DŽINI:

Proročanstvo. Novo proročanstvo.

HERMIONA:

Sedrik… Sedrika su nazvali „onaj drugi”.

RON:

Kad se vreme okrene — ona ima vremenski okretač, zar ne? Svi se najednom snužde.

HERMIONA:

Mora da ga ima.

RON:

Ali šta će joj Skorpijus i Albus?

HARI:

Jer sam ja roditelj… koji nije video svoje dete. Koji nije razumeo svoje dete.

DRAKO:

Ko je ona, kad je toliko opsednuta svima nama?

DŽINI:

Mislim da ja znam odgovor na to.

Svi se okreću ka njoj. Ona upire prstom uvis… Svi se još više snužde i obuzima ih strah.

Na svim zidovima oko publike pojavljuju se reči — opasne, užasne reči.

„Ja ću preporoditi Tamu. I vratiću svoga oca.”

RON:

Ne. Nemoguće da je ona…

HERMIONA:

Kako je to uopšte… moguće?

DRAKO:

Voldemor je imao kćer?

Svi gledaju uvis, prestravljeni. DŽINI *uhvati* HARIJA *za ruku.*

HARI:

Ne, ne, ne. Ne to. Sve, samo ne to.

Zavesa.

PAUZA

ČETVRTI ČIN

Četvrti čin

Scena prva

MINISTARSTVO MAGIJE, VELIKA SALA ZA SASTANKE

Čarobnjaci i veštice sa svih strana naviru u veliku salu za sastanke. HERMIONA *stupa na podijum navrat-nanos sklepan. Podiže štapić, zahtevajući tišinu. I nastupa tišina. Iznenađena je s koliko malo truda joj je to pošlo za rukom. Osvrće se oko sebe.*

HERMIONA:

Hvala vam. Toliko sam srećna što ste se u tolikom broju okupili na mojoj… drugoj… vanrednoj sednici. Moram da vam saopštim nešto… molila bih vas da sva pitanja — a biće ih mnogo — ostavite za kraj mog izlaganja.

Kao što mnogi od vas znaju, u Hogvortsu je pronađeno telo. Zvao se Krejg Bouker. Bio je dobar mladić. Nemamo pouzdanih informacija o tome ko je odgovoran za taj čin, ali smo juče pretražili „Sv. Osvalda". U jednoj prostoriji otkrili smo dve stvari — prvo, proročanstvo koje obećava… povratak tame… i drugo, ispisano na tavanici, objavu… da je Mračni gospodar imao… da je Voldemor imao dete.

Ta vest potresa sve prisutne.

I dalje ne znamo sve pojedinosti. Tek smo pokrenuli istragu — ispitujemo sve koji su imali veze sa Smrtožderima… Zasad nismo pronašli nikakav zapis koji potvrđuje postojanje deteta, ili samog proročanstva… ali čini se da ima istine u tome. To dete je skrivano od čarobnjačkog sveta i sada je — pa, ona je sada…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ona? Ćerka? On je imao ćerku?

HERMIONA:

Da. Ćerku.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

A da li je ona pritvorena?

HARI:

Profesorka, zamolila je da ne postavljate pitanja.

HERMIONA:

U redu je, Hari. Ne, profesorka, to umnogome pogoršava stvari. Bojim se da nemamo nikakvog načina da je privedemo. Pa čak ni da je sprečimo da bilo šta učini. Ona je izvan našeg domašaja.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Ne možemo… ni da tragamo za njom?

HERMIONA:

Imamo dobar razlog da verujemo… da se sakrila — u vremenu.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Od svih nesmotrenih gluposti koje si mogla da učiniš, opet si zadržala vremenski okretač?

HERMIONA:

Profesorka, uveravam vas da…

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Sram te bilo, Hermiona Grejndžer.

HERMIONA *se trgne suočena s njenim gnevom.*

HARI:

Nemojte, nije to zaslužila. Imate pravo da budete besni. Svi vi. Ali ovo nije Hermionina krivica. Ne znamo kako se veštica dočepala vremenskog okretača. Niti da li joj ga je moj sin dao.

DŽINI:

Da li joj ga je naš sin dao. Ili mu ga je ukrala.

DŽINI *se pridružuje* HARIJU *na podijumu.*

PROFESORKA MEK GONAGAL:

Vaša solidarnost je za pohvalu, ali to ne znači da je vaš nemar zanemarljiv.

DRAKO:

Onda sam i ja odgovoran za taj nemar.

DRAKO *prilazi podijumu i staje pokraj* DŽINI. *Trenutak podseća na scenu u „Spartaku”. Među okupljenima se čuju zapanjeni uzdasi.*

Hermiona i Hari nisu učinili ništa loše, samo su pokušali sve nas da zaštite. Ako su oni krivi, kriv sam i ja.

HERMIONA *gleda postrance u svoju kohortu, ganuta. I* RON *im se pridružuje na podijumu.*

RON:

Samo bih rekao… nisam znao mnogo o tome, pa ne mogu da preuzmem odgovornost… i prilično sam siguran da naši klinci nisu imali ništa s tim… ali ako ova družina ovde stoji, onda ću ja da joj se pridružim.

DŽINI:

Niko ne može da dozna gde su… jesu li zajedno ili nisu. Uverena sam da će naši sinovi dati sve od sebe da je zaustave, ali…

HERMIONA:

Nismo digli ruke. Otišli smo do džinova. Do trolova. Do svih koje smo uspeli da pronađemo. Aurori napolju nadleću, tragaju, pričaju sa onima koji znaju tajne, slede one koji svoje tajne odbijaju da otkriju…

HARI:

Ali jedno je nepobitno: negde u našoj prošlosti jedna veštica pokušava da

izbriše sve što nam je znano… a mi možemo samo da čekamo… da čekamo trenutak kada će ona ili uspeti u svom pokušaju ili propasti.

PROFESORKA MEK GONAGAL:

A šta ako uspe?

HARI:

Onda će većina ljudi u ovoj prostoriji nestati — tek tako. Neće nas više biti, a Voldemor će ponovo vladati.

Četvrti čin

Scena druga

SEVEROZAPAD ŠKOTSKE, ŽELEZNIČKA STANICA U AVIMURU, 1981.

ALBUS *i* SKORPIJUS *sa zebnjom gledaju u* ŠEFA STANICE.

ALBUS:

Zar ne misliš da bi jedan od nas dvojice trebalo da popriča s njim?

SKORPIJUS:

Zdravo, gos'n Šefe Stanice. Gos'n Normalče. Jedno pitanje: da niste možda videli da je ovuda prošla leteća veštica? I, usput, koja je ovo godina? Upravo smo pobegli s Hogvortsa jer smo se bojali da ćemo poremetiti prošlost, a ovo ti deluje u redu?

ALBUS:

Znaš li šta me najviše nervira? Tata će pomisliti da smo to namerno uradili.

SKORPIJUS:

Stvarno, Albuse? Mislim, stvarno, stvarno? Mi smo… zarobljeni… izgubljeni u vremenu… verovatno zauvek… a ti se brineš šta će tvoj tata da misli o tome? Stvarno nikada neću razumeti vas dvojicu.

ALBUS:

Mnogo toga treba razumeti. Moj otac je prilično komplikovan tip.

SKORPIJUS:

A ti nisi? Ne bih da raspravljam o tvom ukusu kad su žene u pitanju, ali

svidela ti se… pa…

Obojica znaju na koga misli.

ALBUS:

Jeste, zar ne? Mislim, ono što je uradila Krejgu…

SKORPIJUS:

Hajde da ne razmišljamo o tome. Daj da se pozabavimo time što nemamo štapiće, nemamo metle, jednostavno nemamo način da se vratimo u svoj svet. Preostaje nam samo naša domišljatost i… ne, to je sve, samo naša domišljatost… a moramo da je zaustavimo!

ŠEF STANICE (s *jakim škotskim naglaskom*):

Malci, znate l’ da voz do Starog Čađavišta kasni?

SKORPIJUS:

Molim?

ŠEF STANICE:

Ak’ čekate n’ voz z’ Staro Čađavište, moral’ b’ znat’ da kasni. Rad’vi n’ pruzi. Piš’ vam n’ izmenjen’m vozn’m redu.

On gleda u njih, a oni mu zbunjeno uzvraćaju pogled. Onda se mršti i pruža im izmenjeni red vožnje.

Kasni.

ALBUS *ga uzima i proučava. Izraz lica mu se menja dok shvata nešto neverovatno bitno.* SKORPIJUS *za to vreme samo zuri u* ŠEFA STANICE.

ALBUS:

Znam kuda je otišla.

SKORPIJUS:

Razumeo si ga?

ALBUS:

Pogledaj datum. Na redu vožnje.

SKORPIJUS *se naginje i čita.*

SKORPIJUS:

Trideseti oktobar, 1981. Dan pred Noć veštica, pre trideset devet godina. Ali… zašto je ovde? Ah.

SKORPIJUS *se sneveseli u trenutku kad to shvati.*

ALBUS:

Smrt mojih babe i dede. Napad na mog oca dok je još bio beba… Trenutak kada se Voldemorova kletva odbila i pogodila njega samog. Ona ne pokušava da sprovede svoje proročanstvo — nego da osujeti ono veliko.

SKORPIJUS:

Veliko?

ALBUS:

„Onaj ko ima moć da porazi Mračnog gospodara približava se…”

SKORPIJUS *mu se pridružuje.*

SKORPIJUS i ALBUS:

„…rođen od onih koji su mu triput prkosili, rođen u trenutku umiranja sedmog meseca…”

Sa svakom rečju SKORPIJUSOVO *lice je sve neveselije.*

SKORPIJUS:

Za sve sam ja kriv. Ja sam joj rekao da proročanstva mogu da se osujete… ja sam joj ukazao na to da je cela logika proročanstava problematična…

ALBUS:

Za dvadeset četiri sata, Voldemor će baciti kletvu na sebe, pokušavajući da ubije bebu Harija Potera. Delfi pokušava da spreči tu kletvu. Sama će ubiti Harija. Moramo da odemo u Godrikovu dolinu. I to smesta.

Četvrti čin

Scena treća

GODRIKOVA DOLINA, 1981.

ALBUS i SKORPIJUS *idu centrom Godrikove doline, gusto naseljenim i prelepim seocetom.*

SKORPIJUS:

Pa, koliko vidim, ni traga od bilo kakvog napada.

ALBUS:

Ovo je Godrikova dolina?

SKORPIJUS:

Otac te nikada nije doveo ovamo?

ALBUS:

Ne, pokušao je nekoliko puta, ali sam ja odbio.

SKORPIJUS:

Dobro, sad nemamo vremena za obilazak — valja spasti svet od krvožedne veštice — ali obrati pažnju: Crkva Sv. Džeroma…

Crkva postaje vidljiva kada on rukom ukaže na nju.

ALBUS:

Veličanstvena je.

SKORPIJUS:

Groblje Sv. Džeroma je, navodno, prepuno duhova (pokazuje u drugom smeru), a tamo će u budućnosti biti statue Harija i njegovih roditelja…

ALBUS:

Moj tata ima statuu?

SKORPIJUS:

A, pa, ne još. Ali imaće je. Nadajmo se. A ovo… ovo je kuća u kojoj je živela, u kojoj živi Batilda Torbarka…

ALBUS:

Ona Batilda Torbarka? Batilda Torbarka što je napisala Istoriju magije?

SKORPIJUS:

Baš ta. O, čoveče, eno je. Oho-ho! Jeeej! Moja štreberština mi ne da mira.

ALBUS:

Skorpijuse!

SKORPIJUS:

I, evo ga…

ALBUS:

Dom Džejmsa, Lili i Harija Potera…

Mlad, privlačan par napušta kuću sa bebom u kolicima. ALBUS *kreće prema njima, ali ga* SKORPIJUS *povuče nazad.*

SKORPIJUS:

Ne smeju da te vide, Albuse, to može da poremeti vremenski tok, a to nećemo da radimo — bar ne ovaj put.

ALBUS:

Ali to znači da ona još nije… Uspeli smo… Ona ih nije…

SKORPIJUS:

I šta sad da radimo? Da se spremimo za boj s njom? Jer ona je prilično… žestoka.

ALBUS:

Da. Nismo ovo baš najbolje promislili, zar ne? Šta sad da radimo? Kako da zaštitimo mog tatu?

Četvrti čin

Scena četvrta

MINISTARSTVO MAGIJE, HARIJEVA KANCELARIJA

HARI *žurno prebira po svojim papirima.*

DAMBLDOR:

Dobro veče, Hari.

Pauza. HARI *diže pogled ka* DAMBLDOROVOM *portretu, bezizraznog lica.*

HARI:

Profesor Dambldor, u mojoj kancelariji? Počastvovan sam. Biće da je večeras kod mene glavna žurka.

DAMBLDOR:

Šta to radiš?

HARI:

Pregledam izveštaje, proveravam da mi nije promaklo nešto što nije smelo. Prikupljam snagu da se borim, bar onoliko koliko možemo, pritom znam da se prava bitka vodi daleko od nas. Šta bih drugo mogao da radim?

Pauza. DAMBLDOR *ne progovara.*

Gde si bio, Dambldore?

DAMBLDOR:

Sada sam ovde.

HARI:

Ovde si sada kada smo gotovo izgubili bitku. Ili možda poričeš da će se Voldemor vratiti?

DAMBLDOR:

To je… moguće.

HARI:

Idi. Odlazi. Ne želim te ovde, ne trebaš mi. Kad god si mi bio najpotrebniji, nije te bilo. Triput sam se borio s njim bez tebe. Ako treba, suočiću se ponovo s njim — i to sam.

DAMBLDOR:

Hari, zar misliš da nisam želeo da se borim s njim umesto tebe? Poštedeo bih te, da sam mogao…

HARI:

„Ljubav nas čini slepim”? Znaš li ti uopšte šta to znači? Znaš li uopšte koliko je to bio loš savet? Moj sin… moj sin bije bitke za nas, baš kao što sam ja morao za tebe. A ja sam se pokazao kao loš otac baš kao ti prema meni. Ostavio sam ga tamo gde se nije osećao voljenim… usadio u njega jed i gorčinu, i trebaće mu godine da shvati…

DAMBLDOR:

Ako misliš na Šimširovu ulicu, onda…

HARI:

Tamo sam proveo godine — godine! — u samoći, ne znajući ni šta sam, ni zašto sam tamo, ne znajući čak ni da li je ikome stalo do mene!

DAMBLDOR:

Ja… nisam želeo da se vežem za tebe…

HARI:

Eto, čak i tada si štitio samog sebe!

DAMBLDOR:

Ne. Štitio sam tebe. Nisam želeo da te povredim…

DAMBLDOR *pokušava da pruži ruku kroz portret — ali ne može. Oči mu suze, ali on pokušava to da prikrije.*

No naposletku sam morao da te upoznam… imao si jedanaest godina, a već si bio veoma hrabar. Veoma dobar. Ne buneći se, koračao si stazom koja ti je bila zacrtana. Naravno da sam te voleo… i znao sam da će se to ponovo dogoditi… da ću nepopravljivo naškoditi onima koje volim. Ja nisam sposoban za ljubav… Nikada nisam voleo nekoga a da mu time nisam naudio.

Tajac.

HARI:

Manje bi me povredio da si mi onomad to rekao.

DAMBLDOR (*sada već otvoreno ridajući*)**:**

Bio sam slep. Eto šta ljubav čini. Nisam bio u stanju da vidim koliko bi ti značilo da čuješ kako te ovaj povučeni, prevrtljivi, opasni starac… voli.

Pauza. Obojica su preplavljena emocijama.

HARI:

Nije tačno da se nikada nisam bunio.

DAMBLDOR:

Hari, nema savršenog odgovora na ono što nas čeka u ovom nepredvidivom, uzbudljivom svetu. Savršenstvo je izvan domašaja čovečanstva, izvan domašaja magije. U svakom blistavom trenutku sreće krije se ta kap otrova: spoznaja da će se bol vratiti. Budi iskren prema onima koje voliš, pokaži svoj bol. Patiti je ljudski isto koliko i disati.

HARI:

To si mi već jednom rekao.

DAMBLDOR:

To je sve što večeras mogu da ti pružim.

Lagano se udaljava.

HARI:

Ne idi!

DAMBLDOR:

Oni koje volimo nikada nas sasvim ne napuste, Hari. Postoje stvari kojima čak ni smrt ne može ništa. Boja… uspomene… i ljubav.

HARI:

I ja sam tebe voleo, Dambldore.

DAMBLDOR:

Znam.

Odlazi. HARI *je sam. Ulazi* DRAKO.

DRAKO:

Jesi li znao da sam u onoj drugoj stvarnosti kojoj je Skorpijus prisustvovao ja bio šef Odseka za Sprovođenje magijskih zakona? Možda će uskoro ova prostorija pripadati meni. Jesi li dobro?

HARI *je obuzet svojom patnjom.*

HARI:

Uđi… povešću te u obilazak.

DRAKO *oklevajući ulazi u prostoriju. Zgroženo gleda oko sebe.*

DRAKO:

Doduše, stvar je u tome što… nikada nisam želeo da budem deo

Ministarstva. Čak ni kada sam bio mali. Moj otac je samo o tome sanjao — ali ja nisam.

HARI:

A čime si hteo da se baviš?

DRAKO:

Kvidičem. Ali nisam bio dovoljno dobar. Uglavnom sam samo želeo da budem srećan.

HARI *klima glavom.* DRAKO *ga još nekoliko trenutaka odmerava.*

Izvini, ćaskanje mi baš i ne ide od ruke. Da li bi ti smetalo da pređemo na ozbiljna pitanja?

HARI:

Nimalo. Kakva to — ozbiljna — pitanja?

Tajac.

DRAKO:

Zar misliš da je Teodor Not jedini koji je imao vremenski okretač?

HARI:

Šta?!

DRAKO:

Vremenski okretač koji je Ministarstvo zaplenilo bio je prototip. Načinjen od jeftinog metala. Naravno, on radi to što treba. Ali to što je mogao da te vrati u prošlost samo na pet minuta… to je bila ozbiljna mana… to nije nešto što bi mogao da prodaš pravim kolekcionarima Mračne magije.

HARI *shvata šta mu* DRAKO *govori.*

HARI:

On je radio za tebe?

DRAKO:

Ne. Za moga oca.. On je voleo da poseduje ono što niko drugi nema. Vremenski okretači u vlasništvu samog Ministarstva su mu — zahvaljujući Kreštavku — oduvek bili pomalo bezvezni. On je priželjkivao moć da putuje u prošlost dalje od jednog sata, želeo je mogućnost da se vrati godinama u prošlost. Nikada ga ne bi upotrebio. Mislim da mu je potajno i prijao svet bez Voldemora. Ali da, dao je da mu se izradi vremenski okretač.

HARI:

I jesi li ga ti zadržao?

DRAKO *mu pokazuje vremenski okretač.*

DRAKO:

Nema petominutni rok, i sija kao da je od zlata, baš kao što to Melfojevi vole. Zašto se smeškaš?

HARI:

Zbog Hermione Grejndžer. Zašto je sačuvala onaj prvi, iz straha da možda postoji još jedan. Mogao si da završiš u Askabanu zbog toga što si ga zadržao.

DRAKO:

Uzmi u obzir drugu mogućnost — zamisli da su ljudi znali da sam posedujem sredstvo da putujem kroz vreme. Zamisli kako bi to… potkrepilo izvesne glasine.

HARI *gleda u* DRAKA *i savršenoga razume.*

HARI:

Skorpijus.

DRAKO:

Mogli smo da imamo decu, ali je Astorija bila krhka. Krvni urok, i to ozbiljan. Njenog pretka su prokleli… a kletva se prenela i na nju. Znaš

već kako to ume da se javi posle nekoliko pokolenja…

HARI:

Žao mi je, Drako.

DRAKO:

Ja nisam želeo da narušimo njeno zdravlje, rekao sam joj da me nije briga ni ako će se loza Melfojevih ugasiti sa mnom — ma šta moj otac govorio. Ali Astorija… ona nije želela dete radi očuvanja loze Melfojevih, zarad čistokrvnosti ili slave, već radi nas. I tako se rodilo naše dete, Skorpijus… to nam je oboma bio najlepši dan u životu, iako je to mnogo oslabilo Astoriju. Zato smo se nas troje povukli iz javnosti. Želeo sam da ona sačuva snagu… i tako su počele da kruže glasine.

HARI:

Ne mogu ni da zamislim kako vam je bilo.

DRAKO:

Astorija je oduvek znala da neće dočekati starost. Želela je da mi ostavi nekoga kada nje više ne bude, zato što je… neverovatno samotno biti Drako Melfoj. Zauvek ću biti pod sumnjom. Ne možeš pobeći od prošlosti. Skrivajući sina od ovog sveta koji ne prestaje da se bavi glasinama i osudama, nisam ni slutio da ću mu natovariti mnogo goru sumnju na pleća od one koja je mene mučila.

HARI:

Ljubav nas zaslepljuje. Obojica smo pokušali svojim sinovima da pružimo ne ono što njima treba, već ono što je nama trebalo. Toliko smo bili zaokupljeni pokušajima da prepravimo sopstvenu prošlost da smo njima uništili sadašnjost.

DRAKO:

I zato ti je potrebno ovo čudo. Ja sam ga čuvao, jedva se odupirući porivu da ga upotrebim, iako bih dušu prodao za još jedan minut s Astorijom.

HARI:

O, Drako… ne smemo. Ne smemo da ga upotrebimo.

DRAKO *podiže pogled ka* HARIJU *i prvi put — negde na dnu te jame beznađa u kojoj su se obreli — oni gledaju jedan drugog kao da su prijatelji.*

DRAKO:

Moramo da ih pronađemo… makar trajalo vekovima, moramo pronaći svoje sinove…

HARI:

Nemamo pojma ni gde su, niti u kojem vremenu. Suludo je traganje kroz vreme ako nemamo pojma u kojem periodu ih treba tražiti. Ne, od ljubavi nema vajde, a bojim se ni od vremenskog okretača. Sada sve zavisi od naših sinova — jedino oni mogu da nas spasu.

Četvrti čin

Scena peta

GODRIKOVA DOLINA, ISPRED KUĆE DŽEJMSA I LILI POTER, 1981.

ALBUS:

A da kažemo mojim deki i baki?

SKORPIJUS:

Da neće doživeti da gledaju kako njihov sin odrasta?

ALBUS:

Dovoljno je ona snažna… znam da jeste… video si je.

SKORPIJUS:

Izgledala je veličanstveno, Albuse. A da sam na tvom mestu, i ja bih izgarao od želje da popričam s njom. Ali ona mora da bude sposobna da preklinje Voldemora za Harijev život, mora da veruje da će on poginuti, a ti si najveći mogući spojler koji otkriva da se to nije dogodilo…

ALBUS:

Dambldor. Dambldor je živ. Umešaćemo Dambldora. Uradićemo ono što si ti uradio sa Snejpom…

SKORPIJUS:

Možemo li da rizikujemo da on sazna da će tvoj tata preživeti? Da ima decu?

ALBUS:

On je Dambldor! On sve može da podnese!

SKORPIJUS:

Albuse, napisano je na stotine knjiga o tome šta je sve Dambldor mogao da zna, kako je to znao i zašto je sve to uradio. Ali neporeciva je istina da je… to što je uradio… morao da uradi… a ja neću da rizikujem da to

upropastimo. Ja sam mogao da zatražim pomoć jer sam bio u alternativnoj realnosti. Ali mi sada nismo u njoj. Mi smo u prošlosti. Ako smo išta naučili iz ovih avantura, to je da… ne možemo da popravimo vreme tako što ćemo stvoriti dodatne probleme. Prevelika je opasnost da ćemo, ako se ikome obratimo, ugroziti vremenski tok.

ALBUS:

Onda moramo da se… obratimo budućnosti. Moramo da pošaljemo poruku mom tati!

SKORPIJUS:

Ali nemamo sovu koja može da leti kroz vreme. A ni on nema vremenski okretač.

ALBUS:

Dostavimo li poruku mom ocu, on će naći način da se vrati ovamo. Makar sam napravio vremenski okretač.

SKORPIJUS:

A da mu usadimo sećanje — kao ona iz Sitazamisli — tako što ćemo stajati nad njim i poslati mu poruku, u nadi da će je se baš u pravom trenutku setiti. Doduše, mali su izgledi, ali… Da se nadvijemo nad bebu… i da iznova i iznova vičemo UPOMOĆ! UPOMOĆ! UPOMOĆ! Mislim, možda bismo time malčice istraumirali bebu…

ALBUS:

Samo malčice.

SKORPIJUS:

Malo traume nije ništa u poređenju s onim što se zbiva… a možda će se onda — kasnije — setiti naših lica kako mu viču…

ALBUS:

Upomoć.

SKORPIJUS *gleda u* ALBUSA.

SKORPIJUS:

U pravu si. To je užasna ideja.

ALBUS:

To ti je jedna od najgorih ideja svih vremena.

SKORPIJUS:

Setio sam se! Lično ćemo mu preneti upozorenje — pričekaćemo četrdeset godina, a zatim ćemo ga upozoriti…

ALBUS:

Nema šanse… čim Delfi prekroji vreme onako kako njoj odgovara, poslaće čitavu vojsku da nam uđe u trag… i da nas pobije…

SKORPIJUS:

Da se onda sakrijemo u neku rupu?

ALBUS:

Iako bi mi prijalo da se s tobom krijem u nekoj rupi narednih četrdeset godina… pronaći će nas. I onda ćemo izginuti, a vreme će biti zacrtano u pogrešnom toku. Ne. Treba nam nešto što možemo da kontrolišemo, znajući da će on to dobiti baš u pravom trenutku. Treba nam…

SKORPIJUS:

Nema ničega. Ipak, ako bih već morao da biram saputnika za povratak u vreme večite tame, odabrao bih tebe.

ALBUS:

Bez uvrede, ali ja bih odabrao nekog ogromnog, kome magija baš ide od ruke.

LILI *izlazi iz kuće s* BEBOM HARIJEM *u kolicima, a zatim ga pažljivo pokriva ćebencetom.*

Njegovo ćebe. Umotava ga u njegovo ćebence.

SKORPIJUS:

Pa, malo je sveže.

ALBUS:

Oduvek mi je govorio… da je to jedino što mu je preostalo od nje. Pogledaj samo kako ga brižno ušuškava… mislim da bi mu bilo drago da to čuje… voleo bih da mogu to da mu kažem.

SKORPIJUS:

A ja bih voleo da mogu svom tati da kažem… pa, ne znam baš tačno šta. Mislim da bih voleo da mu kažem kako sam povremeno hrabriji nego što mu se čini.

ALBUSU *nesto sine.*

ALBUS:

Skorpijuse — moj tata i dalje ima to ćebe.

SKORPIJUS:

To ne bi upalilo. Ako mu sada napišemo poruku na njemu, pa makar i malenu, prerano će je pročitati. I time će poremetiti vremenski tok.

ALBUS:

Šta znaš o ljubavnim napicima? Šta im je zajednički sastojak?

SKORPIJUS:

Između ostalog, biserni prah.

ALBUS:

Biserni prah je relativno redak sastojak, zar ne?

SKORPIJUS:

Uglavnom zato što je toliko skup. O čemu je reč, Albuse?

ALBUS:

Tata i ja smo se posvađali dan pre nego što sam krenuo u školu.

SKORPIJUS:

To znam. Ako se ne varam, tako smo se i uvalili u nevolje.

ALBUS:

Bacio sam njegovo ćebence na drugi kraj sobe. Ono je oborilo ljubavni napitak koji mi je ujka Ron dao u šali.

SKORPIJUS:

Duhovit neki tip.

ALBUS:

Napitak se prosuo i natopio ćebence, a ja igrom slučaja znam da mama

nije dala tati da dirne bilo šta u toj sobi otkako sam je ja napustio.

SKORPIJUS:

Pa šta?

ALBUS:

Pa, i u njihovom vremenu će uskoro biti Noć veštica, kao i u našem — a on mi je rekao da uvek pronađe to ćebence, da mora da ga ima uz sebe za Noć veštica — to je poslednje što mu je majka dala — prema tome, doći će da ga potraži, a kada ga pronađe…

SKORPIJUS:

Jok, i dalje ništa ne kapiram.

ALBUS:

Šta reaguje sa bisernim prahom?

SKORPIJUS:

Pa, kažu da, ako se pomešaju tinktura Poluskrivača i biserni prah… dolazi do sagorevanja.

ALBUS:

A da li je tinktura (*nije siguran kako se izgovara ta reč*) Poluskrivača vidljiva golim okom?

SKORPIJUS:

Nije.

ALBUS:

Dakle, ako bismo uzeli to ćebence i na njemu ispisali poruku tinkturom Poluskrivača, onda…

SKORPIJUS (*eureka!***):**

Ništa ne bi reagovalo s njim, sve dok ne bi došao u dodir s ljubavnim napitkom. U tvojoj sobi. U sadašnjosti. Tako mi Dambldora, pa to je sjajno.

ALBUS:

Još samo da smislimo gde da nađemo te… Poluskrivače.

SKORPIJUS:

Znaš, kružile su glasine da je Batilda Torbarka smatrala kako čarobnjaci i veštice ne treba da zaključavaju vrata svojih domova.

Vrata se širom otvaraju.

Glasine su bile tačne. Vreme je da ukrademo neke štapiće i bacimo se na spremanje napitka.

Četvrti čin

Scena šesta

KUĆA HARIJA I DŽINI POTER, ALBUSOVA SOBA

HARI *sedi na* ALBUSOVOM *krevetu. Ulazi* DŽINI *i gleda u njega.*

DŽINI:

Nisam očekivala da ću te ovde naći.

HARI:

Ne brini, ništa nisam dirao. Tvoja spomen-soba je netaknuta. (On se trgne) Izvini. Nespretno sam se izrazio.

DŽINI *ništa negovori, a* HARI *podiže pogled ka njoj.*

Znaš, proživeo sam mnoge užasne Noći veštica… ali ova je bez sumnje, u najmanju ruku… druga najčemernija…

DŽINI:

Pogrešila sam… što sam tebe okrivila. Uvek tebe optužujem da brzopleto donosiš zaključke, a onda sam je… Albus je nestao, a ja sam pretpostavila da si ti za to kriv. Žao mi je zbog toga.

HARI:

Zar misliš da nisam ja kriv?

DŽINI:

Hari, kidnapovala ga je moćna Mračna veštica, kako bi ti mogao da budeš kriv za to?

HARI:

Ja sam ga oterao od sebe. Pravo ka njoj.

DŽINI:

Možemo li da se ne ponašamo kao da smo već izgubili bitku?

DŽINI *klima glavom. HARI zaplače.*

HARI:

Žao mi je, Džin…

DŽINI:

Zar me ne slušaš? I meni je žao.

HARI:

Nije trebalo da preživim… bilo mi je suđeno da umrem… čak je i Dambldor to mislio… a ipak sam preživeo. Pobedio sam Voldemora. Svi ovi ljudi… svi oni… moji roditelji, Fred, Pedeset poginulih… a ja sam taj koji je preživeo? Kako? Sva ta razaranja… za sve sam ja kriv.

DŽINI:

Njih je ubio Voldemor.

HARI:

Ali šta da sam ga ranije zaustavio? Imam toliko krvi na svojim rukama. A sada su nam i sina oduzeli…

DŽINI:

On nije mrtav. Da li me čuješ, Hari? Nije mrtav.

Privija HARIJA *u naručje. Zavlada dug muk, ispunjen čistom tugom.*

HARI:

Dečak Koji Je Preživeo. Koliko je ljudi moralo da izgine za Dečaka-Koji-Je-Preživeo?

HARI *se na trenutak nesigurno ljulja. A zatim primeti ćebe. Prilazi mu.*

Znaš, ovo ćebence je jedino što mi je preostalo… kao uspomena na tu Noć veštica. To je sve po čemu mogu da ih se sećam. I premda sam…

Uzima ćebence. Otkriva da je puno rupa. Poraženo zuri u njega.

Prepuno je rupa. Ronov idiotski ljubavni napitak ga je skroz progoreo. Pogledaj ovo. Upropašćeno je. Upropašćeno.

Razvija ćebence. Vidi da progorele rupe nešto ispisuju. Iznenađen je.

Šta?

DŽINI:

Hari, tu… nešto… piše…?

Na drugom kraju pozornice se pojavljuju ALBUS *i* SKORPIJUS.

ALBUS:

„Tata…”

SKORPIJUS:

Počinjemo sa „tata”?

ALBUS:

Da zna da je od mene.

SKORPIJUS:

Ime mu je Hari. Trebalo bi da počnemo sa „Hari”.

ALBUS (*odlučno*):

Počećemo sa „tata”.

HARI:

„Tata”, da li ovde piše „tata”? Nije baš najčitkije…

SKORPIJUS:

„Tata, UPOMOĆ”.

DŽINI:

„U ponoć”? Da li tu piše „u ponoć”? A zatim… „Gori ova”.

HARI:

„Tata u ponoć Gori ova slina?” Ne. Ovo je neka… čudna neslana šala.

ALBUS:

„Tata, upomoć. Godrikova dolina.”

DŽINI:

Daj mi to. Bolje vidim od tebe. Da. „Tata, u ponoć gori ova”… ovo nije „slina”… tu piše „volina” ili možda — „dolina”? A zatim neke brojke… one su čitkije… „3… 1… 1… 0… 8… 1”. Da nije ovo jedan od onih normalskih brojeva telefona? Ili možda neke koordinare na mapi, ili…

HARI *diže pogled, dok mu se u glavi istovremeno sudara nekoliko misli.*

HARI:

Nije. To je datum. Trideset prvi oktobar, 1981. Dan kada su ubijeni moji roditelji.

DŽINI *gleda u* HARIJA, *a zatim ponovo u ćebence.*

DŽINI:

Tu ne piše „u ponoć”. Nego „upomoć”.

HARI:

„Tata. Upomoć. Godrikova dolina. 31/10/81.” To je poruka. Naš pametni sin mi je ostavio poruku.

HARI *poletno ljubi* DŽINI.

DŽINI:

Albus je ovo napisao?

HARI:

Rekao mi je mesto i vreme. Sada kada znamo gde je ona, znamo gde možemo da se borimo s njom.

Ponovo je poletno ljubi.

DŽINI:

Nismo ih još vratili.

HARI:

Poslaću sovu Hermioni. A ti pošalji sovu Draku. Reci im da nas čekaju u Godrikovoj dolini sa vremenskim okretačem.

DŽINI:

Rekao si „nas”, zar ne? Nemoj da ti je palo na pamet da se vratiš u prošlost bez mene, Hari.

HARI:

Naravno da i ti ideš s nama. Ukazala nam se prilika, Džini, i tako mi Dambldora — to je sve što nam treba — prilika.

Četvrti čin

Scena sedma

GODRIKOVA DOLINA

RON, HERMIONA, DRAKO, HARI *i* DŽINI *koračaju kroz Godrikovu dolinu u sadašnjosti. To je prometni trgovački gradić (mesto se tokom godina razvilo).*

HERMIONA:

Godrikova dolina. Prošlo je bar dvadeset godina…

DŽINI:

Da li mi se čini, ili ima mnogo više Normalaca…

HERMIONA:

Postalo je prilično popularno izletište.

DRAKO:

Ne čudi me — pogledaj ti te slamnate krovove. I jel’ ono zelena pijaca?

HERMIONA *prilazi* HARIJU — *koji se osvrće oko sebe, preplavljen emocijama pred tim prizorom.*

HERMIONA:

Sećate li se kad smo prošli put bili ovde? Ovo je baš kao nekad.

RON:

Baš kao nekad, izuzev ponekog nepoželjnog konjskog repa.

DRAKO *prepoznaje prozivku na svoj račun.*

DRAKO:

Smem li samo da kažem…?

RON:

Melfoju, možda ste ti i Hari sada drugari, i možda si koliko-toliko dobro vaspitao dete, ali rekao si neke krajnje neprimerene stvari na račun moje žene…

HERMIONA:

A tvojoj ženi ne treba da ti biješ njene bitke.

HERMIONA *prekorno gleda u* RONA. RON *to prima k znanju.*

RON:

U redu. Ali zucneš li bilo šta o njoj ili o meni, ima da te…

DRAKO:

Ima da me… šta, Vizli?

HERMIONA:

Ima da te zagrli. Jer smo svi na istoj strani, zar ne, Rone?

RON (*oklevajući pod njenim neumoljivim pogledom*):

Dobro de! Ja, ovaj, mislim da ti baš lepo stoji ta frizura, Drako.

HERMIONA:

Hvala, mužu dragi. Evo, ovo mi izgleda kao dobro mesto. Hajde da to obavimo.

DRAKO *vadi vremenski okretač — koji počinje mahnito da se obrće, a ostali se raspoređuju oko njega.*

Nagli blesak. Silovit prasak.

Vreme staje. A zatim se okreće, na sekundu se premišlja, a onda počinje da teče unazad, najpre polako…

Zatim ubrzava.

Oni se osvrću oko sebe.

RON:

I? Da li je upalilo?

Četvrti čin

Scena osma

GODRIKOVA DOLINA, ŠUPA, 1981.

ALBUS *diže pogled, zapanjen što vidi* DŽINI, *onda i* HARIJA, *a zatim primećuje i ostatak vesele družine* (RONA, DRAKA *i* HERMIONU).

ALBUS:

MAMA?!

HARI:

Albuse Severuse Poteru. Toliko nam je drago što te vidimo.

ALBUS *im pritrči i baci se* DŽINI *u zagrljaj.*

DŽINI *ga prihvati, presrećna.*

ALBUS:

Dobili ste našu poruku…?

DŽINI:

Dobili smo vašu poruku.

SKORPIJUS *dotrčava do svog oca.*

DRAKO:

Možemo i nas dvojica da se zagrlimo, ako želiš…

SKORPIJUS *na trenutak nesigurno gleda u oca.*

A zatim se, nelagodno, napola grle. DRAKO *se osmehuje.*

RON:

A sad, gde je Delfi?

SKORPIJUS:

Vi znate za Delfi?

ALBUS:

Ovde je… pokušava da te ubije, ili bar mislimo da pokušava. I to pre nego što Voldemor baci kletvu na samog sebe pokušavajući da te ubije, misleći da će tako osujetiti proročanstvo, i…

HERMIONA:

Da, i mi smo mislili da je to posredi. Znate li gde je trenutno?

SKORPIJUS:

Nestala je. Kako ste… Kako ste uspeli bez vremenskog okretača…?

HARI (*upadajući mu u reč*):

To je duga i zamršena priča, Skorpijuse. A sada nemamo vremena za nju.

DRAKO *se zahvalno osmehuje* HARIJU.

HERMIONA:

Hari je u pravu. Ne smemo da gubimo vreme. Moramo da zauzmemo položaj. E da, Godrikova dolina nije veliko mesto, ali ona može da se pojavi iz bilo kog pravca. Tako da nam treba neko mesto s kojeg se pruža dobar vidik na celu varoš… i to sa više zasebnih osmatračnica… gde ćemo, što je najbitnije, moći da budemo skriveni, jer ne smemo rizikovati da nas bilo ko vidi.

Svi se mršte dok razmišljaju.

Ja mislim da Crkva Sv. Džeroma ispunjava sve navedene stavke, šta vi

mislite?

Četvrti čin

Scena deveta

GODRIKOVA DOLINA, CRKVA SV. DŽEROMA, DVORANA, 1981.

ALBUS *spava na jednoj od klupa.* DŽINI *ga pomno posmatra.*

HARI *gleda kroz prozor naspram njih.*

HARI:

Ništa. Nema nikoga. Zašto je još nema?

DŽINI:

Zajedno smo, tvoji mama i tata su još uvek živi… možemo da se vratimo kroz vreme, Hari, ali ne i da ga ubrzamo. Doći će kada bude spremna, a mi ćemo je spremno čekati.

Spušta pogled na usnulog ALBUSA.

Ili makar neki od nas.

HARI:

Siroto dete, mislio je da će morati sam da spase svet.

DŽINI:

To siroto dete i jeste spaslo svet. Ono sa ćebetom je bilo genijalno. Mislim, umalo je i uništio svet, ali najbolje je da se sada ne zadržavamo na toj sitnici.

HARI:

Misliš da je on dobro?

DŽINI:

Biće, samo mu treba malo vremena… a i tebi.

HARI *se osmehuje. Ona ponovo spušta pogled na* ALBUSA, *a za njom i* HARI.

Znaš, nakon što sam otvorila Dvoranu tajni… nakon što me je Voldemor omađijao onim svojim užasnim dnevnikom, nakon što sam umalo sve uništila…

HARI:

Sećam se.

DŽINI:

Kada sam izašla iz bolnice… svi su me ignorisali i odbacili… izuzev, naravno, dečaka koji je imao sve… koji je ušao u grifindorski dnevni boravak i izazvao me na partiju praskavih puckavaca. Ljudi misle da znaju sve što se može znati o tebi, ali tvoja najveća vrlina je — i oduvek je bila — nenametljivo junaštvo. Pokušavam da kažem da… kad se sve ovo završi, probaj ponekad da se setiš kako ljudi… a naročito deca… samo žele da imaju s kim da igraju praskave puckavce.

HARI:

Misliš da nam to nedostaje… da se igramo praskavih puckavaca?

DŽINI:

Ne. Ali ljubav koju si mi tog dana pružio… Nisam sigurna da je i Albus oseća.

HARI:

Sve bih učinio za njega.

DŽINI:

Hari, ti bi sve učinio za svakoga. Bio si prilično voljan da se žrtvuješ za ceo svet. Ali Albusu treba da oseti ljubav upućenu samo njemu. Ona će osnažiti i tebe i njega.

HARI:

Znaš, tek kada smo ostali bez Albusa, zaista sam shvatio šta je sve moja majka bila u stanju da uradi za mene. Da baci toliko moćne kontračini

koje su uspele da odbiju i samu kletvu smrti.

DŽINI:

I to jedinih čini koje Voldemor nije mogao da shvati — čini ljubavi.

HARI:

Volim ja njega, Džini.

DŽINI:

Znam, ali treba i on to da oseti.

HARI:

Baš sam srećan što imam tebe, zar ne?

DŽINI:

I te kako. Drage volje ću s tobom kasnije raspravljati koliko si srećan. Ali hajde da se sad usredsredimo na to da zaustavimo Delfi.

HARI:

Vreme nam ističe.

DŽINI *nešto sine.*

DŽINI:

Osim ako… Hari, da li je ikome palo na pamet… zašto je odabrala da to učini baš sada? Baš na današnji dan?

HARI:

Jer je znala da se na ovaj dan sve promenilo…

DŽINI:

Ti sada imaš malo više od godinu dana, zar ne?

HARI:

Godinu dana i tri meseca.

DŽINI:

To je godinu dana i tri meseca tokom kojih je mogla da te ubije. A dosad je provela već dvadeset četiri sata u Godrikovoj dolini. Šta čeka?

HARI:

I dalje mi nije najjasnije šta…

DŽINI:

A šta ako ona i ne čeka tebe… nego njega… kako bi ga zaustavila.

HARI:

Molim?

DŽINI:

Delfi je odabrala ovu noć jer je on tu… jer njen otac dolazi. Ona želi da ga upozna. Da bude s njim, s ocem koga voli. Voldemorove nevolje su počele kada je tebe napao. Da to nije učinio…

HARI:

Bio bi sve moćniji… i sve bi progutao mrak.

DŽINI:

Najbolji način da osujeti proročanstvo nije da ubije Harija Potera, već da spreči Voldemora da bilo šta preduzme.

Četvrti čin

Scena deseta

GODRIKOVA DOLINA, CRKVA SV. DŽEROMA, 1981.

Grupica u punom sastavu, i svi su mahom zbunjeni.

RON:

Čekaj da vidim jesam li vas dobro shvatio — boraćemo se da sačuvamo Voldemora?

ALBUS:

Da bi Voldemor mogao da ubije moje babu i dedu. Da bi Voldemor pokušao da ubije mog tatu?

HERMIONA:

Pa naravno, Džini. Delfi ne pokušava da ubije Harija… već će sprečiti Voldemora da pokuša da ubije Harija. To je genijalno.

DRAKO:

Onda… samo treba da čekamo? Dok se Voldemor ne pojavi?

ALBUS:

Zna li ona kada će se on pojaviti? Zar nije došla dvadeset četiri sata ranije jer nije sigurna kada će doći, i iz kog pravca? U istorijskim spisima — Skorpijuse, ispravi me ako grešim — ne piše ništa o tome kada je i kako dospeo u Godrikovu dolinu?

SKORPIJUS i HERMIONA:

Ne grešiš.

RON:

Bokca mu! Sad ih ima dvoje!

DRAKO:

Kako taj podatak možemo da upotrebimo u našu korist?

ALBUS:

Znaš li šta mi baš ide od ruke?

HARI:

Tebi mnogo toga ide od ruke, Albuse.

ALBUS:

Višesokovni napici. A mislim da Batilda Torbarka u podrumu ima sve sastojke za jedan višesokovni. Pomoću višesokovnog napitka možemo da se preobrazimo u Voldemora i domamimo je ovamo.

RON:

Da bi napravio višesokovni napitak, treba ti delić nekoga. A mi nemamo delić Voldemora.

HERMIONA:

Ali sviđa mi se koncept, lažni miš kojim bismo namamili mačku.

HARI:

Koliko možemo približno da doguramo pomoću Preobražavanja?

HERMIONA:

Znamo kako izgleda. A ovde imamo neke izvrsne čarobnjake i veštice.

DŽINI:

Hoćeš da se preobraziš u Voldemora?

ALBUS:

To je jedini način.

HERMIONA:

I jeste, zar ne?

RON *hrabro istupa.*

RON:

Onda bih ja da se… mislim da bi ja trebalo da budem on. Mislim, neće

biti baš… lepo, biti Voldemor… hoću da kažem, ne bih da se hvališem, ali… ja sam verovatno najmanje istraumiran među svima nama, pa… možda će Preobražavanje u njega… u Mračnog gospodara… mene manje trajno da potrese… nego što bi vas… koji ste daleko napetiji…

HARI *se odvaja od grupe, zamišljen.*

HERMIONA:

Kome ti to da je napet?

DRAKO:

I ja se dobrovoljno javljam. Mislim da Voldemor iziskuje preciznost — bez uvrede, Rone — i poznavanje Mračne magije, kao i…

HERMIONA:

A i ja bih da se prijavim. Kao ministarka magije, smatram da je to moja dužnost i moje pravo.

SKORPIJUS:

Možda bi trebalo da izvlačimo slamke…

DRAKO:

Ti se nećeš dobrovoljno prijaviti, Skorpijuse.

ALBUS:

Zapravo…

DŽINI:

Ne, nema šanse. Mislim da ste svi prolupali. Ja znam kako je to čuti njegov glas u glavi… i ne želim opet da ga…

HARI:

I onako to moram biti ja.

Svi se okreću ka HARIJU.

DRAKO:

Molim?

HARI:

Da bi ovaj plan uspeo, ona mora bez trunke oklevanja da poveruje da je to on. Govoriće nemuštim jezikom… a znao sam da postoji razlog zašto i dalje imam tu sposobnost. Osim toga… znam kako je to… osećati se kao on. Znam kako je to biti on. Moram ja.

RON:

Glupost. Vrhunski sročena, ali vrhunska glupost. Nema šanse da ti…

HERMIONA:

Bojim se da si u pravu, druže stari.

RON:

Hermiona, grešiš. Voldemor nije neko u koga bi on trebalo da… Hari ne bi smeo da…

DŽINI:

Mrsko mi je što se slažem sa svojim bratom, ali…

RON:

Mogao bi da zaglavi u Voldemorovom… obličju… zauvek…

HERMIONA:

To bi se moglo desiti bilo kome od nas. Tvoja briga je opravdana, ali…

HARI:

Hermiona, čekaj malo. Džini.

DŽINI i HARI *se gledaju u oči.*

Neću to uraditi ako ti ne želiš. Ali meni se čini da je to jedini način, da li grešim?

DŽINI *se na trenutak zamisli, a zatim lagano klima glavom.*

Harijev izraz lica postaje stroži.

DŽINI:

U pravu si.

HARI:

Hajde onda da to obavimo.

DRAKO:

Zar ne bi trebalo da se dogovorimo kojim ćeš putem poći… da…

HARI:

Ona njega traži — sama će doći kod mene.

DRAKO:

I šta onda kada dođe? Podsetio bih te da je u pitanju veoma moćna veštica.

RON:

Pa ništa. On je dovede ovamo. Onda je svi zajedno *spičimo.*

DRAKO:

„*Spičimo*“?

HERMIONA *se osvrće po crkvi.*

HERMIONA:

Mi ćemo se sakriti iza ovih vrata. Hari, ako uspeš da je dovedeš dovde (pokazuje na taćku u kojoj svetlo s rozete pada na pod), onda ćemo mi iskočiti i pobrinuti se da ne umakne.

RON (*pogledavši u DRAKA*)**:**

I onda ćemo da je *spičimo.*

HERMIONA:

Hari, ovo ti je poslednja prilika da odustaneš, jesi li siguran da možeš ovo da izvedeš?

HARI:

Da, mogu to da izvedem.

DRAKO:

Ne, ima previše varijabli… previše načina da sve pođe naopako… možda se Preobražaj neće primiti, možda će ga ona prozreti… ako nam sada umakne, ko zna kakvu štetu bi mogla da napravi… treba nam vremena da sve propisno isplaniramo, da…

ALBUS:

Drako, imaj poverenja u mog tatu. Neće nas izneveriti.

HARI *gleda u* ALBUSA, *dirnut.*

HERMIONA:

Štapići.

Svi izvlače štapiće. HARI *čvrsto steže svoj. Iznenada se javlja svetlo, koje se sve više rasplamsava — zaslepljuje…*

Preobražavanje je spor i čudovišan proces.

A iz HARIJA *izranja VOLDEMOROVO obličje.*

Užasavajuće je.

On se okreće.

Gleda u prijatelje i porodicu.

I oni gledaju u njega — užasnuti.

RON:

Sto mu đavola!

HARI/VOLDEMOR:

Dakle, uspelo je?

DŽINI (smrtno ozbiljna):

Da. Uspelo je.

Četvrti čin

Scena jedanaesta

GODRIKOVA DOLINA, CRKVA SV. DŽEROMA, 1981.

RON, HERMIONA, DRAKO, SKORPIJUS *i* ALBUS *stoje na prozoru i gledaju napolje.* DŽINI *ne može ni da gleda. Sedi malo dalje iza njih.*

ALBUS *primećuje da je njegova majka sela podalje. Prilazi joj.*

ALBUS:

Mama, znaš da će sve biti u redu?

DŽINI:

Znam da hoće. Ili se bar nadam. Samo… ne želim da ga gledam takvog. Čoveka koga volim zaodenutog u lik čoveka koga mrzim iz dna duše.

ALBUS *seda pored majke.*

ALBUS:

Znaš li da mi se ona sviđala, mama? Baš mi se sviđala. Delfi. A ona je… Voldemorova ćerka?

DŽINI:

To im najbolje ide od ruke, Albuse… da uhvate nevine u svoju mrežu.

ALBUS:

Za sve sam ja kriv.

DŽINI *privija* ALBUSA *u zagrljaj.*

DŽINI:

Baš smešno. Tvoj otac misli da je on kriv za sve. Baš ste čudni vas dvojica.

SKORPIJUS:

Eno je. To je ona. Videla ga je.

HERMIONA:

Svi na svoja mesta. I zapamtite, ne izlazite iz skrovišta sve dok je on ne dovede na svetlo — imamo samo jednu priliku, ne želimo da je upropastimo.

Svi se brzo premeštaju.

DRAKO:

Hermiona Grejndžer, primam naređenja od Hermione Grejndžer. (*Ona se okreće ka njemu. On se osmehuje.*) A pomalo čak i uživam u tome.

SKORPIJUS:

Tata…

Oni se razdvajaju i skrivaju iza dvojih velikih vrata.

HARI/VOLDEMOR *ponovo ulazi u crkvu. Pređe nekoliko koraka, a zatim se okreće.*

HARI/VOLDEMOR:

Ti što me pratiš, zažalićeš, budi siguran, ma koji čarobnjak ili veštica bio.

DELFI *se pojavljuje iza njega. Nešto je vuče ka njemu.*

To je njen otac i ovo je čekala celog života.

DELFI:

Lorde Voldemore. To sam ja. Ja vas pratim.

HARI/VOLDEMOR:

Ne poznajem te. Odlazi.

Ona duboko udahne.

DELFI:

Ja sam vaša kći.

HARI/VOLDEMOR:

Da si moja kći, znao bih za tebe.

DELFI *ga molećivo gleda.*

DELFI:

Ja sam iz budućnosti. Dete Belatriks Lestrejndž i vaše dete. Rođena sam u Vili Melfojevih neposredno pre Bitke za Hogvorts. Bitke koju ćete izgubiti. Došla sam da vas spasem.

HARI/VOLDEMOR *se okreće. Pogledi im se susreću.*

Po povratku iz Askabana, Rodolfus Lestrejndž, Belatriksin verni muž, rekao mi je ko sam i otkrio mi proročanstvo za koje je smatrao da sam sudbinski predodređena da ga ispunim. Ja sam vaša kći, gospodine.

HARI/VOLDEMOR:

Poznata mi je Belatriks i vidim izvesnu sličnost na tvom licu… iako nisi nasledila njene najbolje osobine. Ali bez ikakvog dokaza…

DELFI *namerno progovara na nemuštom jeziku.*

HARI/VOLDEMOR *se pakosno smeje.*

To je tvoj dokaz?

DELFI *se bez ikakvog truda uzdiže.*

HARI/VOLDEMOR *uzmiče — zapanjen.*

DELFI:

Ja sam vaša Predskazivačica, Mračni gospodaru, i spremna sam da vam pružim sve što imam, ne bih li vam služila.

HARI/VOLDEMOR (*trudeći se da prikrije koliko je zatečen***):**

Naučila si da… letiš… od… mene?

DELFI:

Trudila sam se da sledim stazu koju ste mi vi utabali.

HARI/VOLDEMOR:

Nikada nisam upoznao vešticu ili čarobnjaka koji su pokušali da mi budu ravni.

DELFI:

Nemojte pogrešno da me… Ne tvrdim da sam vam ravna, Lorde. Ali posvetila sam ceo život tome da postanem dete kojim biste se ponosili.

HARI/VOLDEMOR (*prekida je*)**:**

Vidim šta si i vidim šta bi mogla da postaneš. Kćeri.

Ona gleda u njega, do srži dirnuta.

DELFI:

Oče?

HARI/VOLDEMOR:

Kolikom bismo tek moći mogli zajedno da ovladamo.

DELFI:

Oče…

HARI/VOLDEMOR:

Dođi ovamo, na svetlost, da bolje vidim šta je to moja krv izrodila.

DELFI:

Vaša misija je promašaj. Napad na Harija Potera je greška. On će vas uništiti.

HARIJEVA/VOLDEMOROVA *ruka se pretvara u* HARIJEVU *ruku.*

On je gleda, zapanjeno i očajavajući, a zatim je hitro uvlači u rukav svoje odore.

HARI/VOLDEMOR:

On je samo beba.

DELFI:

On ima majčinu ljubav. Vaša čin će se odbiti, pa će vas uništiti, a njega ojačati, dok ćete vi isuviše oslabiti. Dok budete pokušavali da se oporavite, narednih sedamnaest godina otići će vam na borbu s njim — i tu bitku ćete naposletku izgubiti.

HARIJEVA/VOLDEMOROVA *kosa počinje da niče, on je opipava, pa pokušava da je prikrije. Navlači kapuljaču na glavu.*

HARI/VOLDEMOR:

Onda ga neću napasti. U pravu si.

DELFI:

Oče?

HARI/VOLDEMOR *se smanjuje — sada je više* HARI *nego* VOLDEMOR. *On okreće* DELFI *leđa.*

Oče?

HARI *(očajnički se trudeći da i dalje zvuči kao Voldemor)***:**

Tvoj plan je dobar. Borba je otkazana. Dobro si me služila, a sada stupi na svetlost, da te bolje vidim.

DELFI *vidi da se vrata neznatno otvaraju, a da ih zatim neko zatvara iznutra. Ona se na to mršti, grozničavo razmišljajući, dok u njoj raste sumnja.*

DELFI:

Oče…

Ponovo pokušava da mu vidi lice — njih dvoje maltene plešu.

Ti nisi Lord Voldemor.

DELFI *iz šake ispaljuje munju.* HARI *joj parira.*

Insendio!

HARI:

Insendio!

Munje se sudaraju u veličanstvenoj eksploziji nasred crkve.

Drugom rukom DELFI *odašilje munje u pravcu vrata dok naša družina pokušava da ih otvori.*

DELFI:

Poteru. *Koloportus!* Šta je? Mislio si da će ti se prijatelji pridružiti, je li?

HERMIONA (*van scene*):

Hari… Hari…

DŽINI (*van scene*)**:**

Zapečatila je vrata s tvoje strane.

HARI:

Neka. Sam ću se pobrinuti za tebe.

Ponovo je napada. Ali ona je daleko jača od njega. HARIJEV *štapić se uzdiže uvis ka njoj. Razoružan je. Bespomoćan.*

Kako si to…? Šta si ti?

DELFI:

Dugo sam te posmatrala, Hari Poteru… Znam te bolje nego što te je moj otac poznavao.

HARI:

I misliš da si otkrila moje slabosti?

DELFI:

Ja sam se obučavala da budem dostojna njega. Da, iako je on vrhovni čarobnjak svih vremena, ponosiće se mnome. *Ekspulso!*

HARI *se kotrlja u stranu a tamo gde je stajao eksplodira pod.*

Grozničavo traži zaklon ispod jedne crkvene klupe, pokušavajući da smisli kako da se bori protiv nje.

Da li ti to puzeći bežiš od mene? Hari Poter. Junak čarobnjačkog sveta. Puzi kao pacov. *Vingardium Leviosa!*

Crkvena klupa poleće uvis.

Pitanje je vredi li uopšte da tračim vreme da bih te ubila — pošto znam da ću, čim zaustavim svoga oca, zapečatiti tvoj usud. Kako da se odlučim? Ma, ne mogu da se gnjavim, ipak ću te ubiti.

Baca klupu na njega. Ona uz tresak pada, dok se on očajnički kotrlja

u stranu.

ALBUS *izlazi iz rešetke u podu. Ni on ni ona ga ne primećuju. Avada…*

ALBUS:

Tata…

HARI:

Albuse! Ne!

DELFI:

Obojica ste tu? Težak izbor. Mislim da ću prvo da ubijem dečaka. *Avada Kedavra!*

Ona odašilje Ubitačnu kletvu ka ALBUSU *— ali ga* HARI *gurne u stranu. Čini udare o tlo. On zauzvrat ispaljuje čini ka njoj.*

Misliš da si jači od mene?

HARI:

Ne. Nisam

Besomučno ispaljuju čini jedno na drugo, dok se ALBUS *hitro kotrlja u stranu i baca čini na dvoja začarana vrata.*

Ali mi jesmo.

ALBUS *štapićem otvara oboja vrata.*

ALBUS:

Alohomora! Alohomora!

HARI:

Vidiš, ja se nikada nisam borio sam. Niti ću ikada.

U tom trenutku RON, DŽINI i DRAKO *uleću kroz vrata i zasipaju* DELFI *činima, a ona, iznervirano počinje da urla. Ovo je borba titana. Ali ona ne može sama sa svima da izađe na kraj. Čuje se niz eksplozija… i* DELFI, *najzad savladana, pada na pod.*

DELFI:

Ne… Ne…

HERMIONA:

Brahijabindo!

Ona je svezana.

HARI *kreće ka* DELFI. *Ne skida pogled s nje. Svi ostali ostaju po strani.*

HARI:

Albuse, jesi li dobro?

ALBUS:

Jesam, tata, dobro sam.

HARI *i dalje ne skida pogled s* DELFI. *I dalje je se plaši.*

HARI:

Džini, da li je povređen? Moram da znam da je bezbedan…

DŽINI:

Insistirao je. On je jedini bio dovoljno sitan da se provuče kroz rešetku. Pokušala sam da ga zaustavim.

HARI:

Samo mi reci da mu je dobro.

ALBUS:

Dobro sam, tata. Časna reč.

HARI *i dalje koraća ka* DELFI.

HARI:

Mnogi su pokušali mene da povrede — ali mog sina?! Usudila si se da povrediš mog sina!

DELFI:

Samo sam želela da upoznam svog oca.

HARI *je zatečen tim recima.*

HARI:

Ne možeš tek tako da prepraviš svoj život. Zauvek ćeš biti siroče. To se nikada neće promeniti.

DELFI:

Samo mi daj… da ga vidim.

HARI:

Ne mogu i neću.

DELFI (*krajnje tugaljivo*)**:**

Onda me ubij.

HARI *se na trenutak premišlja.*

HARI:

Ne mogu ni to.

ALBUS:

Šta? Tata! Ona je opasna.

HARI:

Ne, Albuse…

ALBUS:

Ali ona je ubica… video sam je kako ubija…

HARI *se okreće, gleda u sina, a zatim i u* DŽINI.

HARI:

Jeste, Albuse, ona je ubica, a mi nismo.

HERMIONA:

Moramo da budemo bolji od njih.

RON:

Da, to ume da nervira, ali naučili smo tu lekciju.

DELFI:

Oduzmite mi razum. Oduzmite mi sećanja. Naterajte me da zaboravim ko sam.

RON:

Ne. Vratićemo te u naše vreme.

HERMIONA:

Završićeš u Askabanu. Isto kao tvoja majka.

DRAKO:

Tamo ćeš istrunuti.

HARI *čuje nešto. Nekakvo siktanje. Zatim se čuje zvuk nalik smrti — zvuk kakav nikada ranije nismo čuli.*

Haaariii Poooteruuuuu…

SKOPRIJUS:

Šta je to?

HARI:

Ne. Ne. Ne još.

ALBUS:

Šta?

RON:

Voldemor.

DELFI:

Oče?

HERMIONA:

Sada? Ovde?

DELFI:

Oče!

DRAKO:

Silencio! (DELFI *su iznenada svezana usta.*) *Vingardium Leviosa!* (*Ona poleće uvis.*)

HARI:

On dolazi. Upravo dolazi.

U samom dnu pozornice se pojavljuje VOLDEMOR, *a zatim prelazi preko bine i spušta se među publiku. Sa sobom nosi smrt. I svi to znaju.*

Četvrti čin

Scena dvanaesta

GODRIKOVA DOLINA, 1981.

HARI *bespomoćno gleda za* VOLDEMOROM.

HARI:

Voldemor će mi ubiti mamu i tatu… a ja ništa ne mogu da učinim da ga sprečim.

DRAKO:

To nije istina.

SKORPIJUS:

Tata, nije trenutak…

ALBUS:

Možeš nešto da učiniš — da ga zaustaviš. Ali ti to nećeš uraditi.

DRAKO:

A to je junački.

DŽINI *uzima* HARIJA *za ruku.*

DŽINI:

Ne moraš da gledaš, Hari. Možemo da pođemo kući.

HARI:

To se zbog mene događa… Naravno da moram da gledam.

HERMIONA:

Onda ćemo svi biti svedoci tome.

RON:

Svi ćemo da gledamo.

Čujemo nepoznate glasove.

DŽEJMS (*van pozornice*):

Lili, uzmi Harija i beži! On je! Idi! Trči! Zadržaću ga…

Čuje se prasak, praćen smehom.

Slušaj me, ne prilazi… Ne prilazi.

VOLDEMOR (*van pozornice*):

Avada Kedavra!

HARI *se trgne u trenutku kada zelena svetlost blesne širom gledališta.* ALBUS *ga uzima za ruku.* HARI *je čvrsto steže. To mu je potrebno.*

ALBUS:

Uradio je sve što je mogao.

DŽINI *ostaje pored njega i uhvati* HARIJA *za drugu ruku. On se naslanja na njih, oni ga pridržavaju.*

HARI:

To je moja mama, tamo na prozoru. Vidim svoju majku, prelepa je.

Čuje se treska raznetih vrata.

LILI (*van pozornice*)**:**

Nemoj Harija, nemoj Harija, molim te, nemoj Harija…

VOLDEMOR (*van pozornice*)**:**

Sklanjaj se, glupačo… sklanjaj se, smesta…

LILI (*van pozornice*)**:**

Nemoj Harija, molim te, uzmi mene, ubij mene umesto…

VOLDEMOR (*van pozornice*):

Poslednji put te upozoravam…

LILI (*van pozornice*)**:**

Nemoj Harija! Molim te, imaj milosti… imaj milosti… Nemoj moga sina! Molim te… učiniću sve.

VOLDEMOR (*van pozornice*):

Avada Kedavra!

I kao da u tom trenutku ta munja prolazi i kroz HARIJEVO *telo.*

On pada na pod, ophrvan žalošću.

Zvuk nalik na utišan vrisak uzdiže se i razleže svuda oko nas.

A mi samo posmatramo.

I polako, ono čega je bilo više nije tu.

Pozornica se preobražava i rotira.

HARI, *njegova porodica i prijatelji se okreću i nestaju.*

Četvrti čin

Scena trinaesta

GODRIKOVA DOLINA, U KUĆI DŽEJMSA I LILI POTER, 1981.

Nalazimo se u ruševinama kuće.

Kuće koja je pretrpela strahovit napad.

HAGRID *ulazi u ruševine.*

HAGRID:

Džejmse?

Osvrće se oko sebe.

Lili?

Polako korača, ne želeći prebrzo da ugleda previše toga.

Razdiru ga emocije.

A zatim ih opazi, zastane i ne progovara.

Oh! Oh! To nije… to nije… nisam mislio… rekoše mi, al'… nado sam se da nije toliko…

Gleda u njih i saginje glavu. Promrmlja nekoliko reči, pa iz džepa izvadi malo zgnječenog cveća i spusti ga na pod.

Izvin’te, rekli su mi, reko mi je, Dambldor mi je reko da ne smem da čekam sas vama. Vid’te, dolaze ti Normalci, sa svojim bleštavim plavim svetlima, a njim’ bi ovol’ki bilmez ko ja bio sumnjiv, jelda?

Zajeca.

Al’ mi je baš teško da ve napustim.

Znajte… nećemo vas zaboravit… ni ja… nit iko drugi.

Zatim čuje neki zvuk — kenjkanje bebe. HAGRID *trči ka njemu, sada već znatno odlučnijeg koraka. Spusti pogled i nadvija se nad kolevku, iz koje kao da dopire svetlost.*

Pa, ‘bardan. Bićе da s’ ti Hari.

Zdravo, Hari Poteru.

Ja sam Rubeus Hagrid.

I ima da ti bidnem prijatelj, ‘teo ti to il’ ne.

Jerbo ti neće biti lako, iako ti to još i ne znaješ.

Pa će ti trebat prijatelji.

A sad bi bilo najbolje kad bi pošo sa mnom, jelda?

Dok bleštava plava svetla ispunjavaju prostoriju, dajući joj gotovo avetinjski sjaj — on nežno uzima BEBU HARIJA *u naručje.*

Zatim — i ne osvrnuvši se — žustrim korakom izlazi iz kuće.

Svetla se polako gase.

Četvrti čin

Scena četrnaesta

HOGVORTS, UČIONICA

SKORPIJUS *i* ALBUS *utrčavaju u sobu, potpuno ushićeni, zalupivši vrata za sobom.*

SKORPIJUS:

Ne mogu da verujem da sam to uradio.

ALBUS:

Ni ja ne mogu da verujem da si to uradio.

SKORPIJUS:

Rouz Grejndžer-Vizli. Pitao sam Rouz Grejndžer-Vizli da izađe sa mnom.

ALBUS:

A ona je odbila.

SKORPIJUS:

Ali sam je pitao. Posadio sam žir. Žir koji će izrasti u naš neminovni brak.

ALBUS:

Svestan si da živiš u zabludi?

SKORPIJUS:

Složio bih se sa tobom… ali me je Poli Čepman pozvala na školski bal…

ALBUS:

U alternativnoj stvarnosti u kojoj si bio znatno — i to baš znatno — popularniji… potpuno drugačija devojka te je pozvala da izađete… pa zato sada misliš da…

SKORPIJUS:

Da, logika mi nalaže da usmerim pažnju na Poli — ili da dozvolim njoj da usmeri pažnju na mene, jer ona je ipak čuvena po svojoj lepoti — ali Rouz je ipak Rouz.

ALBUS:

Znaš da logika nalaže da si ti pravi frik? Rouz te mrzi.

SKORPIJUS:

Ispravka, ranije me je mrzela. Nego, jesi li joj video pogled kada sam je pitao? To nije bila mržnja, to je bilo sažaljenje.

ALBUS:

A sažaljenje je kao nešto dobro?

SKORPIJUS:

Sažaljenje je samo početak, prijatelju moj, temelj na kojem ću sazidati palatu… palatu naše ljubavi.

ALBUS:

Zaista sam mislio da ću od nas dvojice ja prvi naći devojku.

SKORPIJUS:

I hoćeš, bez sumnje, verovatno ovu novu profesorku Napitaka s tamnom senkom oko očiju — da li ti je ona dovoljno matora, je li?

ALBUS:

Ne ložim se na starije žene!

SKORPIJUS:

A imaš i vremena — i to mnogo vremena — da je zavedeš. Jer će meni trebati godine da ubedim Rouz.

ALBUS:

Divim se tvom samopouzdanju.

ROUZ *prolazi pored njih stepenicama. Odmerava ih obojicu.*

ROUZ:

Ćao.

Nijedan ni drugi dečak ne znaju kako da odgovore… ona se okreće ka SKORPIJUSU.

Ovo će biti neprijatno samo ako ti dozvoliš da bude neprijatno.

SKORPIJUS:

Primio k znanju i sasvim razumeo.

ROUZ:

Dobro. „Kralju Škorpijo”.

Ona se udaljava s osmehom na licu. SKORPIJUS *i* ALBUS *se gledaju.*

ALBUS *se ceri i udara* SKORPIJUSA *u rame.*

ALBUS:

Možda si u pravu — sažaljenje jeste početak.

SKORPIJUS:

Ideš li da gledaš kvidič? Sliterinci igraju protiv Haflpafa… velika utakmica…

ALBUS:

Mislio sam da mi mrzimo kvidič?

SKORPIJUS:

Ljudi se menjaju. Uostalom, počeo sam da vežbam. Mislim da ću možda kad-tad i da uđem u tim. Hajde.

ALBUS:

Ne mogu. Dogovorio sam se s tatom da dođe…

SKORPIJUS:

Uzeo je odmor u Ministarstvu?

ALBUS:

Hoće da se prošetamo… ima nešto da mi pokaže… da… nešto… podeli sa mnom.

SKORPIJUS:

Da se prošetate?

ALBUS:

Znam, znam, mislim da je to neka prilika za zbližavanje ili nešto slično od čega mi se povraća. Ipak, mislim da ću poći s njim.

SKORPIJUS *zagrli* ALBUSA.

Šta je sad ovo? Mislio sam da smo odlučili da se ne grlimo?

SKORPIJUS:

Nisam bio siguran. Da li bi trebalo. U ovoj novoj verziji nas…. koju sam imao u svojoj glavi.

ALBUS:

Bolje pitaj Rouz da li je to u redu.

SKORPIJUS:

Ha! Nije nego!

Dva dečaka se razdvajaju i cere jedan drugome.

ALBUS:

Vidimo se na večeri.

Četvrti čin

Scena petnaesta

PRELEPI BREŽULJAK

HARI *i* ALBUS *se penju na brežuljak jednog lepog letnjeg dana.*

Dok se uspinju, ne progovaraju, već uživaju u toplim zracima sunca.

HARI:

Jesi li spreman?

ALBUS:

Za šta?

HARI:

Pa, čekaju te završni ispiti za četvrti razred… a onda peti razred… važna godina… ja sam u petom razredu radio…

On gleda u Aihusa. Osmehuje se. Brzo priča.

Radio sam svašta. Nešto dobro. Nešto loše. A mnogo toga je bilo prava zbrka.

ALBUS:

Lepo je to znati.

HARI *se osmehuje.*

Neko vreme sam ih posmatrao — znaš već — tvoje mamu i tatu. Bili su… bilo vam je lepo zajedno. Tvoj tata je voleo da pravi neke prstenove

dima oko tebe, a ti… pa, ti nisi prestajao da se kikoćeš.

HARI:

Zaista?

ALBUS:

Mislim da bi ti se svideli. A mislim da bi se svideli i meni, Lili i Džejmsu.

HARI *klima glavom. Zatim sledi pomalo neprijatna tišina. Obojica pokušavaju da dopru do onog drugog, ali nijednom ni drugom to ne polazi za rukom.*

HARI:

Znaš, mislio sam da sam ga se rešio… Voldemora… mislio sam da sam ga se rešio… a onda je ožiljak ponovo počeo da me boli, dolazio mi je u snove, čak sam opet progovorio nemuštim jezikom i osećao sam se kao da se nimalo nisam promenio… kao da me nikada nije napustio…

ALBUS:

I da li je?

HARI:

Deo mene koji je pripadao Voldemoru davno je umro, ali nije bilo dovoljno da ga se fizički otarasim — morao sam i mentalno. A to… to jednom četrdesetogodišnjaku nije lako da nauči.

On gleda u ALBUSA.

Ono što sam ti rekao… neoprostivo je, i ne mogu da tražim od tebe da to zaboraviš, ali nadam se da možemo da pređemo preko toga. Trudiću se da ti budem bolji otac, Albuse. Pokušaću i… biću iskren prema tebi i…

ALBUS:

Tata, ne moraš da…

HARI:

Rekao si da misliš kako se ja ničega ne bojim, a to… mislim, ja se svega bojim. Mislim, znaš li da se bojim mraka?

ALBUS:

Hari Poter se boji mraka?

HARI:

Ne volim skučene prostore i… ovo nikome nisam rekao, ali ne volim previše… (*okleva pre nego što će to izgovoriti*) golubove.

ALBUS:

Ne voliš golubove?!

HARI (*namršten*)**:**

Gadne, kljucajuće, prljave živuljke. Od njih me podilaze žmarci.

ALBUS:

Ali golubovi su bezazleni!

HARI:

Znam. Ipak, ono što me najviše na svetu plaši, Albuse Severuse Poteru, jeste to što sam tvoj otac. Jer tu operišem bez zaštitne mreže. Većina ljudi makar ima oca na koga bi se ugledala… pa se trude ili da budu kao on ili da mu ne budu ni nalik. A ja nemam ništa — ili, bar, imam veoma malo. Tako da i dalje učim, razumeš? Trudiću se svim silama… da ti budem dobar otac.

ALBUS:

A ja ću se potruditi da ti budem bolji sin. Znam da nisam kao Džejms, tata, ja nikada neću biti kao vas dvojica…

HARI:

Džejms nije nimalo nalik meni.

ALBUS:

Zaista?

HARI:

Džejmsu je sve lako i na izvol’te. A moje detinjstvo je bilo beskrajan napor.

ALBUS:

I moje je. Znači, kažeš da… jesam li ja… kao ti?

HARI *se osmehuje* ALBUSU.

HARI:

Zapravo, ti si više na majku — hrabar, žustar i duhovit… što mi se sviđa… i mislim da si zato prilično sjajan sin.

ALBUS:

Umalo sam uništio ceo svet.

HARI:

Delfi ne bi sama nestala, Albuse… ti si je izmamio na videlo i pronašao način da se suočimo s njom. Možda sada to ne možeš da vidiš, ali ti si nas spasao.

ALBUS:

Zar nije trebalo bolje da postupim?

HARI:

Misliš da se i ja ne pitam to?

ALBUS (*dok mu mučnina u stomaku narasta jer zna da njegov otac to ne bi uradio*):

A onda… kada smo je uhvatili… hteo sam da je ubijemo.

HARI:

Gledao si je kako ubija Krejga, Albuse, bio si besan, i to je u redu. Ali ne bi to zaista uradio.

ALBUS:

Otkud znaš? Možda je to moja sliterinska strana. Možda je Šešir za razvrstavanje upravo to video u meni.

HARI:

Ne razumem šta se dešava u tvojoj glavi, Albuse — zapravo, znaš šta? Ti si tinejdžer, stoga i ne treba da razumem šta se odvija u tvojoj glavi, ali razumem tvoje srce. Dugo nisam znao… ali zahvaljujući ovoj… „dogodovštini”… sada znam šta se nalazi u njemu. Sliterin, Grifindor, ma koju etiketu mu prilepili… ja znam — znam — da imaš dobro srce…

da si, svidelo ti se to ili ne, na putu da postaneš izvrstan čarobnjak.

ALBUS:

A, ne, ja ne nameravam da budem čarobnjak, rešio sam da se bavim trkama golubova. Baš sam uzbuđen zbog toga.

HARI *se na to široko osmehuje.*

HARI:

Ta imena koja nosiš… ona ne bi trebalo da ti budu teret. Shvati da je i Albus Dambldor imao iskušenja… a Severus Snejp, pa, o njemu već sve znaš…

ALBUS:

Oni su bili dobri ljudi.

HARI:

Bili su veliki ljudi, sa ogromnim manama, i znaš šta — zbog tih mana su samo bili još veći.

ALBUS *se osvrće oko sebe.*

ALBUS:

Tata? Zašto smo ovamo?

HARI:

Često dolazim ovde.

ALBUS:

Ali ovo je groblje…

HARI:

A ovo je Sedrikov grob.

ALBUS:

Tata?

HARI:

Onaj dečak koji je ubijen… Krejg Bouker… dobro si ga poznavao?

ALBUS:

Nedovoljno.

HARI:

Ni ja Sedrika nisam dovoljno poznavao. Mogao je da igra kvidič za reprezentaciju Engleske. Ili da postane sjajan Auror. Mogao je da postane šta god je hteo. Amos je u pravu — ukrali su nam ga. I zato dolazim ovamo. Prosto da mu kažem da mi je žao. Kad god ugrabim priliku.

ALBUS:

To je… lepo od tebe.

ALBUS *se pridružuje ocu pred* SEDRIKOVIM *grobom.*

HARI *se osmehuje sinu i podiže pogled ka nebu.*

HARI:

Čini mi se da će biti lep dan.

Uhvati sina za rame. I njih dvojica se — tek neznatno priviju jedan uz drugog.

ALBUS (*osmehujući se*)**:**

I meni.

Kraj

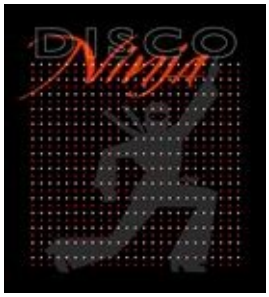

Obrada: Disco Ninja

O pozorišnoj predstavi

H*ari Poter i Ukleto dete, Prvi i Drugi deo* prvobitno su izvedeni u produkciji *Sonia Friedman Productionsa*, Kolina Kalendera i *Harry Potter Theatrical Productions*-a. Premijerno izvođenje je održano u pozorištu „Palas” u Londonu, u Engleskoj, 30. jula 2016, sa sledećom glumačkom postavkom (navedenom po abecednom redu):

Krejg Bouker Mlađi

Džeremi Ang Džouns

Teča Vernon, Severus Snejp, Lord Voldemor

Pol Bental

Jecajuća Mirta, Lili Poter Starija

Anabel Boldvin

Skorpijus Melfoj

Entoni Bojl

Hermiona Grejndžer

Noma Dumezveni

Hagrid, Šešir za razvrstavanje

Kris Džarman

Poli Čepmen

Klodija Grant

Albus Poter

Sem Klemet

Tetka Petunija, Madam Bućkuriš, Dolores Ambridž

Helena Lajmberi

Jan Frederiks

Džejms Le Lašer

Amos Digori, Albus Dambldor

Beri Makarti

Veštica s kolicima, profesorka Mek Gonagal

Sendi Makdejd Šefstanice

Adam Maknamara Džini Poter

Popi Miler

Sedrik Digori, Džejms Poter Mlađi, Džejms Poter Stariji

Tom Miligan

Dadli Darsli, Karl Dženkins, Viktor Krum

Džek Nort

Hari Poter

Džejmi Parker

Drako Melfoj

Aleks Prajs

Bejn

Nuno Silva

Rouz Grejndžer-Vizli, mlada Hermiona

Šerel Skit

Delfi Digori

Ester Smit

RonVizli

Pol Tornli

mladi Hari Poter

Rudi Gudman, Alfred Džouns, Bili Kio, Juen Raterford, Natanijel Smit, Dilan Stenden

Lili Poter Mlađa

Zoi Brou, Kristina Frej, Kristina Hačings

Ostale uloge tumačili:

Nikola Aleksis, Džeremi Ang Džons, Rouzmati Anabela, Džek Benet, Pol Bental, Anabel Boldvin, Louri Džejms, Kris Džarman, Martin Džonston, Klodija Grant, Džejms Hauard, Morag Kros, Helena Lajmberi, Džejms le Lešer, Beri Makarti, Endru Makdonald, Adam Maknamara, Tom Miligan, Džek Nort, Stjuart Remzi, Nuno Silva, Šerel Skit.

Zamene (Swings)

Helen Aluko, Morag Kros, Čipo Kureja, Tom Makli, Džošua Vajat

Komanda pokreta (Movement Captain)

Nuno Silva

Pomoćnik komande pokreta (Assistant Movement Captain)

Džek Nort

Komanda glasova (Voice Captain)

Morag Kros

KREATIVNI I PRODUKCIJSKI TIM

Originalna priča (Original Story)

Dž. K. Rouling, Džon Tifani, DžekTorn

Dramski pisac (Playwright)

Džek Torn

Reditelj (Director)

Džon Tifani

Koreograf (Movement Director)

Stiven Hoget

Scenograf (Set Designer)

Kristina Džouns

Kostimograf (Costume Designer)

Karina Lindzi

Kompozitor i aranžer (Composer & Arranger)

Imodžen Hip

Dizajn svetla (Lighting Designer)

Nil Ostin

Dizajn zvuka (Sound Designer)

Garet Fraj

Iluzionistički i magični efekti (Illusions & Magic)

Džejmi Harison

Muzička supervizija (Music Supervisor & Arranger)

Martin Lou

Kasting (Casting Director)

Džulija Horad, CDG

Producent (Production Manager)

Geri Bistoun

Producent predstave (Production Stage Manager)

Sem Hanter

Asistent reditelja (Associate Director)

Des Kenedi

Asistent koreografa (Assiociate Movement Director)

Nil Betls

Asistent scenografa (Associate Set Designer)

Bret Dž. Banakis

Asistent dizajnera zvuka (Associate Sound Designer)

Pit Malkin

Asistent za iluzionističke i magične efekte (Illusions & Magic Associate)

Kris Fišer

Asistent za kasting (Casting Associate)

Lota Hajns

Asistent rasvete (Associate Lighting Designer)

Adam King

Supervizor izrade kostima (Costume Design Supervisor)

Sabin Lemetr

Frizure, perike i šminka (Hair, Wigs & Makeup)

Kerol Henkok

Supervizori za rekvizite (Props Supervisors)

Lisa Bakli, Meri Halidej

Muzički urednik (Music Editor)

Fidž Adams

Muzički producent (Music production)

Imodžen Hip

Specijalni efekti (Special Effects)

Džeremi Černik

Video-dizajn (Video Design)

Fin Ros, Eš Vudvord

Lektor za dijalekt (Dialect Coach)

Danijel Lajdon

Tehnika glasa (Voice Coach)

Ričard Rajder

Producent ansambla (Company Stage Manager)

Ričard Klejton

Inspicijent (Stage manager)

Džordan Nobl-Dejvis

Zamenik inspicijenta (Deputy Stage Manager)

Dženifer Tejt

Pomoćnici inspicijenta (Assistant Stage Managers)

Oliver Begvel Pjurfoj, Tom Gilding, Seli Inč, Ben Šerat

Dežurni reditelj (Resident Director)

Pip Minitorp

Glavna garderoberka (Head of Wardrobe)

Ejmi Gilot

Zamenica glavne garderoberke (Deputy Head of Wardrobe)

Lora Votkins

Pomoćni garderoberi (Wardrobe Assistants)

Kejt Nderson, Lien Hajerd

Garderoberi (Dressers)

Džordž Amijel, Melisa Kuk, Rouzi Eteridž, Džon Oven den, Emili Svift

Glavni realizator frizura, perika i šminke (Head of Hair, Wigs & Makeup)

Nina Van Hauten

Pomoćni realizator frizure, perika i šminke (Deputy Head of Hair, Wigs & Makeup)

Alis Tauns

Asistenti za frizuru, perike i šminku (Head of Hair, Wigs & Makeup Assistants)

Šarlot Brisko, Džejkob Fesi, Kesi Marfi

Ton-majstor (Head of Sound)

Kris Rid

Zamenik ton-majstora (Deputy Head of Sound)

Rovena Edvards

Tonac (Spind No. 3)

Lora Kaplin

Realizator zvučnih efekata (SFX Operator)

Kalum Donaldson

Vođa automatskih komandi (Head of Automation)

Džoš Peters

Pomoćnik vođe automatskih komandi (Deputy Head of Automation)

Džejmi Lorens

Automatske komande (Automation No. 3)

Džejmi Robson

Glavni električar (Show Chief LX)

Dejvid Trejnor

Tehničar za efekte letenja (Peformer Flying Technician)

Pol Gerni

Pratioci (Chaperones)

Dejvid Rasel, Elenor Dauling

Uprava (General Management)

Sonia Friedman Productions

Izvršni direktor (Executive Director)

Dajen Bendžamin

Izvršni producent (Executive Producent)

Pem Skiner

Asistent producenta (Aassociate Producer)

Fiona Stjuart

Asistent producenta (Assistant Producer)

Ben Kening

Asistent izvršnog direktora (General Manager Assistant)

Maks Bitlston

Asistent produkcije (Production Assistant)

Imodžen Kler-Vud

Menadžer marketinga (Marketing Manager)

Lora Džejn Eliot

Menadžer prihoda (Revenue manager)

Mark Pejn

Asistent produkcije /razvoja/ (Associate Producer/Development/)

Lusi Lovet

Asistent razvoja (Development Assistant)

Lidija Rajn

Književni saradnik (Literary Associate)

Džek Bredli

Kancelarijski asistent (Office Assustant)

Džordan Iton

Asistent za sedišta (House Seats Assistant)

Viki Ngoma

Biografije dramaturškog tima originalne priče

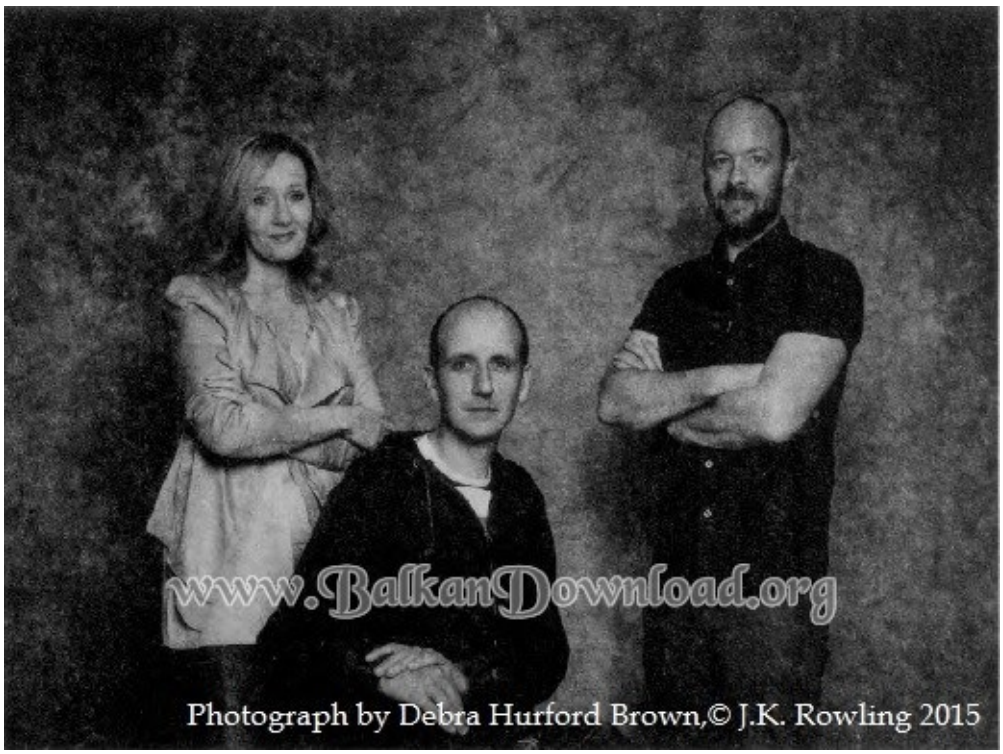

Dž. K. Rouling

Originalna priča

Autorka je sedam romana o Hariju Poteru, koji su prodati u preko 450 miliona primeraka i prevedeni na 79 jezika, kao i tri propratne knjige objavljene u humanitarne svrhe. Takođe je autorka romana za odrasle *Upražnjeno mesto*, koji je objavljen 2012, a pod pseudonimom Robert Galbrajt piše i seriju krimi-romana o Kormoranu Strajku. Dž. K. Roluing će imati svoj scenaristički debi s filmom *Fantastične zveri i gde ih naći*, čiji je i producent, u kojem će proširiti svoj čarobnjački svet, a koji će se pojaviti u bioskopima u novembru 2016.

Džon Tifani

Originalna priča i režija

Reditelj je pozorišne adaptacije *Once*, za koju je dobio brojne nagrade i na Vest Endu i na Brodveju. Kao pomoćnik reditelja pozorišta „Rojal kort”, radio je na komadima *The Twits, Hope* i *The Pass*. Bio je reditelj pozorišne postavke komada *Pusti pravog da uđe* za Skotski nacionalni teatar, koja se preselila u „Rojal kort” na Vest Endu, kao i u teatru Sent Ens Verhaus. Za Skotsko narodno pozorište radio je i na postavkama komada Magbet (takođe na Brodveju), *Enquirer. The Mising, Peter Pan, The House of Bernarda Alba, Tranform Caithness: Hunter, Be Near Me, Nobody Will Ever Forgive Us, The Bacchae, Black Watch,* za koji je osvojio nagrade „Olivije” i „Critics Circle” za najboljeg reditelja, zatim *Elizabeth Gordon Quinn*, i *Home: Glasgow*. Među skorašnjim postavkama izdvajaju se *The Glass Menagerie* u teatru „Ameriken repertori” i na Brodveju, kao i *The Ambassador* u Bruklinskoj muzičkoj akademiji. Tifani je bio zamenik upravnika Škotskog nacionalnog teatra od 2005. do 2012, kao i saradnik na Institutu Redklif na *Harvardu* tokom 2010-2011.

Džek Torn

Originalna priča i dramski tekst

Piše za pozorište, film, televiziju i radio. Autor je pozorišnih komada *Hope* i *Let the Right One In*, oba u režiji Džona Tifanija, *The Solid Life of Sugar Water* za pozorišnu trupu „Gre" i Narodno pozorište, *Bunny* za Edinburški festival „Frindž", *Stejsi* za studio „Trafalgar" i 2. maj 1997 i *When You Cure Me* za „Buš". Adaptirao je *The Physicists* za „Donmar verhaus" i *Stuart: a Life Backtvards* za „Haj Tajd". Pisao je scenarija za filmove *War Book, A Long Way Down* i *The Scouting Book for Boys*. Za televiziju je radio na serijama *The Last Panthers, Don't Take My Baby, This is England, The Fades, Glue, Cast-Offs* i *National Treasure*. Godine 2016. osvojio je nagradu BAFTA za najbolju mini-seriju (*This is England '90*) i najbolju TV dramu (*Don't Take My Baby*), a 2012 za najbolju dramsku TV seriju (*The Fades*) i najbolju mini-seriju (*This is England '88*).

Zahvalnost

Svim glumcima sa probnih izvođenja *Ukletog deteta*, Mel Kenjon, Rejčel Tejlor, Aleksandriji Horton, Imodžen Kler-Vud, Florens Ris, Dženifer Tejt, Dejvidu Noku, Rejčel Mejson, Kolinu, Nilu, Sonji i svima iz *SFP* i *The Blair Partnership*, Rebeki Solt iz PR službe Dž. K. R., Nisi Berns i svem osoblju pozorišta *Palas*, i, naravno, našoj fenomenalnoj glumačkoj ekipi koja nam je pomogla da uobličimo svaku reč ovog dela.